

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

- **Materiały programowe i informacyjne,
opinie i stanowiska z 2018
i początku 2019 roku**

Nawet jeśli się mylisz, mów prawdę
Seneka

Publikacja nr 30

Warszawa, marzec 2019 r.

Redakcja:
mgr inż. Edmund Misterski,
dr Henryk Potrzebowski,
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Zdjęcia:
dr Henryk Potrzebowski, Stanisław Dominiak,
Paweł Spychalski, Jan Tarajko

Realizacja:
Ośrodek Wydawniczo-Poligraficzny SIM
05-077 Warszawa, ul. Orzechowa 2, tel. 22 629 80 38
e-mail: owpsim@post.pl
Nakład: 320 egz.

Spis treści

Wstęp	9
Historia, istota i dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego oraz podmioty uczestniczące w jego pracach (1993-2019 r.) ..	11
Dokument założycielski PLP	17
Status Polskiego Lobby Przemysłowego	
Status Polskiego Lobby Przemysłowego	25
Pismo PLP do Ludwika Dorna – Wicepremiera, Ministra Spraw Wewnętrznych	26
Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych	27
List Gratulacyjny Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego do organizatorów i uczestników Jubileuszu 15-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego	28
List Gratulacyjny Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Olgierda Dziekońskiego z okazji 20-lecia PLP	29
Partnerzy Polskiego Lobby Przemysłowego	
Porozumienie o współpracy pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym	33
Porozumienie o współpracy pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej	36

Porozumienie Obywatelskie organizacji społecznych i związków zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami” z dnia 7 września 2004 roku.....	39
---	----

Porozumienie o współpracy zawarte 16 maja 2017 roku między Polskim Lobby Przemysłowym a Fundacją FON.....	42
---	----

UROCZYSTOŚĆ 25-LECIA POWSTANIA POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

Decyzja-List Gratulacyjny Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy o objęciu Patronatem Honorowym nad uroczystością jubileuszową XXV-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego	48
--	----

Uroczystość 25-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych	51
---	----

HONOROWE WYRÓŻNIENIE POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO „BENE MERITUS PRO INDUSTRIA POLONIAE” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”)

Komunikat Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Kapituły Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”).....	57
---	----

Laureaci poprzednich pięciu edycji Honorowego Wyróżnienia pn. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” - „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”	62
--	----

MEMORIAŁ POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

Memoriał Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie zagrożeń powstałych w okresie transformacji po 1989 roku dla integracji Ziemi Odzyskanych.....	72
---	----

WYSTĄPIENIA W SPRAWIE MODERNIZACJI TECHNICZNEJ SIŁ ZBROJNYCH RP Z UDZIAŁEM POLSKIEGO PRZEMYSŁU OBRONNEGO I STOCZNIOWEGO

Opinia i uwagi Polskiego Lobby Przemysłowego do projektu Ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki.....	86
Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w sprawie Programu Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych RP.....	92
Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie pozyskania fregat Adelaide.....	99
Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie powstrzymania degradacji Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stocznioowego.....	104
Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie sytuacji w polskim przemyśle obronnym	111

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE WSPÓŁORGANIZATOREM OGÓLNOPOLSKICH KONFERENCJI

Komunikat o Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP”	125
Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku”	128
Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego na zakończeniu natowskich ćwiczeń Anakonda-18”	140

III Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym.....	142
Obchody 100-rocznicy zdobycia poznańskiej Ławicy z udziałem Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego	147
Szkolenie z Zarządzania i Organizacji.....	150
Polskie Lobby Przemysłowe na łamach prasy i w Internecie w 2018 r.	155
Kalendarium Polskiego Lobby Przemysłowego (marzec 2018 r. – marzec 2019 r.).....	175
Bibliografia dotychczasowych Wydawnictw PLP	178

Eugeniusz Kwiatkowski –
patron Polskiego Lobby Przemysłowego

WSTĘP

Niniejszy rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego ukazuje się z okazji dwudziestej szóstej rocznicy jego powstania. **W roczniku zamieszczone zostały stanowiska, opinie i wystąpienia, które Polskie Lobby Przemysłowe sformułowało w 2018 i na początku 2019 roku.** Zostały one przekazane najwyższym władzom w Polsce. W publikacji znalazły się również wybrane zdjęcia z działalności Polskiego Lobby Przemysłowego i kalendarium wydarzeń w okresie 2018-2019 oraz reprodukcje wybranych wycinków prasowych i tekstów zamieszczonych w Internecie dotyczących działalności PLP i jego wystąpień.

Rocznik zawiera dokumentację uroczystości 25-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego i VI edycji Honorowego Wyróżnienia PLP **„Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” (*Bene Meritus pro Industria Poloniae*)**. Zamieszczono w nim m.in. Memoriał w sprawie zagrożeń powstałych w okresie transformacji po 1989 roku dla integracji Ziem Odzyskanych, a także stanowiska dotyczące modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP – ze szczególnym uwzględnieniem Marynarki Wojennej RP – z udziałem polskiego przemysłu obronnego i stoczniowego. W tegorocznej publikacji znalazły się ponadto komunikaty i programy ogólnopolskich konferencji naukowych, których Polskie Lobby Przemysłowe było współorganizatorem.

Z okazji dwudziestej szóstej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego biorącym udział w jego pracach: prezesom i dyrektorom przedsiębiorstw i instytutów, działaczom naszego partnera strategicznego SIMP oraz naszym ekspertom

i współdziałającym z nami działaczom związkowym, bardzo dziękuję za twórczą współpracę mającą na celu obronę polskiego przemysłu i wspieranie jego rozwoju.

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

A handwritten signature in black ink, reading 'Paweł Soroka' in a cursive script.

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Historia, istota i dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego oraz podmioty uczestniczące w jego pracach (1993–2019 r.)

1. Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego powstało 26 lat temu w Warszawie. Inicjatorami jego powołania byli dyrektorzy, pracownicy naukowcy współpracujący z przemysłem i związkowcy będący uczestnikami trzech ogólnopolskich seminariów, które odbyły się w 1992 roku w Świdniku oraz Warszawie. Były one poświęcone sytuacji i przekształceniom w polskich przemysłach: elektronicznym, lotniczym i obronnym, znajdujących się wówczas w trudnym położeniu. W trakcie tych konferencji postulowano sformułowanie długofalowej polityki przemysłowej, realizowanej przez państwo, od której odżegnywał się ówczesny rząd. Ówczesny minister przemysłu Tadeusz Syryjczyk głosił hasło, że *„najlepszą polityką przemysłową jest brak polityki przemysłowej”*. Uczestnicy wspomnianych seminariów razem doszli do wniosku, że konieczne jest stałe oddziaływanie na władze i polityków w celu obrony interesów polskiego przemysłu i stwarzania warunków dla jego rozwoju w globalizującym się świecie.

W ten sposób zrodziła się idea utworzenia Polskiego Lobby Przemysłowego, które ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku na zebraniu założycielskim, które odbyło się w Warszawie w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej. Przybrało ono formę niezależnej organizacji społecznej, będącej porozumieniem o współdziałaniu działających na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz związków zawodowych różnych nurtów i branż. Do PLP przystąpiła także grupa dyrektorów oraz ekspertów i pra-

cowników naukowych działających na styku z przemysłem, w tym naukowców współpracujących z wojskiem. Polskie Lobby Przemysłowe stało się forum uzgadniania i wypracowania stanowisk, opinii i ekspertyz w istotnych sprawach polskiego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i wysokiej techniki, w tym przemysłu obronnego i lotniczego.

W tych sprawach upoważnieni przedstawiciele poszczególnych instytucji i stowarzyszeń podpisali listę założycieli, będącą deklaracją uczestnictwa w pracach Polskiego Lobby Przemysłowego i aprobującą jego założenia programowe. Osoby fizyczne – dyrektorzy, prezesi, naukowcy i eksperci – wypełniły deklaracje udziału w działaniach PLP.

Polskie Lobby Przemysłowe w 1995 roku swoim patronem uczyniło wybitnego polskiego polityka gospodarczego i męża stanu Eugeniusza Kwiatkowskiego. W swojej działalności – jako nadrzędnym kryterium – PLP kieruje się polską racją stanu w gospodarce i systematycznie podejmuje działania na rzecz suwerenności gospodarczej Polski w zglobalizowanym świecie. Nie jest związane z żadną opcją polityczną. **Trzeba podkreślić, że Polskie Lobby Przemysłowe nie prowadzi jakiejkolwiek działalności gospodarczej i ogranicza się jedynie do funkcji opiniotwórczych i opiniodawczych oraz edukacyjnych. Jest zatem organizacją non-profit. Nie jest też zawodową organizacją lobbystyczną, działa bowiem w oparciu o pracę społeczną, choć swoją działalność – w związku z wejściem w życie Ustawy o lobbingu – zgłosiło do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jako przejaw lobbingu społecznego, uzyskując z jego strony tego akceptację.**

W ciągu 26 lat swojego istnienia Polskie Lobby Przemysłowe wykazywało znaczną aktywność w obronie polskiego przemysłu i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Podejmowało również działania interwencyjne, mające na celu ratowanie przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla gospodarki lub obronności.

W okresie 26 lat swojej działalności PLP sformułowało ponad 450 opinii, opracowań i stanowisk, wniosków z konferencji oraz ekspertyz, odnoszących się do całej gospodarki, poszczególnych branż polskiego przemysłu lub konkretnych jego problemów oraz obronności. Przekazane one zostały Kancelarii Prezydenta RP, poszczególnym rządowi i wybranym ministerstwom oraz komisjom sejmowym i senackim, Szefowi Sztabu Generalnego WP oraz dowódcom rodzajów sił zbrojnych. Wielokrotnie spotkały się one z odpowiedzią i wyjaśnieniami ze strony Kancelarii Prezydenta, władz rządowych i parlamentarnych. W niektórych sprawach reprezentanci PLP odbywali rozmowy na szczeblu ministerialnym lub w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego. Byli również zapraszani na posiedzenia poszczególnych komisji sejmowych i senackich. Wielokrotnie byli także przyjmowani przez Szefa Sztabu Generalnego WP.

Do największych dokonań Polskiego Lobby Przemysłowego w czasie 26 lat jego istnienia należy zaliczyć opublikowane w 1996 roku opracowanie pt. *„Wielozadaniowy samolot bojowy dla wojsk lotniczych RP – szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat sposobu wyboru oferty”* oraz opracowanie pt. *„Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego”*, które zostało opublikowane w marcu 2000 roku. W 2004 roku opublikowany został *„Alternatywny program naprawy PKP”*, opracowany przez eksperta PLP mgr inż. Marka Głogowskiego. Natomiast w czerwcu 2005 roku wydany został *„Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy”*, opracowany przez – powołane z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, w pracach którego uczestniczyło ponad 40 intelektualistów i ekspertów. 17 grudnia 2008 r. Konwersatorium wznowiło swoje prace w celu opracowania *raportu poświęconego globalnemu kryzysowi finansowo – gospodarczemu*. Raport ten został ukończony wiosną 2011 i wydany w czerwcu 2011 roku. Zawiera on diagnozę i określenie przyczyn tego kryzysu, zarówno w wymiarze

światowym jak i w warunkach polskich, a ponadto propozycje działań i narzędzi umożliwiających jego przezwyciężenie. W marcu 2012 r. został opracowany przez ekspertów PLP kolejny Raport pt. *„Straty w potencjale polskiego przemysłu i jego ułomna transformacja po 1989 roku. Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”*, opublikowany w roczniku PLP z 2012 roku. Z kolei w roczniku PLP z 2013 roku opublikowana została Część druga Raportu *„Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”*.

Istotną formą działalności Polskiego Lobby Przemysłowego przez cały okres jego istnienia były i są ogólnopolskie konferencje problemowe i seminaria oraz fora dyskusyjne i programowe. **W ciągu 26 lat Polskie Lobby Przemysłowe – wspólnie z różnymi związkami zawodowymi i uczelniami wojskowymi lub stowarzyszeniami – zorganizowało ich prawie pięćdziesiąt.** Większość z nich kończyła się przyjęciem uchwał, wniosków lub stanowisk, pod którymi podpisali się – oprócz PLP – przedstawiciele związków zawodowych oraz organizacji i stowarzyszeń w nich uczestniczących. Referaty wygłaszane w trakcie tych konferencji były wydawane w formie książkowej lub zbindowanej.

Jako organizacji o charakterze opiniotwórczym i opiniodawczym Polskiemu Lobby Przemysłowemu zależało na dotarciu ze swoimi opiniami i postulatami do świadomości społeczeństwa. Dlatego najważniejsze jego stanowiska, opinie i opracowania przedstawiane były na konferencjach prasowych, a ponadto zamieszczane lub omawiane były na różnych portalach internetowych. **W okresie 26 lat istnienia PLP zorganizowało ok. 90 konferencji prasowych. Za pomocą wyszukiwarki Google można odnaleźć w Internecie liczne artykuły i omówienia wystąpień PLP; większość z nich znajduje się także na stronach internetowych PLP: www.plp.info.pl.**

W celu zwiększenia swego oddziaływania i skuteczności działania, a także dotarcia ze swoimi postulatami do środo-

wisk pracowniczych, Polskie Lobby Przemysłowe doprowadziło do partnerskiej współpracy jego ekspertów ze środowiskami pracowniczymi, reprezentowanymi przez związki zawodowe różnych nurtów. **19 czerwca 1996 roku podpisane zostało porozumienie o współdziałaniu Polskiego Lobby Przemysłowego ze związkami zawodowymi różnych nurtów – ponad podziałami – w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu.** Sygnatariusze porozumienia zadeklarowali, że wspólnie będą monitorować procesy decyzyjne dotyczące przyszłości polskich branż strategicznych i przeciwstawiać się rozwiązaniom niekorzystnym dla naszego kraju. Polskie Lobby Przemysłowe wsparło także ruch zagrożonych polskich przedsiębiorstw, których reprezentanci 13 lipca 2002 roku w Stoczni Szczecińskiej powołali istniejący dwa lata Ogólnopolski Komitet Protestacyjny. Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego Paweł Soroka wszedł wtedy do prezydium OKP. Nieco wcześniej PLP nawiązało współpracę z Komitetem Protestacyjnym Fabryki Kabli w Ożarowie i Komitetem Protestacyjnym Stoczni Szczecińskiej, dla którego przygotowało program ratowania stoczni i polskiego przemysłu stoczniego.

10 marca 2004 roku Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego zawarło Porozumienie o Współpracy ze swoim partnerem strategicznym – Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. 7 września 2004 roku, z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego, zawarte zostało Porozumienie Obywatelskie Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”. Sygnatariuszami Porozumienia są: Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” i Związek Zawodowy Pracowników Polskiej Akademii Nauk. Natomiast 17 stycznia 2007 roku podpisane zostało Porozumienie o Współpracy pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej, a 16 maja 2017 r. porozumienie o współpracy z Fundacją Fundusz Obrony Narodowej

2. Bieżącą działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego kieruje Gremium Koordynacyjne w składzie: mgr inż. Zygmunt Dębiński, prof. dr Tadeusz Gałązka, mgr inż. Jerzy Horodecki, płk Jerzy Kade, prof. dr hab. Jerzy Klamka, mgr inż. Wiesław Klimek, inż. Czesław Książek, mgr Kazimierz Łasiewicki,, mgr inż Edmund Misterski, dr inż. Henryk Potrzebowski i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

Koordynatorem PLP – na kolejną kadencję wybrany został przez Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, a sekretarzem dr inż. Henryk Potrzebowski. Komisję Rewizyjną PLP tworzą: mgr inż Jerzy Czeszko i płk Franciszek Michalski.

Adres Polskiego Lobby Przemysłowego:

**00-050 Warszawa ul. Świętokrzyska 14a, pok. 540 (ZG SIMP),
tel.(22) 827-17-68, fax: (22) 826-03-54.**

**Tel. kom. koordynatora PLP
prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki:
603-425-568.**

E-mail: pawel@plp.info.pl

DOKUMENT ZAŁOŻYCIELSKI

Założenia programowo-organizacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego, przyjęte w trakcie zebrania założycielskiego w dniu 13 marca 1993 roku

Polski przemysł znalazł się w bardzo trudnej sytuacji. Brak prorozwojowej polityki przemysłowej, restrykcyjne obciążenia podatkowe i niekorzystna polityka importowa doprowadziły wiele przedsiębiorstw na skraj upadku. W takiej sytuacji znalazły się również przedsiębiorstwa nowoczesne, mające strategiczne znaczenie dla naszej gospodarki, w tym produkujące na potrzeby obronności. Szybko postępuje degradacja polskiej nauki i rośnie bezrobocie wśród inteligencji technicznej.

Dokonująca się w Polsce przebudowa gospodarki była dotąd procesem odgórnym, sterowanym przez urzędników i doradców zagranicznych. W przekształceniach nie uwzględniane są opinie i umiejętności praktyków – środowisk menedżerskich i inżynierskich, a także aspiracje i podmiotowe dążenia pracowników. Do przezwyciężenia recesji i wyprowadzenia kraju z kryzysu może przyczynić się wykorzystanie wielkiego potencjału tych środowisk. Szansą na powodzenie reform jest wykreowanie szerokiego ruchu, spełniającego funkcję lobby przemysłowego, skupiającego najlepszych fachowców. Niezbędne jest także wypracowanie długofalowej strategii zmian strukturalnych i własnościowych, wyznaczonej przez polską rację stanu i spełniającej aspiracje i oczekiwania społeczne. Dla realizacji tych celów powstało Polskie Lobby Przemysłowe.

1. Polskie Lobby Przemysłowe jest dobrowolnym porozumieniem o współdziałaniu równoprawnych i samodzielnych organizacji, związków zawodowych i stowarzyszeń związanych z przemysłem, działających na rzecz zahamowania regresu oraz pobudzenia i stymulowania procesów rozwojowych w przemyśle i poprawienia kondycji polskich przedsiębiorstw przemysłowych. Porozumienie będzie dążyć do przekształcenia się w przyszłości w ogólnopolską strukturę posiadającą osobowość prawną.

2. Lobby stanowi forum uzgadniania stanowisk i opinii oraz wspólnych działań w istotnych sprawach naszego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i nowoczesnych, uwzględniających różne aspekty, charakterystyczne dla tworzących je organizacji i stowarzyszeń. Jednocześnie lobby reprezentuje uzgodnione interesy polskiego przemysłu i przedsiębiorstw wobec parlamentu i jego komisji, rządu, samorządów terytorialnych i organizacji oddziałujących na sytuację w przemyśle.

3. Lobby jest ruchem niezależnym od ugrupowań politycznych i działa na rzecz popierania fachowców i oddzielenia ideologii od gospodarki.

4. Porozumienie będzie wpływać na politykę przemysłową państwa i uczestniczyć w jej realizacji, oraz oddziaływać na kierunki przekształceń własnościowych.

5. Istotnym celem porozumienia jest wywieranie wpływu na kształt decyzji parlamentarnych, rządowych i samorządowych dotyczących polskiego przemysłu i przedsiębiorstw oraz włączenie się w ich urzeczywistnienie – przy wykorzystaniu potencjału i możliwości organizacji i związków zawodowych współdziałających w ramach lobby.

§ 1

Swoje cele lobby realizuje poprzez:

- 1) Inicjowanie, opiniowanie i uzupełnianie projektów ważnych aktów prawnych odnoszących się do przemysłu i przedsiębiorstw.

- 2) Pośredniczenie w nawiązywaniu współpracy między przedsiębiorstwami różnych branż.
- 3) Organizowanie i podejmowanie wspólnych przedsięwzięć – w tym akcji i działań w terenie.
- 4) Inspirowanie i organizowanie badań, prac projektowych i ekspertyz – we współpracy z profesjonalnymi placówkami naukowymi – dotyczących przemysłu i przedsiębiorstw, oraz upowszechnianie ich wyników.
- 5) Organizowanie seminariów, konferencji i spotkań o charakterze programowym.
- 6) Popieranie edukacji menadżerskiej, służącej podnoszeniu sprawności zarządzania przedsiębiorstwami w gospodarce rynkowej.
- 7) Nawiązywanie kontaktów i podejmowanie współpracy z organizacjami i instytucjami posiadającymi wpływ na sytuację w przemyśle i funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz organizacjami polonijnymi i wybitnymi polskimi specjalistami żyjącymi za granicą.
- 8) Reprezentowanie interesów skupionych w lobby organizacji w sporach z administracją państwową – z ich upoważnienia.

§ 2

Poszczególne organizacje i stowarzyszenia tworzące lobby reprezentowane są przez swoich przewodniczących lub sekretarzy albo przez upoważnionych przedstawicieli, co powinno zapewnić ścisły związek porozumienia ze środowiskami, których wyrazicielami są te organizacje i stowarzyszenia.

§ 3

Oprócz organizacji i stowarzyszeń tworzących lobby, w jego ramach działają:

- 1) Rada Dyrektorów przedsiębiorstw różnych branż i instytutów badawczo-rozwojowych, reprezentująca racje pracodawców.

- 2) Rada Związkowa złożona z przedstawicieli różnych związków zawodowych, reprezentująca racje pracobiorców.
- 3) Rada Naukowo-Doradcza, skupiająca pracowników naukowo-badawczych z uczelni i instytutów związanych z przemysłem i przedsiębiorstwami.

§ 4

Bieżąca działalność lobby – w uzgodnieniu z tworzącymi je podmiotami – prowadzi Gremium Koordynacyjne, złożone z osób deklarujących chęć aktywnego działania na rzecz całego lobby. Gremium wybiera koordynatora organizującego jego prace.

§ 5

Decyzje i stanowiska lobby przyjmuje metodą uzgodnień.

§ 6

W ramach porozumienia istnieją stałe komisje problemowe. Powoływane są także komisje zadaniowe.

§ 7

W ramach Polskiego Lobby Przemysłowego mogą tworzyć się ogniwa terenowe o zasięgu wojewódzkim lub międzywojewódzkim, które realizują cele programowe określone w niniejszych założeniach. Ogniwa terenowe mogą skupiać przedstawicieli tych środowisk z danego terenu, które zostały wymienione w pkt. 1 i § 3.

§ 8

Szczegółowe zasady funkcjonowania ogniwa terenowego Polskiego Lobby Przemysłowego określa regulamin przyjęty przez jego założycieli i uzgodniony z Gremium Koordynacyjnym PLP, które wspiera działalność ogniw terenowych.

Prof. dr hab. Jerzy Klamka odczytuje komunikat Komisji ds Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego o przyznaniu Honorowych Wyróżnień „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – w dniu 23 marca 2013 (I edycja)

Gen. Waldemar Skrzypczak – wiceminister obrony narodowej wręcza Honorowe Wyróżnienie „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” synowi gen. prof. Sylwestra Kaliskiego (I edycja)

Uroczystość 23-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego
w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w dniu 19 marca 2016 roku.
Wystąpienie Dyrektora ITWL prof. dr hab. Ryszarda Szczepanika

Uczestnicy uroczystości 23-rocznicy powstania PLP. Od prawej: Poseł
na Sejm RP Artur Soboń, Marszałek Senior, Poseł na Sejm RP Kornel
Morawiecki, Poseł na Sejm RP Andrzej Smirnow, Rektor-Komendant
Wojskowej Akademii Technicznej Gen. dyw. prof. Zygmunt Mierczyk
oraz red. Jolanta Czudak-Kiersz

**STATUS
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

STATUS POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

W związku z wejściem w życie U S T A W Y z dnia 7 lipca 2005 r. O DZIAŁALNOŚCI LOBBINGOWEJ W PROCESIE STANOWIENIA PRAWA, Polskie Lobby Przemysłowe zwróciło się do **Ludwika Dorna – Wicepremiera Rządu RP, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji** z pismem z dnia 24.03.2006 r., zgłaszającym swoją działalność w formie lobbingu społecznego niezawodowego (w załączeniu). Na pismo to otrzymało odpowiedź z datą 21.07.2006 r., podpisaną – z upoważnienia Ministra – przez **Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego**, którą także tu załączamy.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pcz. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

L. dz. 9/2006

Warszawa, 24 marca 2006 r.

Szanowny Pan
Ludwik Dorn
Wicepremier Rządu RP
Minister Spraw Wewnętrznych

Szanowny Panie Premierze,

W związku z wejściem w życie Ustawy o działalności lobbingsowej i z uwagi na prace nad stosownymi zmianami Regulaminu Sejmu i Senatu RP związanymi z tym faktem, pragniemy przedłożyć do Pańskiej akceptującej wiadomości co następuje:

1. Jak wiadomo, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agendy od kilkunastu lat prowadziły i nadal prowadzą swoją działalność jedynie dla dobra wspólnego, całkowicie społecznie, a więc bez jakiegokolwiek wynagrodzenia, kierując się wyłącznie najlepszym obywatelskim rozumieniem polskiej racji stanu. Jest to zatem działalność nie poddająca się zarówno wpływom politycznym, jak i naciskom komercjalizacji.

2. W toku prac Nadzwyczajnej Komisji Sejmowej do spraw wyżej wspomnianej ustawy, w których uczestniczył nasz reprezentant, dobitnie i konsekwentnie artykułowaliśmy istnienie już w Polsce tradycji lobbingu społecznego – w odróżnieniu do wprowadzanego do naszego kraju lobbingu zawodowego, finansowanego przez zainteresowane podmioty.

3. Dalsze nasze zamierzenia, cele i pełne jawności metody działania, podporządkowujemy idei pomyślności narodu i państwa polskiego, zdolnego do skutecznego konkurowania w ramach Unii Europejskiej i globalizującego się świata.

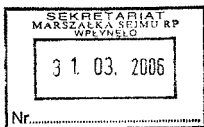
Bylibyśmy wdzięczni, jeśli zechciałby Pan Premier odpowiedzieć na ten list, akcentując zwłaszcza w nim zrozumienie dla naszych wysiłków.

Do wiadomości:

2 wyrazami' racumku

Pan Marek Jurek – Marszałek Sejmu RP

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka
dr Paweł Soroka

Warszawa, dnia 24.07.2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

DAP/730-39/06/Am

**Pan
Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
00 – 050 Warszawa**

Szanowny Panie

W nawiązaniu do Pana wystąpienia na temat działalności lobbingowej Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend zwracam uwagę, że wszelkie działania lobbingowe, które byłyby prowadzone w sposób zgodny z prawem i innymi normami życia społecznego, oraz – jak Pan wspomniał w wyżej wymienionym wystąpieniu – z myślą o „idei pomyślności narodu i państwa polskiego”, zasługują na uznanie i poparcie.

Pragnę zatem wyrazić nadzieję, że działalność lobbingowa Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend pomoże w wypracowaniu najważniejszych rozwiązań prawnych.

Z pozdrowieniem

MINISTER
Spraw Wewnętrznych i Administracji
[Signature]
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 29 marca 2008 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
Jubileuszu 15 - lecia
Polskiego Lobby Przemysłowego
Warszawa

serdecznie pozdrawiam uczestników i organizatorów uroczystych obchodów 15 - tej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego imienia Eugeniusza Kwiatkowskiego. Proszę przyjąć moje najlepsze gratulacje z okazji obchodzonego przez Państwa jubileuszu. Pragnę złożyć wszystkim osobom i instytucjom zaangażowanym w działania Polskiego Lobby Przemysłowego wyrazy uznania wobec roli, jaką organizacja odgrywa w debacie nad kondycją polskiej gospodarki i kształtem przemian ekonomicznych w naszym kraju.

Prowadzone przez Państwa przedsięwzięcie ma formułę organizacji non - profit, opiera się na pracy społecznej i nie forsuje niczych partykularnych interesów. W swoich analizach i raportach starają się Państwo prezentować szerokie, interdyscyplinarne, merytoryczne spojrzenie i kierować się najlepiej rozumianą polską racją stanu. Są Państwo wierni przśłaniu Eugeniusza Kwiatkowskiego, postaci o ogromnych zasługach dla polskiego państwa i gospodarki, jednego z głównych twórców historycznych przedsięwzięć odrodzonej Rzeczypospolitej - portu w Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego.

W swojej działalności opiniodawczej i opiniotwórczej pragną Państwo pomagać w rozwiązywaniu problemów gospodarczych, w popularyzowaniu i przyswajaniu dobrych praktyk w zarządzaniu sektorem publicznym i przedsiębiorstwami, a także kształtować postawy mentalne w środowiskach związanych z polskim przemysłem. Z uznaniem należy podkreślić liczne inicjatywy i opracowania, przygotowane przez Polskie Lobby Przemysłowe, jak *Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego* czy też *Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy*. Nie ulega wątpliwości, że Państwa wysiłki i aktywność, niejednokrotnie wymagające odwagi i nonkonformizmu, mają istotne znaczenie dla polskiej gospodarki i przemian cywilizacyjnych w naszym kraju, w budowanie suwerennej, demokratycznej, solidarnej Rzeczypospolitej, o wydajnej i mocnej gospodarce.

Pragnę raz jeszcze złożyć Państwu serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu. Życzę wszystkim, którzy związali swoją wiedzę, kwalifikacje i doświadczenie z działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego, wielu kolejnych osiągnięć oraz satysfakcji z pracy dla Polski.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Olgiard Dziekoński
Sekretarz Stanu

Warszawa, 23 marca 2013 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
uroczystych obchodów 20-lecia powstania
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Proszę przyjąć serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu dwudziestolecia powołania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Wszystkim działaczom Państwa organizacji składam wyrazy szacunku i uznania.

Doprowadzili Państwo do szerokiego porozumienia między różnymi instytucjami i stowarzyszeniami, menedżerami, ekspertami i związkowcami, aby razem poszukiwać najlepszych dróg rozwoju dla polskiego przemysłu, a zwłaszcza jego strategicznych branż. Słusznie wskazują Państwo, że w dzisiejszym globalnym świecie przybierają na znaczeniu zarówno procesy międzynarodowej kooperacji, jak i zaostrzonej konkurencji. Przyszłość Polski – także jako uczestnika Unii Europejskiej – w niemalym stopniu zależy od umiejętności zdefiniowania i chronienia naszych strategicznych interesów gospodarczych.

Za patrona swej działalności wybrali Państwo Eugeniusza Kwiatkowskiego, inicjatora rozwoju przemysłu II Rzeczypospolitej, którego idee i historyczne dokonania pozostają dla nas, współczesnych, nadal inspirujące. Przyznając honorowe wyróżnienia *Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu* przywołują Państwo również zasługi innych wybitnych postaci, animatorów polskiej myśli technicznej i rozwiązań przemysłowych, którzy kreslili przed Polską ambitne, perspektywiczne cele.

To cenne, że starają się Państwo postrzegać obecne wyzwania gospodarcze w podobnie szerokim wymiarze, definiując swoją działalność jako promowanie opinii biorących za punkt wyjścia żywotne interesy Rzeczypospolitej. Dziękuję za tę postawę społecznikowskiej służby i nowoczesnie pojmowanego patriotyzmu.

Życzę Polskiemu Lobby Przemysłowemu, aby również w przyszłości Państwa analizy i diagnozy przyczyniały się do wypracowania dobrych rozwiązań gospodarczych i wspierały doradczym głosem rozwój nowoczesnej polityki przemysłowej. Proszę przyjąć życzenia kolejnych sukcesów, pocucia spełnienia w społecznej misji oraz wszelkiej pomyślności.

Uczestnicy posiedzenia Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w rozszerzonym składzie w dniu 24 stycznia 2018 r.

Od lewej: Franciszek Michalski, Kazimierz Łasiewicki, Angelika Jarosławska, dr Katarzyna Rawska, Jerzy Czeszko, prof. Paweł Soroka, Zygmunt Dębiński, Wiesław Klimek, Edmund Misterski i dr Krzysztof Pająk.

**PARTNERZY
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym

Nawiązując do wieloletniej współpracy Polskiego Lobby Przemysłowego ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, mając na celu działania na rzecz dobra polskiej gospodarki i jej rozwoju, a także dążąc do zacieśnienia więzi między środowiskami – inżynierskimi i przemysłowymi, zawarto porozumienie pomiędzy:

Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, reprezentowanym przez prezesa SIMP – Andrzeja Ciszewskiego i wiceprezesa SIMP – Jana Salamończyka i Polskim Lobby Przemysłowym, reprezentowanym przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w § 9 pkt 3 statutu SIMP i założeniami programowo-organizacyjnymi PLP ustalają współpracę w zakresie formułowania opinii i ekspertyz dotyczących stanu polskiej gospodarki, a zwłaszcza przemysłu, i docierania z nimi do gremiów decydenckich i opinii publicznej.

§ 2

Współpraca pomiędzy SIMP i PLP realizowana będzie przez:

1. Organizowanie dyskusji i debat z udziałem ekspertów SIMP i PLP, poświęconych wybranym problemom ogólnym i branżowym.
2. Organizowanie wspólnych seminariów i konferencji o charakterze programowym.
3. Organizowanie wspólnych konferencji prasowych.
4. Wydawanie publikacji, prezentujących wspólne opinie i stanowiska.

§ 3

W konsekwencji postanowień określonych w § 1 i § 2 strony przyjmują następujące zakresy obowiązków:

1. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich:
 - a) wspólne występowanie z PLP na wewnątrz, w przypadkach gdy od występującego wymagane jest posiadanie osobowości prawnej,
 - b) udostępnianie nieodpłatne pomieszczeń na zebrania PLP i udzielanie mu swego adresu,
 - c) przechowywanie dokumentacji PLP.
2. Polskie Lobby Przemysłowe:
 - a) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez poszczególne sekcje i towarzystwa naukowo-techniczne SIMP,
 - b) udział w konferencjach i seminariach organizowanych przez SIMP,
 - c) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw,
 - d) promocję w środowiskach przemysłowych dorobku SIMP w zakresie postępu naukowo-technicznego.

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany oficjalnych dokumentów, stanowisk, materiałów konferencyjnych wydanych przez każdą ze stron.

§ 5

Strony postanawiają, że pełnomocnikami do spraw kontaktów roboczych będą:

- ze strony SIMP – Kazimierz Łasiewicki,
- ze strony PLP – Paweł Soroka.

§ 6

Strony postanawiają, że co roku dokonywana będzie ocena realizacji niniejszego porozumienia.

§ 7

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron z terminem 3-miesięcznym.

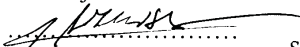
§ 8

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

§ 9

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes SIMP
Andrzej Ciszewski

Wiceprezes SIMP
Jan Salamończyk

STOWARZYSZENIE
Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
Zarząd Główny
00-950 W-wa, ul. Świętokrzyska 14A

Koordinator PLP
Paweł Soroka

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Warszawa, 2004-03-10.

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej

Pozytywne efekty dotychczasowej doraźnej współpracy na rzecz promowania obronności i bezpieczeństwa kraju, motywują Polskie Lobby Przemysłowe i Towarzystwo Wiedzy Obronnej do nadania jej instytucjonalnej, bardziej ścisłej i dynamicznej formy. Dlatego też układające się strony:

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego (PLP), reprezentowane przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę i Towarzystwo Wiedzy Obronnej, reprezentowane przez prezesa Zarządu Głównego TWO – Wiesława Józwicka zawierają porozumienie.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w założeniach programowo-organizacyjnych PLP i w statucie TWO (§ 6 pkt 3 i § 7 pkt 5), ustalają następujące płaszczyzny współpracy:

- 1) zapoznavanie i upowszechnianie dokumentów prawnych w dziedzinie obronności i gospodarki narodowej pracującej na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 2) popularyzowanie osiągnięć naukowych i technicznych, krajowych i zagranicznych związanych z obronnością;
- 3) formułowanie opinii i ekspertyz dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 4) współdziałanie w przedsięwzięciach promocyjnych PLP i TWO, m.in. na forum targów zbrojeniowych.

§ 2

Współpraca pomiędzy PLP i TWO realizowana będzie przez:

- 1) organizowanie wspólnych konferencji, sympozjów i warsztatów edukacyjnych o charakterze programowym;
- 2) wydawanie publikacji, prezentujących dorobek naukowy oraz opinie i stanowiska wypracowane przez oba stowarzyszenia;
- 3) wymianę informacji o najistotniejszych przedsięwzięciach PLP i TWO.

§ 3

Realizując postanowienia § 1 i § 2 niniejszego porozumienia, układające się strony przyjmują następujące zobowiązania:

1. Polskie Lobby Przemysłowe
 - a) udział w konferencjach i warsztatach edukacyjnych organizowanych przez TWO;
 - b) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw;
 - c) promowanie w środowiskach przemysłowych TWO oraz jego możliwości marketingowych za pośrednictwem wydawnictw („Wiedza Obronna”, „Zeszyt Problemowy”, „Biuletyn Informacyjny”) i płyt DVD, CD;
 - d) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez TWO.
2. Towarzystwo Wiedzy Obronnej
 - a) udział przedstawicieli TWO w przedsięwzięciach realizowanych przez PLP, dotyczących spraw obronnych i bezpieczeństwa państwa;
 - b) udział ekspertów TWO w opracowaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez PLP;
 - c) promowanie dokonań PLP w środowiskach, w których działa TWO;
 - d) udostępnienie wydawnictw TWO dla autorów publikujących materiały na temat przemysłu a przemysłu zbrojeniowego w szczególności;

e) współudział w realizowaniu filmów promujących polski przemysł (zakłady, grupy zakładów przemysłowych).

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany materiałów konferencyjnych wydawanych przez każdą ze stron.

§ 5

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron w terminie 3-miesięcznym.

§ 6

Porozumienie nie powoduje dla żadnej ze stron zobowiązań finansowych.

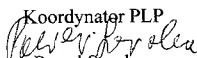
§ 7

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej strony.

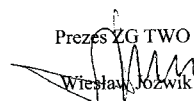
§ 8

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Koordinator PLP

Paweł Soroka

TOWARZYSTWO WIEDZY GOSPODARSTWA
ZARZĄD GŁÓWNY
03-446 Warszawa
ul. 11^{go} Listopada 17/19
NIP 526-068-17-72

Prezes ZG TWO

Wiesław Jozwik

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a.pok. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
PAŁAC KULTURY I NAUK
skr. poczt. 24
00-901 Warszawa, tel. 620-00-24, 666-66-99

KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ SOLIDARNOŚĆ
ul. Waryńskiego 12, p. A 221
00-431 Warszawa, tel. 825-73-63

POROZUMIENIE OBYWATELSKIE **organizacji społecznych i związków zawodowych** **„Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”** **z dnia 7 września 2004 roku**

Wobec wyzwań przed jakimi stanęła dzisiaj polska nauka, gospodarka, społeczeństwo, a także w związku z ogólnie znanym stanem organizacyjnym, budżetowym i zadłużeniowym Państwa, strony – sygnatariusze niniejszego porozumienia:

1. Polskie Lobby Przemysłowe – reprezentowane przez dr Pawła Sorokę – Koordynatora PLP i prof. Andrzeja Janickiego – Przewodniczącego Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP.
2. Związek Zawodowy Pracowników Polskiej Akademii Nauk – reprezentowany przez mgr Janinę Owczarek – Przewodniczącą Związku i prof. Andrzeja Straszaka – Wiceprzewodniczącego Związku.
3. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” – reprezentowana przez dr Janusza Sobieszczańskiego – Przewodniczącego Krajowej Sekcji i dr Piotra Lewandowskiego – Wiceprzewodniczącego Krajowej Sekcji oświadczają wolę:

§ 1

Podpisania z dniem dzisiejszym porozumienia, którego celem jest współdziałanie w wykorzystywaniu pojawiających się szans rozwojowych i w skutecznym rozwiązywaniu kluczowych problemów w obszarze wspólnym nauki, gospodarki i społeczeństwa i ich relacjach wzajemnych – z wykorzystaniem inicjatyw i potencjału strony obywatelskiej w kraju i sieciach międzynarodowych.

§ 2

W szczególności chodzi o:

- stworzenie i systematyczne funkcjonowanie obywatelskiej platformy wymiany myśli i twórczego formułowania problemów i propozycji inicjujących działania własne i odwołujących się do współdziałania strony rządowej i strony samorządowej;
- zapewnienie systematycznego funkcjonowania owej platformy dla dobra nauki, gospodarki i społeczeństwa polskiego w kontekście strategii rozwojowych Unii Europejskiej i partnerów z poza niej;
- wykorzystywanie szans i możliwości powstających w ramach współpracy europejskiej i globalnej z uwzględnieniem metod i sposobów tworzenia efektu synergii;
- opracowywanie strategii i przedłożeń w sferze nauki i rozwoju, kierowanych do organizacji i instytucji pozarządowych, a zwłaszcza przedkładanych stronie rządowej i samorządowej na mocy posiadanego autorytetu i wypracowanego uznania owych stron dla działalności Porozumienia.

§ 3

Porozumienie tworzy swój organ zwany „Radą Porozumienia”. W skład Rady Porozumienia wchodzi sygnatariusze, których podpis został złożony pod tekstem Porozumienia, zwani także założycielami, i naukowe gremium złożone z utytułowanych pracowników naukowych.

§ 4

Przewodniczących samego Porozumienia, a także Rady Porozumienia wybierają ich uczestnicy.

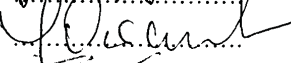
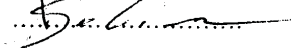
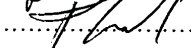
Regulaminy Porozumienia i Rady Porozumienia zostaną opracowane w terminie 2 miesięcy i zostaną zatwierdzone solidar-

nie przez sygnatariuszy tj. osoby podpisujące niniejsze Porozumienie.

§ 5

Porozumienie ma charakter otwarty, a przystąpienie do niego kolejnych uczestników wymaga uzgodnienia z jego sygnatariuszami.

Porozumienie niniejsze zostało podpisane w trzech jedno-brzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej uczestniczącej strony.

1. 	PODPISY	
2. 		
3. 		

POROZUMIENIE

o współpracy zawarte 16 maja 2017 roku pomiędzy:

Polskim Lobby Przemysłowym, zwanym dalej „**PLP**” z siedzibą w Warszawie: 00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14 A, pok.540, którego reprezentantem jest prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, koordynator PLP,

a

Fundacją - Fundusz Obrony Narodowej, zwanej dalej „**Fundacja FON**” z siedzibą w Gdyni: 81-113 Gdynia, ul. Zieloną 13 A/4, której reprezentantem jest mgr inż. Mściwój Jerzy Jeżewski, prezes Zarządu Fundacji FON.

Polskie Lobby Przemysłowe (**PLP**) ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku, a więc istnieje już ponad 24 lata. Jest niezależną organizacją społeczną, będącą poziomym porozumieniem o współdziałaniu działającym na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz związków zawodowych różnych nurtów i branż. PLP nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej i ogranicza się wyłącznie do funkcji opiniotwórczych i opiniotwórczych oraz edukacyjnych. Jest zatem organizacją non – profit. Nie jest klasyczną organizacją lobbystyczną, działa bowiem wyłącznie w oparciu o pracę społeczną. Uzyskała akceptację ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, jako przejaw lobbingu społecznego (21.07.2006).

Fundacja – Fundusz Obrony Narodowej (Fundacja FON) z siedzibą w Gdyni powstała 23 marca 1994 roku, czyli istnieje już ponad 23 lata. Jest organizacją społeczną, nie prywatną, posiadającą status Organizacji Pożytku Publicznego (OPP). Fundacja FON nie prowadziła i nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej. Swoją działalność opiera wyłącznie o ofiary, jakie otrzymuje od osób fizycznych i od osób prawnych. Wszyscy członkowie Zarządu i Rady Fundacji FON pracują bezinteresownie, czyli społecznie. Jej obsługę finansową prowadzi Biuro Rachunkowe.

Za osiągnięcia, za patriotyczną oraz społeczną i humanitarną działalność Fundacja FON została odznaczona:

- Medalem Papieskim i Ryngrafem Jasnogórskiej Królowej Polski (2002 r.),
- Medalem „PRO MEMORIA” (2009 r.),
- Medalem płk. Zygmunta Miłkowskiego-Tomasza Teodora Jeża (2009 r.),

Od samego początku Fundacja FON starała się, aby swoją działalność kształtować w oparciu o:

- naukę społeczną Świętego Jana Pawła II. Jak to wyglądało, niech w skrócie zobrazują niżej wymienione fakty:
- Prorocza nobilitacja Fundacji FON przez Świętego Jana Pawła II (1999 r.),
- Pierwsze apostołskie błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II (2001r.),
- Nadanie tytułu „Honorowego Członka Rady Fundacji FON” dla Świętego Jana Pawła II (2003 r.),
- Święty Jan Paweł II udzielił specjalnego błogosławieństwa dla Fundacji FON oraz dla wspierających ją Ofiarodawców i Dobrodziejów (styczeń 2004 r.),
- Kolejne apostołskie błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II (maj 2004 r.),

- Święty Jan Paweł II prosił Fundację FON o szczególny sposób upamiętniania Poległych, Zaginionych, Zesłanych, a przede wszystkim za Pomordowanych, którzy swe życie oddali za Polskę (2005 r.),
- Za radą Kurii Metropolitalnej w Krakowie, Fundacja FON przesłała bezpośrednio do Watykanu swoją dokumentację, jako świadectwo do procesu beatyfikacyjnego Świętego Jana Pawła (2006 r.),
- Cały komplet materiałów przesłanych przez Fundację FON do Rzymu został uznany za wiarygodny, skoro Biuro Postulacji zapewniło: „...że zostały one dołączone do całości dokumentacji procesu kanonizacyjnego Świętego Jana Pawła II.” (maj 2014 r.).

1. W najgłębszej trosce o losy Ojczyzny, dla wzbudzenia refleksji w obecnych oraz w przyszłych pokoleniach, sygnatariusze niniejszego Porozumienia pragną w szczególny sposób przypomnieć i podkreślić pokoleniowy patriotyzm i męczeństwo naszych Ojców i Dziadów bez względu na ich przekonania polityczne i ich światopogląd, bez względu na rodzaj munduru, jaki wówczas nosili.

Czas to najwyższy, abyśmy zakopali wszelkie swary i animozje polityczne w całej Polsce. Umiejemy w końcu zakopać nienawiść, która niszczy nasze społeczeństwo, nasze Państwo, a nawet nasze rodziny.

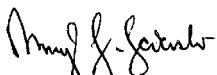
Pokochajmy w naszej Ojczyźnie – jej wartości. Pokochajmy jej czyny, jej moc oraz jej chwałę, jej cnoty i jej świętość. Ziemia ojczysta sama przez to powinna być nam szczególnie droga, że ślady Ducha pokoleń naszych Ojców i Dziadów nosi na sobie. Jest szczególne źródło z którego Naród polski przez wieki czerpał swą moc i swoją nadzieję. To wielka Wiara naszych Ojców i Dziadów, która zawstydzała mądrość mądrych i roztropność roztropnych. Ta Wiara wskrzeszała w ich duszach najszlachetniejsze cnoty polskiego żołnierza, polskiego marynarza. Niech zatiumniają - cnota nad rozprężeniem, ład nad nieprawością, serce i miłość nad nienawiścią. Niech rozpocznie się pospolite ruszenie serc miłujących Ojczyznę z takim skutkiem, aby obudził się Duch Narodu ! Bez Wiary – której się wstydzimy, bez Miłości – którą gubimy, bez Honoru – Polska zginie!

2. Sygnatariusze niniejszego Porozumienia nawiązują do najwspanialszych tradycji społecznej ofiarności w II RP:

- Komitetu Floty Narodowej, utworzonego w 1920 roku,
- Komitetu Funduszu Łodzi Podwodnej, utworzonego w 1926 roku,
- Komitetu Floty Narodowej, odtworzonego w 1927 roku,
- Funduszu Obrony Morskiej, powołanego w 1933 roku,
- Funduszu Obrony Narodowej, ustanowionego w 1936 roku, który to Fundusz przejął zadania i funkcje wyżej wymienionych Komitetów i FOM-u.

3. Celem niniejszego Porozumienia jest zainicjowanie oddolnego ruchu społecznego, działającego – wzorem przedwojennego FON-u - na rzecz zbiórki pozabudżetowych środków finansowych w różnej walucie oraz darów w naturze z metali i kamieni szlachetnych, które będą m.in. wspomagać budżet Państwa w części przewidzianej na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP).

4. Wszelkie dary finansowe oraz dary w naturze z metali i kamieni szlachetnych otrzymywane od osób fizycznych oraz osób prawnych będą przekazywane imiennie dla Fundacji na niżej podane konta Funduszu Obrony Narodowej (Fundacji FON). Darczyńcy są wpisywani do specjalnego „Rejestru Darczyńców Fundacji FON”.

Dla darów w postaci środków finansowych istnieją poniższe konta w Banku PEKAO S.A., I Oddział w Gdyni:

(PLN) 87 1240 1239 1111 0000 1642 7220

(PLN) 32 1240 1239 1111 0010 4529 4115

(USD) 03 1240 1239 1787 0000 1642 7233

(GBP) 56 1240 1239 1789 0000 1642 7246

(EUR) 53 1240 1239 1978 0000 1642 7259

Dary w naturze muszą zawierać szczegółową metryczkę określającą:

- dane osobowe Ofiarodawcy i jego dane adresowe (tylko do wiadomości Zarządu Fundacji FON),
- nazwę daru w naturze, określenie jego próby oraz wartości.

5. W ciągu tych 23 lat działalności przeprowadzane były we Fundacji FON liczne kontrole różnego szczebla, nawet z MSWiA. Była również specjalna kontrola z Polonii, ze Szwecji. Żadna kontrola nie stwierdziła najmniejszych nadużyć, malwersacji. Dokumentacja finansowa Fundacji FON jest zachowana od samego początku działalności, czyli od marca 1994 roku. Zachowana jest od samego początku bardzo bogata dokumentacja opiniodawcza różnych środowisk społecznych, państwowych, w przeważającej większości wojskowych różnego szczebla.

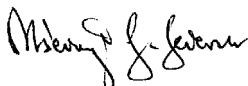
6. Sygnatariusze niniejszego Porozumienia wystąpią do Prezydenta RP dr Andrzeja Dudy o Honorowy Protektorat nad Fundacją FON przy realizacji niniejszego Porozumienia dla dobra Sił Zbrojnych RP.

7. Na podstawie Statutu Fundacji FON paragraf 36, Sygnatariusze powołają Komisję Programową FON, której zadaniem będzie odpowiednie zagospodarowanie pozyskanymi ofiarami w PLN oraz w innych walutach, jak również zagospodarowanie otrzymywanych darów w naturze, w postaci metali i kamieni szlachetnych lub innych darów w naturze (np. obrazy itp.)

Skład Komisji Programowej i sposób jej powołania za każdym razem będzie uzgodniony przez Sygnatariuszy po stosownych konsultacjach.

8. Obligatoryjnie merytoryczne i finansowe sprawozdania Fundacji FON każdego roku za rok poprzedni otrzymują:

- Minister Obrony Narodowej,
- Minister Pracy i Płac,
- Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego,
- II Urząd Skarbowy w Gdyni.

9. Sygnatariusze niniejszego porozumienia wystąpią do:

1. Wicepremiera Mateusza Morawieckiego,
2. Prezesa Banku PEKAO S.A.,

o całkowite zwolnienia Fundacji FON z obowiązkowych opłat prowizyjnych za:

- utrzymywanie wszystkich posiadanych kont Fundacji FON, walutowych i PLN,
- wszelkie wpłaty Ofiarodawców na konta PLN, jakie Fundacja FON w tym Banku posiada,
- wszelkie wypłaty z kont PLN, jakie Fundacja FON w tym Banku posiada,
- wszelkie wpłaty Ofiarodawców na konta walutowe (USD, GBP, EUR), jakie w tym Banku Fundacja FON posiada,
- wszelkie wypłaty z kont walutowych (USD, GBP, EUR), jakie w tym Banku Fundacja FON posiada.

10. Sygnatariusze niniejszego porozumienia wystąpią do:

1. Wicepremiera Morawieckiego,
2. Dyrektora Naczelnego Poczty Polskiej

w sprawach całkowitego zwolnienia Ofiarodawców z opłat prowizyjnych za wszelkie ofiary przekazywane na konta Fundacji FON za pośrednictwem wszystkich placówek Poczty Polskiej.

11. Polskie Lobby Przemysłowe poprze wystąpienie Fundacji FON do:

1. Wicepremiera Mateusza Morawieckiego,
2. Prezesa Prokuratury,

w sprawie odzyskania przez mgr inż. Mściwoja Jerzego Jeżewskiego kwoty w wysokości 10 % od sumy blisko 110 mln \$ USA (stu dziesięciu milionów dolarów amerykańskich), jakie zaoszczędziło Państwo polskie w czasie słynnej Akcji Ratowniczej „Karlino” na przełomie lat 1980/1980 przy gaszeniu płonącego szybu naftowego (udokumentowane). Mściwoj Jeżewski bezpośrednio brał aktywny udział w całej akcji ratowniczej. Za udział i dokonania w czasie Akcji Ratowniczej w Karlinie został on nagrodzony i wyróżniony następującymi medalami i nagrodami:

- 1) Srebrny Medal Za Zasługi Dla Pożarnictwa (13.01.1981),
- 2) Złota Odznaka „Zasłużony Dla Górnictwa Naftowego i Gazownictwa” (14.01.1981),
- 3) Złoty Krzyż Zasługi (14.01.1981),
- 4) Medal Za Ofiarność I Odwagę (01.04.1981),
- 5) Nagroda Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki (02.08.1984) za:

„Opracowanie technologii szybkiego wykonywania wałów ochronnych i zapory oraz wdrożenie jej podczas Akcji Ratowniczej KARLINO”,

- 6) Specjalne błogosławieństwo Prymasa Polski Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego dla wszystkich uczestników Akcji Ratowniczej w Karlinie (12.01.1981),
- 7) Specjalne błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II dla wszystkich uczestników Akcji Ratowniczej w Karlinie (19.01.1981).

12. Pieniądze za udział w Akcji Ratowniczej w Karlinie zasililiby konto (PLN) Fundacji FON z przeznaczeniem ich na potrzeby Sił Zbrojnych RP.

13. Po zakończeniu Akcji Ratowniczej w Karlinie Mściwój Jeżewski został konsultantem:

- Szefostwa Wojsk Inżynieryjnych w Warszawie (decyzja gen.bryg. mgr inż. Leopolda Raznowieckiego),
- Wojskowego Instytutu Techniki Inżynieryjnej we Wrocławiu (decyzja Komendanta Instytutu w porozumieniu z gen.bryg. Leopoldem Raznowieckim),
- Dowództwa Marynarki Wojennej w Gdyni (decyzja D-cy MW admirała Ryszarda Łukasika),
- Wojewódzkiego Komitetu Przeciwpowodziowego w Elblągu.

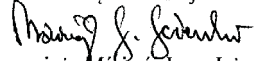

14. Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

15. Porozumienie niniejsze zostało podpisane w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej strony.

FUNDACJA
FUNDUSZ OBRONY NARODOWEJ
81-113 Gdynia, ul. Zielona 13A/4
tel./fax: (+48) 581 665-34-00
NIP: 958-00-01-155

Prezes Zarządu Fundacji FON

mgr inż. Mieczysław Jerzy Jeżewski

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 54Q
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

**UROCZYSTOŚĆ 25-LECIA POWSTANIA
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy
W ROKU 100-LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI
1918–2018

**Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy**

**W ROKU 100-LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI
1918–2018**

nad

uroczystością jubileuszu XXV-lecia
Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

w Warszawie w dniu 24 marca 2018 roku

Z wyrazami uznania dla wszystkich osób oraz instytucji
zrzeszonych w Polskim Lobby Przemysłowym
za społeczną pracę, inicjatywy i podejmowane starania
służące rozwojowi polskiej gospodarki i polskiego przemysłu;
w przekonaniu, że postawa i wartości reprezentowane przez patrona –
Eugeniusza Kwiatkowskiego, wybitnego patriotę i człowieka czynu,
pozostają dla Państwa inspiracją
do dalszych działań dla dobra i pożytku Rzeczypospolitej;
z życzeniami sukcesów i kolejnych znaczących osiągnięć.

Andrzej Duda

Warszawa, 19 marca 2018 roku

2018

Bene Meritus pro Industria Poloniae

Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu

POLSKIE LOBBY
PRZEMYSŁOWE
im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego

25 lat

**Uroczystość pod Patronatem Honorowym Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy
w roku 100-lecia Odzyskania Niepodległości 1918-2018**

Uroczystość 25-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych

W sobotę 24 marca 2018 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie miała miejsce uroczystość 25-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. **Uroczystość jubileuszowa odbywała się pod Patronatem Honorowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy w roku 100-lecia Odzyskania Niepodległości 1918-2018.** Patronami medialnymi byli: RAPORT WTO, Telewizja internetowa PRESS.WARSZAWA i Telewizja Internetowa INTERWIZJA.

W uroczystości wzięli udział m.in.: Senator Jarosław Rusiecki – przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP, Poseł Michał Jach – przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Sejmu RP, Marszałek Senior, Poseł na Sejm RP Kornel Morawiecki, płk dypl. Mirosław Kucharski – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego, Ewa Mańkiewicz-Cudny – Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Janusz Dobrzański – Wiceprezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, Gen. Leon Komornicki – przewodniczący Komitetu Przemysłowego Stowarzyszenia Euroatlantyckiego, pierwsza polska pilotka latająca na bojowym samolocie ponaddźwiękowym Mig-29 por. pil. Katarzyna Tomiak-Siemieniewicz, działacze związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym, prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń oraz dziennikarze.

Gości powitał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, przedstawiając jednocześnie dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie 25 lat jego istnienia. Po nim głos

zabrał prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik – dyrektor ITWL, który przedstawił działalność, dokonania, a także szerokie możliwości i aspiracje kierowanego przez niego Instytutu.

Następnie rozpoczęła się najważniejsza część uroczystych obchodów 25-lecia PLP, którą było wręczenie po raz szósty Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**. Szczegółowe informacje na ten temat zawiera zamieszczony w tej publikacji Komunikat Kapituły.

W dalszej części programu uroczystości 25-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego przedstawiono następujące prezentacje:

Prof. Paweł Soroka – *Raporty i programy opracowane przez ekspertów PLP i Konserwatorium „O lepszą Polskę”;*

- Stanisław Leśniak i Krzysztof Mroczkowski – *Rozwój polskiego przemysłu. Kluczowe wyzwania integralnej reindustrializacji;*
- Angelika Jarosławska – *Działalność PLP na rzecz polskiego lotnictwa wojskowego i polskiego przemysłu lotniczego;*
- Kmdr dr inż. Bohdan Pac – *PLP na rzecz modernizacji i rozwoju Marynarki Wojennej RP oraz odbudowy przemysłu stoczniowego.* Ponadto odbyła się promocja kolejnego rocznika Polskiego Lobby Przemysłowego, zawierającego w I części jego opinie, stanowiska i ekspertyzy z 2017 i początku 2018 roku, a w II części – ukazującego wybrane działania i dokonania PLP w okresie 25 lat jego istnienia.

Na zakończenie oficjalnej części uroczystości Janusz Dobrzański – Wiceprezes Zarządu Głównego SIMP wręczył grupie działaczy i ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego Honorowe Odznaki Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

W drugiej części odbyło się spotkanie towarzyskie przy szwedzkim stole, w trakcie którego wymieniano poglądy i dyskutowano na temat dotychczasowej działalności Polskiego Lobby Przemysłowego.

Goście uroczystości 25-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 24 marca 2018 r. w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych. Od lewej: płk dypl. Mirosław Kucharski – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego, inż. Zygmunt Dębiński (Polskie Lobby Przemysłowe), gen. Leon Komornicki – przewodniczący Komitetu Przemysłowego Stowarzyszenia Euro-Atlantyckiego, gen. prof. dr hab. Bogusław Smólski-Stowarzyszenie Euro-Atlantyckie.

Uroczystość 25-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego.
Wystąpienie Przewodniczącego Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
Posła Michała Jacha

Uroczystość 25-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego. Wystąpienie Marszałka Seniora Posła Kornela Morawieckiego.

Uczestnicy uroczystości 25-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 24 marca 2018 r.

**HONOROWE WYRÓŻNIENIE
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
„BENE MERITUS
PRO INDUSTRIA POLONIAE”
(„Dobrze Zasłużony dla Polskiego
Przemysłu”)**

Komunikat Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Kapituły Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”)

Na posiedzeniu władz Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 5 marca 2013 r. zostało ustanowione Honorowe Wyróżnienie przyznawane przez PLP pn. **Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**. W dniu 5 marca 2018 roku odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia w składzie: prof. dr inż. Tadeusz Gałązka – przewodniczący, gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzy Modrzewski, prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik, mgr Kazimierz Łasiewicki, mgr inż. Jerzy Horodecki i mgr inż. Edmund Misterski – sekretarz.

Uwzględniając określone w Regulaminie Przyznawania Wyróżnień Honorowych PLP niżej wymienione kryteria wyboru:

- *całokształt dorobku zawodowego,*
- *znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej,*
- *osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej, oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej,* **Kapituła podjęła decyzję o przyznaniu w tym roku w ramach VI edycji Honorowych Wyróżnień Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom:**

1. **Prof. nadzw. dr hab. inż. Tomaszowi Babulowi** – Dyrektorowi Instytutu Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich-SIMP.
2. **Krzysztofowi A. Borowiakowi** – autorowi wielu wdrożonych projektów innowacyjnych urządzeń technicznych oraz zasłużonemu na rzecz politechnizacji polskiej młodzieży, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Młodych Wielkopolan z Gniezna i Redakcja „Przemiany na Szlaku Piastowskim”.
3. **Inż. Zygmuntowi Dębińskiemu** – wieloletniemu Dyrektorowi ds. inwestycji, nieruchomości i infrastruktury w PIT-RADWAR, technologowi urządzeń radiolokacyjnych, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego.
4. **Mgr inż. Januszowi Dobrzańskiemu** – wiceprezesowi SIMP, długoletniemu dyrektorowi Łańcuckiej Fabryki Śrub, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.
5. **Dr inż. Andrzejowi Kilianowi** – Prezesowi Zarządu Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.
6. **Mieczysławowi Kwiatkowskiemu** – mistrzowi w zawodach budowlanych i produkcji drzewnej, założycielowi Branżowych Cechów Rzemieślniczych i współzałożycielowi Związku Pracodawców Kłastry Polskie, którego kandydaturę zgłosił Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw.
7. **Ewie Mańkiewicz- Cudny** – Prezes FSNT NOT i redaktor naczelnej „Przeglądu Technicznego, której kandydaturę zgłosił Zarząd FSNT NOT.
8. **Inż. Piotrowi Sadowskiemu** – konstruktorowi śmigłowców w WSK Świdnik S.A., członkowi Rady Dialogu Społecznego, przewodniczącemu Zarządu Krajowego Związku

Zawodowego Inżynierów i Techników, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy ZZIiT.

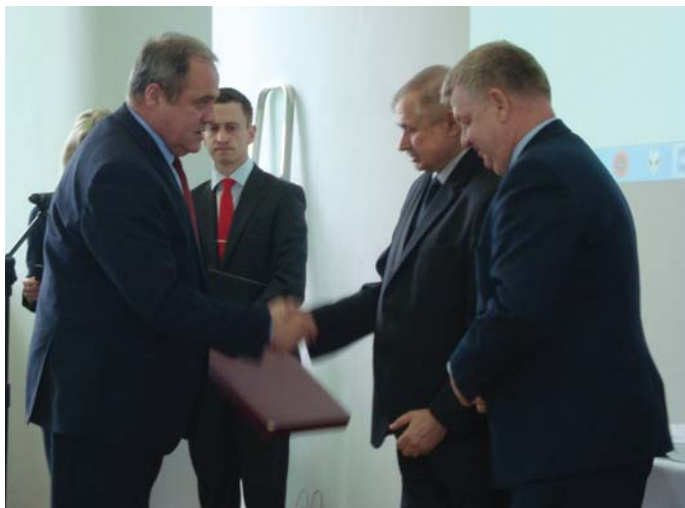
- 9. Mgr Elżbiecie Wawrzyńkiewicz** – Prezes Zarządu, Dyrektor Generalnej Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych S.A. w Poznaniu, której kandydaturę zgłosiła Krajowa Branża Pracowników Przemysłu Obronnego Forum Związków Zawodowych i Związek Zawodowy Sektora Obronnego.
- 10. Prof. Andrzejowi Żyłukowi** – Zastępcy dyrektora Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych ds. naukowych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

Honorowe Wyróżnienia PLP VI edycji zostaną wręczone w dniu 24 marca 2018 roku podczas uroczystości XXV-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie.

za zgodność:

**Przewodniczący Kapituły
Honorowego Wyróżnienia PLP
prof. dr inż. Tadeusz Gałązka**

**Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka**

Uroczystość 25-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego. Senator Jarosław Rusiecki-Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP wręcza prof. dr hab. Andrzejowi Żyłukowi Honorowe Wyróżnienie PLP „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”).

Laureaci VI edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” w trakcie uroczystości 25-lecia PLP w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w dniu 24 marca 2018 r. Z lewej: prowadzący uroczystość Angelika Jarosławska i dr Krzysztof Pająk.

Honorowe Wyróżnienie PLP VI edycji „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”) odbiera mgr Elżbieta Wawrzyńkiewicz – Prezes Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych w Poznaniu.

Z prawej prof. dr hab. inż. Tomasz Babul – laureat VI edycji Honorowego Wyróżnienia PLP „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”). Od lewej: mgr inż. Dariusz Raczkowski, dr inż. Adam Baryłka – Prezes oddziału Warszawskiego SIMP odznaczony na wniosek Polskiego Lobby Przemysłowego Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” i Ewa Mańkiewicz-Cudny – Prezes FSNT NOT.

**Laureaci poprzednich pięciu edycji Honorowego
Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego
pn. „Bene Meritus pro Industria Poloniae”
– „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”**

Po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienie PLP „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” zostało przyznane w 2013 roku – z okazji dwudziestej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego – pośmiertnie następującym osobom: *prof. dr hab. Janowi Czochraleskiemu, prof. dr hab. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. dr hab. Sylwestrowi Kaliskiemu, inż. Marianowi Migdalskiemu, inż. Tadeuszowi Sendzimirowi i prof. dr hab. Tadeuszowi Sołtykowi.*

W 2014 roku w ramach II edycji Honorowego Wyróżnienia PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu przyznano :

1. Mgr inż. Krzysztofowi Dędkowi – Prezesowi Przedsiębiorstwa Sprzętu Ochronnego Maskpol S.A., którego kandydaturę zgłosił członek Kapituły mgr inż. Jerzy Kade.

2. Dr inż. Ryszardowi Kardaszowi – Prezesowi Przemysłowego Centrum Optyki S.A. i Bumar Elektronika S.A., którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie „SIŁA i HONOR” im. Gen. Sławomira Petelickiego.

3. inż. Edwardowi Margańskiemu – założycielowi i współwłaścicielowi Zakładów Lotniczych Margański&Mysłowski Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

4. Inż. Bogdanowi Tatarowskiemu – Prezesowi Zakładu Rozwoju Technicznej Ochrony Mienia „TECHOM” Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

5. Mgr Tomaszowi Zaboklickiemu – Prezesowi firmy Pojazdy Szynowe PESA Bydgoszcz S.A., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.

W 2015 roku w ramach III edycji, Kapituła podjęła decyzje o przyznaniu Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom: Dr inż. Józefowi Jakubczykowi – *wieloletniemu Prezesowi Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, obecnie Doradcy Prezesa CTM S.A.*, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

Mgr inż. Zdzisławowi Juchaczowi -Prezesowi Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

Prof. dr hab. inż. Jerzemu Klamce, przez całe życie zawodowe związanego z branżą polskiej elektroniki profesjonalnej, którego kandydaturę zgłosił Oddział Elektroniki, Informatyki, Telekomunikacji Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Mgr inż. Mieczysławowi Majewskiemu – wiceprzewodniczącemu Rady Nadzorczej PZL Świdnik S.A., którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników wraz ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich – Oddział w Lublinie.

Gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Modrzewskiemu – byłemu wiceministrowi Ministerstwa Przemysłu i Handlu, członkowi Honorowemu Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

Prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeuszowi Pawłowskiemu – Dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

Prof. dr hab. Zbigniewowi Puzewiczowi- pracownikowi naukowemu Wojskowej Akademii Technicznej, przewodniczącemu Rady Nadzorczej Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowego TELESYSTEM-MESKO Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosił Instytut Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej.

Prof. dr hab. Ryszardowi Szczepanikowi – Dyrektorowi Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

W dniu 29 lutego 2016 roku Kapituła podjęła decyzję o przyznaniu w tym roku IV edycji Honorowych Wyróżnień **Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu** następującym osobom:

1. **Prof. nadzw. dr inż. Tadeuszowi Gałązce** – wieloletniemu pracownikowi naukowemu Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów, kierownikowi i współtwórcy dużych programów naukowo- badawczych oraz realizatorowi licznych prac badawczo-rozwojowych dla przemysłu z dziedziny automatyki, którego kandydaturę zgłosił Dyrektor PIAP.

2. **Mgr Włodzimierzowi Hausnerowi** – Doradcy Prezesa Federacji NOT, przez całe życie zawodowe działającemu jako menedżer i kreator innowacji dla polskiego przemysłu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

3. **Prof. dr hab. inż. Andrzejowi Janickiemu** – Konsultantowi Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej, przez wiele lat sprawującemu kierownicze funkcje w jednostkach badawczo-rozwojowych współpracujących z przemysłem, zwłaszcza lotniczym, autorowi licznych opracowań naukowych o zastoso-

waniu praktycznym, którego kandydaturę zgłosiło Gremium Koordynacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego.

4. Mgr inż. Zbigniewowi Karpińskiemu – Prezesowi Zarządu, Dyrektorowi Naczelnemu Centrum Techniki Okrętowej S.A. w Gdańsku, od 1991 roku nieprzerwanie stojącemu na czele CTO, autorowi prac badawczo-rozwojowych dla przemysłu stoczniowego, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

5. Gen. bryg. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Lewitowiczowi – pracownikowi naukowemu Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, za całokształt dorobku naukowego na rzecz polskiego przemysłu obronnego i lotniczego, autorowi wielu prac naukowo-badawczych wdrożonych do praktyki przemysłowej, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

6. Gen. dyw. prof. dr hab. inż. Zygmuntowi Mierczykowski – Rektorowi – Komendantowi Wojskowej Akademii Technicznej, autorowi i współautorowi licznych patentów i technologii z zakresu techniki laserowej i optoelektroniki wdrożonych w przemysłe obronne, którego kandydaturę zgłosiło Przedsiębiorstwo Projektowo-Wdrożeniowe „AWAT”.

7. Prof. dr hab. inż. Janowi Pilarczykowi – przez wiele lat Dyrektorowi Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach, aktualnie Doradcy Dyrektora tegoż Instytutu ds. Rozwoju i Badań, autorowi prac badawczo-rozwojowych zastosowanych w przemyśle, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich- SIMP.

8. Prof. dr hab. Maksymilianowi Plucie (pośmiertnie), światowej sławy specjalście od mikroskopii, twórcy patentów i autorowi wielu prac badawczych zastosowanych w przemyśle optycznym i w mikroskopii, którego kandydaturę zgłosiło Polskie Towarzystwo Historii Techniki

9. Mgr inż. Andrzejowi Rębaczowi – Wiceprezesowi Zarządu, Dyrektorowi Zakładu Serwisu Bombardier Transportation Polska Sp. z o.o., wieloletniemu menedżerowi i organizatorowi przemysłu taboru kolejowego i jego serwisu,

zaangażowanemu w realizację projektów modernizacji taboru kolejowego w Polsce, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.

10. **Mgr inż. Krzysztofowi Trofiniakowi**, byłemu – przez wiele lat – Prezesowi Huty Stalowa Wola S.A. i do niedawna członkowi Zarządu Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. , którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Inżynierów i Techników.

W dniu 6 marca 2017 roku Kapituła przyznała V edycję Honorowych Wyróżnień Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom:

1. **Płk dr inż. Jackowi Borkowskiemu** – Dyrektorowi Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, autorowi patentów oraz kierownikowi i autorowi licznych nagrodzonych prac badawczo-rozwojowych w dziedzinie uzbrojenia, w tym zamówionych przez polski przemysł zbrojeniowy, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

2. **Stanisławowi Galara** – prezesowi Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego GALMET – jednego z największych polskich producentów urządzeń grzewczych i kolektorów słonecznych, eksportera do prawie 30 krajów, firmy znajdującej się w czołówce najbardziej innowacyjnych przedsiębiorstw, którego kandydaturę zgłosił Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw.

3. **Dr inż. Piotrowi Janickiemu** – konstruktorowi silników dla lokomotyw i statków oraz sprężarek w Biurze Konstrukcyjnym Silników Spalinowych H. Cegielski-Poznań S.A., autorowi wdrożonych projektów skomplikowanych urządzeń technicznych, Prezesowi Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, którego kandydaturę zgłosiło Prezydium Zarządu Głównego SIMP.

4. **Mgr Krzysztofowi Mamińskiemu** – menedżerowi rozwijającemu Polską Kolej, jeszcze niedawno Prezesowi Spółki Przewozy Regionalne, a obecnie Prezesowi Zarządu Grupy PKP

S.A., od wielu lat owocnie współpracującemu z zakładami przemysłowymi produkującymi tabor kolejowy, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych.

5. **Dr inż. Ryszardowi Matusiakowi** – związanemu przez wiele lat z przemysłem wytwarzającym maszyny dla przemysłu rolniczego, który zainspirował i przygotował do wdrożenia wiele projektów, wzorów przemysłowych i wynalazków, w tym opatentowanych, którego kandydaturę zgłosiło Prezydium Zarządu Głównego SIMP.

6. **Mgr inż. Zygmuntowi Mierzejewskiemu** – przewodniczącemu od 1993 roku Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, do powstania którego się przyczynił, inżynierowi w zakresie technologii leków i biochemii, który przeszedł wszystkie szczeble kariery zawodowej, od ponad 20 lat zajmującym się rozwojem dialogu społecznego na linii rząd-pracodawcy-pracobiorki, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników

7. **Mgr inż. Andrzejowi Sajnodze** – posiadającemu znaczący dorobek w dziedzinie odlewnictwa w okresie zatrudnienia w ZPC „Ursus, obecnie prezesowi firmy ASMET, należącej do największych w Polsce przedsiębiorstw oferujących kompleksową obsługę w zakresie dostaw elementów złączonych i artykułów metalowych, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna- Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

8. **Kmdr. rez. dr inż. Jerzemu Uczciwkowi** – Dyrektorowi w Centrum Techniki Morskiej S.A., projektantowi i konstruktorowi technologii i systemów, które zostały wdrożone w polskich stocznjach budujących okręty wojenne, w tym na niedawno zbudowanym w Polsce niszczycielu min „Kormoran II”, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

9. **Prof. dr hab. Józefowi Żurkowi** – inicjatorowi i współtwórcy wielu systemów związanych z budową i eksploatacją statków powietrznych, autorowi licznych publikacji z zakresu techniki lotniczej, przewodniczącemu Rady Naukowej Instytutu

*Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło
Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.*

**MEMORIAŁ
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel. 0-22 827-17-68; fax: 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

Warszawa, 27 lutego 2019 r.

Szanowny Pan
Mateusz MORAWIECKI
Prezes Rady Ministrów

Szanowny Panie Premierze,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła w załączeniu Memorial w sprawie zagrożeń powstałych w okresie transformacji po 1989 roku dla integracji Ziem Odzyskanych.

Załącznik

Z wyrazami szacunku

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka
prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

Otrzymują:

- **Andrzej Duda**
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
- **Jarosław Gowin**
Wicepremier, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- **Jadwiga Emilewicz**
Minister Przedsiębiorczości i Technologii;
- **Jerzy Kwieciński**
Minister Rozwoju i Inwestycji;
- **Marek Gróbarczyk**
Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- **Andrzej Adameczek**
Minister Infrastruktury;
- **Sekretarz Stanu Paweł Siołach**
Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
- **Posel Jerzy Meyszowiec**
Przewodniczący Sejmowej Komisji Gospodarki i Rozwoju;
- **Posel Dorota Arciszewska-Mielewicz**
Przewodnicząca Sejmowej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- **Posel Bogdan Rzońca**
Przewodniczący Sejmowej Komisji Infrastruktury;
- **Senator Andrzej Stanisławek**
Przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności Senatu RP;
- **Senator Andrzej Misiołek**
Przewodniczący Komisji Infrastruktury Senatu RP;
- **Gen. broni Rajmund Andrzejczak**
Szef Sztabu Generalnego WP

MEMORIAL POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO W SPRAWIE ZAGROŻEŃ POWSTAŁYCH W OKRESIE TRANSFORMACJI PO 1989 ROKU DLA INTEGRACJI ZIEM ODZYSKANYCH

Wersja ostateczna

Zagospodarowanie ziem na zachodzie i północy, które przeszły w skład państwa polskiego w 1945 r. w wyniku II wojny światowej stanowi jedno z głównych – obok uprzemysłowienia kraju – osiągnięć Polski powojennej.

Dorobek i wysiłek na tych terenach był i jest rzeczywiście ogromny, zwłaszcza jeżeli uwzględnić, że wysiłek ten podjęła Polska zniszczona przez wojnę i okupację. To historyczne zadanie zostało już w pełni zrealizowane. Ziemie te stanowią integralną część państwa polskiego i jego gospodarki. Jednakże związki zachodzące pomiędzy tymi ziemiami a pozostałą częścią naszego kraju ulegają ciągłym zmianom, nie zawsze korzystnym. Stąd wymagają stałej uwagi.

Od pewnego czasu w ramach propagandy anty PRL obserwujemy tendencję do dyskryminacji i podważania tego wysiłku oraz jego znaczenia dla Polski i Europy. Powinno to niepokoić. Dlatego uważamy za konieczne podjęcie działań dla zahamowania tych niekorzystnych tendencji.

Jest to dziś tym bardziej niezbędne, że w okresie transformacji po 1989 r., pomimo wielkich przełomów cywilizacyjnych, jakie ona przyniosła, równocześnie wystąpiły na Ziemiach Odzyskanych zjawiska i tendencje, które osłabiają związki tych ziem z resztą kraju.

Głównym zagrożeniem z tego punktu widzenia okazał się bardzo duży zasięg likwidacji po 1989 roku zakładów przemysłowych istniejących już uprzednio na tych terenach, a nawet całych branż przemysłu. Objęła ona także i nowe zakłady zbudowane już w Polsce Ludowej po 1945 roku.

W rezultacie depolonizacja” tych terenów, którą ostatnio szeroko zbadał prof. Marian M. Drozdowski jest niewątpliwym faktem. Udział kapitału zagranicznego w majątku produkcyjnym w przemyśle na tych terenach można bowiem szacować na 34-36 % wobec 28-30 % na pozostałym terytorium Polski, a więc jest on o 5-6 punktów wyższy i nadal szybciej rośnie niż w kraju. Nie można tego uznać za w pełni zgodne z potrzebami długookresowej strategii naszego rozwoju. Towarzyszy temu osłabienie zainteresowania i uwagi poświęcanej tym problemom przez kolejne rządy.

Na rosnącą potrzebę podjęcia tego problemu wpływają również zmiany w układzie sił politycznych w Niemczech. Mogą one zmienić stosunek opinii publicznej Niemiec do tego problemu. Przewidywane w 2021 roku odejście obecnej kanclerz Niemiec Angeli Merkel po 17 latach jej rządów stwarza więc zupełnie nową sytuację i nadaje problemowi Ziemi Odzyskanych szczególnej aktualności.

Największe zagrożenie dla dalszych postępów w integracji Ziemi Odzyskanych z resztą kraju stwarza obecnie 6 procesów.

Należy do nich zaliczyć:

- 1) Większą degradację i ubytek potencjału przemysłowego w wyniku likwidacji po 1989 roku istniejących w 1988 roku zakładów przemysłowych na Ziemiach Odzyskanych niż na pozostałym obszarze kraju. Można szacować bowiem, że w wyniku tej likwidacji istniejący w 1988 roku na tych terenach majątek produkcyjny w przemyśle zmniejszył się z tego powodu o 32 %, podczas gdy na pozostałych terenach o 28 %. Nie odpowiada to proporcjom pożądanym.
- 2) Wypieranie kooperacji wewnątrz przemysłowej pomiędzy zakładami zlokalizowanymi na Ziemiach Odzyskanych a resztą kraju przez rozwój kooperacji pomiędzy zakładami

polskimi a działającymi w najbliższych sąsiadujących obszarach Niemiec. Ta wymiana kooperacji wewnętrznej polskiej na niemiecko-polską przybiera rozmiary uprzednio nieprzewidywane. Częściowo jest to spowodowane faktem, że polskie firmy przeważnie nie są producentami finalnymi, a jedynie poddostawcami i wykonawcami części i komponentów produkcji finalnej realizowanej na terenie Niemiec.

- 3) Drastyczne pogorszenie powiązań infrastrukturalnych w komunikacji kolejowej i publicznym zbiorowym transporcie samochodowym pomiędzy obszarem Ziemi Odzyskanych a centrum Polski, łącznie z osłabieniem połączeń pomiędzy ośrodkami na samych Ziemach Odzyskanych. Przede wszystkim niepokoić powinna likwidacja – większa niż w centrum Polski – wielu linii i połączeń kolejowych łączących małe miasta i miejscowości z dużymi aglomeracjami i resztą terytorium Polski.
- 4) Łączna utrata potencjału demograficznego na terenach odpływowych rzędu 330 tys. osób, przy równoczesnym pogorszeniu się i powiększeniu niedoborów określonych deficytowych kwalifikacji na lokalnym rynku pracy.
- 5) Zbliżenie się udziału własności zagranicznej w przemyśle na Ziemach Odzyskanych niebezpiecznie blisko do 40%, czyli do granicy po przekroczeniu której wzrasta niebezpieczeństwo utraty kontroli przez państwo nad sytuacją w tych przemysłach.
- 6) Wyraźny wzrost ciężenia niektórych ośrodków na Ziemach Odzyskanych do stref przygranicznych i metropolii Niemiec, nie zawsze w pełni uzasadniony, obserwowany m.in. w szkolnictwie wyższym i w placówkach naukowych, nowoczesnych usługach, zwłaszcza wiedzochłonnych jak usługi internetowe, oraz w kulturze, często nawet kosztem tych kontaktów z ich odpowiednimi ośrodkami w Polsce centralnej i wschodniej. Nie było jednak odpowiednich przeciwdziałań temu ze strony władz miejscowych, nawet wtedy gdy sytuacja tego wymagała. Trudności na tym tle w szeregu przypadków ujawniają się z coraz większą siłą.

Nie przezwyciężenie ich w porę może stać się – jak wskazują doświadczenia innych krajów – źródłem konfliktów, które ujemnie wpływałyby na przyszły rozwój tych terenów. Mogą one dotyczyć relacji: samorząd – państwo, kapitał krajowy – kapitał zagraniczny, przemysły rozwojowe – przemysły upadające, tereny rolnicze – tereny przemysłowe, usługi modernizujące – usługi jałowe z tego punktu widzenia.

Jakie należałoby więc wyciągnąć i zastosować wnioski z tej diagnozy i jakie podjąć ewentualne działania?

Jeżeli chodzi o wnioski o charakterze strategicznym czyli długookresowym dotyczące sposobu rozwiązania głównych problemów rozwoju, to kluczowe znaczenie mają cztery z nich, a mianowicie:

1. Jak najszybciej wstrzymać procesy dalszej „depolonizacji” Ziemi Odzyskanych, ale nie drogą hamowania lub ograniczania napływu kapitału zagranicznego na te tereny, ale przez radykalne przyspieszenie i wzrost inwestycji krajowych na tym obszarze.
2. szczególny nacisk i zapewnić najwyższy priorytet dla „re-industrializacji”, która na tych terenach powinna odgrywać większą rolę niż na innych obszarach kraju. Tylko tą drogą bowiem możemy bowiem zbudować na zachodzie naszego kraju pas najbardziej nowoczesnych przemysłów. Powinno to być strategicznym zadaniem dla przyszłości. Umożliwiłoby to zapewnienie pracującym mieszkańcom tych regionów satysfakcjonującego poziomu zarobków, a tym samym zmniejszenie różnicy w poziomie dochodów w stosunku do zagranicy na tych terenach najbardziej narażonych – ze względu na położenie – na presję emigracyjną na tle różnic w dochodach. Powinno temu towarzyszyć wyraźne zahamowanie żywiołowej likwidacji już istniejących zakładów, co nadal występuje.
3. Nie dopuścić do przekroczenia udziału 40% kapitału zagranicznego w potencjale przemysłowym tych terenów, a więc granicy, która umożliwia jeszcze kontrolę państwa nad przebiegiem procesów rozwoju. W tym celu w toku nie-

uchronnego zmniejszania się udziału kapitału o własności publicznej maksymalnie dążyć do tego, aby jego miejsce zastępował kapitał krajowy,

4. Wsparcie tworzenie na tym terenie nowoczesnych dziedzin przemysłu, tak aby stworzyły one alternatywę dla tradycyjnych przemysłów, które będą traciły swą dotychczasową rolę, co wymaga przyspieszenia rozwoju przemysłów wysokiej techniki na tych terenach.

Jeżeli chodzi o sposób osiągania tych celów strategicznych trzeba rozważyć i podjąć działania w szesnastu niżej wymienionych kierunkach. Działania te powinny mieć charakter posunięć skoncentrowanych w czasie, gdyż tylko takie zapewniają największą skuteczność. W tym celu trzeba:

1. Utworzyć w jak najszybszym czasie możliwości wsparcia i zasilania inwestycji kapitału krajowego realizowanych na tych terenach, w postaci Funduszu Inwestycji Krajowych na obszarze Ziem Odzyskanych, utworzonego z części dochodów uzyskiwanych z prywatyzacji majątku państwowego.
2. Wprowadzić obowiązek centralnego konsultowania decyzji o likwidacji zakładów przemysłowych o zatrudnieniu większym niż 1000 osób według ich stanu z 1989 roku lub w 2015 roku w przypadku zakładów powstałych już po 1989 roku, z ewentualnym wprowadzeniem w określonych warunkach obowiązku antycypacyjnych opłat lub kaucji, jako rekompensaty za potencjalnie możliwą utratę miejsc pracy.
3. Stworzyć nowe silniejsze bodźce dla kooperacji wewnątrz-przemysłowej pomiędzy zakładami na Ziemiach Odzyskanych, a położonymi wewnątrz kraju, przez ewentualne wprowadzenie „reguły pochodzenia” dla wyrobów wytworzonych na terenie Ziem Odzyskanych, a więc rozwiązania, które było stosowane w Unii Europejskiej. Zapewnia się im wtedy przywileje i ulgi w świadczeniach podatkowych i opłatach na rzecz państwa i samorządów.

4. Rozważyć utworzenie konsorcjum jako najbardziej skutecznej formy łączenia wysiłku różnych sektorów własności (biznesu, państwa, samorządu, instytucji naukowych) dla wspólnego działania pod nazwą Konsorcjum Inwestycji Krajowych na Ziemiach Odzyskanych.
5. Wspierać tworzenie na Ziemiach Odzyskanych silnego obszaru przemysłowego w oparciu o takie ośrodki miejskie jak Wrocław, Zielona Góra, Legnica, Gorzów Wielkopolski, Koszalin i Zespół Portów Morskich Szczecin – Świnoujście, co wymaga ochrony w nich terenów poprzemysłowych już uzbrojonych w infrastrukturę.
6. Stworzyć nowe ultraszybkie połączenia infrastrukturalne w komunikacji kolejowej i publicznej komunikacji autobusowej pomiędzy głównymi ośrodkami Ziem Odzyskanych a centrum kraju: Warszawą, Krakowem oraz Poznaniem, który stanowi naturalne zaplecze Ziem Odzyskanych, oraz zapoczątkować odbudowę połączeń zniszczonych po 1989 roku, jeżeli obecnie spełniają one wymogi opłacalności ekonomicznej lub uzasadniają zastosowanie subsydiowania.
7. Wprowadzić monitoring losów zawodowych pracowników o szczególnie deficytowych specjalnościach, zwłaszcza w służbie zdrowia i w kategorii inżynierów o poszukiwanych przez przemysł specjalnościach. W przypadku tych pracowników z wyższym wykształceniem udzielić im opieki i pomocy począwszy od ukończenia studiów łącznie z utworzeniem lokalnego Funduszu Stypendialnego, wspieranego centralnie przez Państwo.
8. Stworzyć Centrum Programowania Rozwoju Ziem Odzyskanych przy Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju, aby zapewnić podstawy dla studiów strategicznych na płaszczyźnie ponad wojewódzkiej.
9. Utworzyć Komisję dla współpracy międzywojewódzkiej na Ziemiach Odzyskanych. W jej skład powinni wejść marszałkowie i wojewodowie ze wszystkich województw, wchodzących w skład Ziem Odzyskanych. Można w tym celu wykorzystać doświadczenia i dorobek byłych makroregionów.

10. Jak najszybciej reaktywować i ożywić Towarzystwo Ziemi Zachodnich, które odegrało niezwykle istotną rolę w odbudowie tych ziem w powojennej Polsce, ale po 1989 roku zostało całkowicie sparaliżowane,
11. Udzielać poparcia dla rozwoju partnerstwa biznesowego na tych terenach, zwłaszcza w układzie Ziemi Odzyskane i centrum kraju, oraz dla wspólnych inwestycji o mieszanym źródłach finansowania,
12. Przeprowadzić przy najbliższym Spisie Powszechnym w 2020 roku specjalne jednorazowe badanie dla obszaru Ziemi Odzyskanych, aby uzyskać porównywalne dane dla zestawienia z wynikami odpowiednich badań prowadzonych na ten temat przed 1989 rokiem.
13. Rozważyć ewentualne utworzenie wyspecjalizowanego banku dla obsługi inwestycji na obszarze Ziemi Odzyskanych lub też wyodrębnienie takiego oddziału w Banku Gospodarstwa Krajowego.
14. Podjąć i przeprowadzić głęboką modernizację i rozbudowę portów morskich w Kołobrzegu i w Ustce, tak aby one mogły pełnić rolę pomocniczych portów przeładunkowych dla portów morskich w Gdańsku i w Gdyni oraz zwiększyć ich rolę w systemie bazowania Marynarki Wojennej RP na wypadek bezpośredniego zagrożenia bazy morskiej w Gdyni ze strony nieprzyjacielskich systemów broni, a także ich funkcji jako portów ratunkowych.
15. Wspierać wszelkie działania mogące prowadzić do reaktywacji przemysłu stocznioowego i gospodarki morskiej, w których z natury rzeczy Ziemi Odzyskane odgrywają decydującą rolę. Istotne znaczenie z tego punktu widzenia miałoby stworzenie nowego podejścia do portu Świnoujście, a także poprawienie żeglowności Odry.
16. W dłuższej perspektywie podjąć studia nad budową Kanału Odra-Dunaj, jako wspólnej inwestycji kilku krajów w tym zainteresowanych., co może stworzyć znaczny nowy popyt na przewozy w żegludze śródlądowej, a w rezultacie

przyczynić się do ściślejszej integracji gospodarek krajów Europy Środkowej i Wschodniej.

Wynikające z tych wniosków u nas zmiany, które wywołają skutki dla stosunków z państwami sąsiednimi powinny być realizowane wyłącznie w drodze negocjacji i zmierzać do uzgodnienia z nimi stanowisk.

Polskie Lobby Przemysłowe uważa, że jeżeli nie podejmiemy w porę tych działań to pokolenia, które po nas przyjdą mogą posądzić nas o brak lub utratę elementarnego poczucia przeczności i instynktu samozachowawczego w skali całego społeczeństwa i naszego państwa. Nie można do tego dopuścić.

Warszawa, 25 luty 2019 r.

Przy opracowaniu niniejszego Memoriału wykorzystano za zgodą autora studium prof. dr hab. Andrzeja Karpińskiego z grudnia 2018 r. pod takim samym tytułem. Nasz Memoriał uzyskał poparcie prof. dr hab. Włodzimierza Bojarskiego, prof. dr hab. Mariana M. Drozdowskiego, prof. nadzw. dr hab. Zbigniewa Klimiuka, prof. nadzw. dr hab. Pawła Kozłowskiego i prof. dr hab. Jerzego Żyżyńskiego.

Spotkanie robocze ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego w „PIT-Radwar” w dniu 23 maja 2017 roku poświęcone opracowaniu koncepcji Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnej.
Od lewej: dr Justyna Trubalska i dr Artur Trubalski

Spotkanie robocze ekspertów PLP poświęcone opracowaniu koncepcji Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnej. Od lewej: prof. dr hab. Andrzej Żyłuk, prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, Zygmunt Dębiński i dr Krzysztof Pająk

Konferencja prasowa w dniu 20 lipca 2016 roku, w trakcie której Polskie Lobby Przemysłowe zaprezentowało koncepcję Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych. Od lewej: Stanisław Janas, Zygmunt Dębiński, prof. Paweł Soroka, prof. Jerzy Klamka i płk Jerzy Kade

Uczestnicy konferencji prasowej w dniu 20 lipca 2016 roku, w trakcie której Polskie Lobby Przemysłowe zaprezentowało koncepcję Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych

**WYSTĄPIENIA W SPRAWIE
MODERNIZACJI TECHNICZNEJ
SIŁ ZBROJNYCH RP
Z UDZIAŁEM POLSKIEGO
PRZEMYSŁU OBRONNEGO
I STOCZNIOWEGO**

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa

tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54

tel. kom. 0603-425-568

e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 29.05.2018 r.

Pan Sebastian Chwałek
Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo Pana Ministra nr 2969/DP z dnia 24.04.2018 r. Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego przesyła w załączeniu swoją opinię i uwagi do projektu *Ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki.*

Z wyrazami szacunku

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Warszawa, 29.05.2018 r.

**Opinia i uwagi Polskiego Lobby Przemysłowego
do projektu *Ustawy o organizowaniu zadań na
rzecz obronności państwa realizowanych przez
przedsiębiorców i programie mobilizacji
gospodarki.***

W odpowiedzi na pismo Sekretarza Stanu Ministerstwa Obrony Narodowej nr 2969/DP z dnia 24.04.2018 r. Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego przedstawia swoją opinię i uwagi do projektu ***Ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki.***

W opinii Polskiego Lobby Przemysłowego za szczególnie dobrą decyzję uznajemy zmianę definicji przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu. Zapisy obecnej ustawy nie znajdowały bowiem realnego uzasadnienia dla stosowania jednego z podstawowych kryteriów jakim był terytorialny zasięg działania wychodzący poza jedno województwo. W naszej opinii również kluczową zmianę stanowi rozszerzenie obszarów o znaczeniu gospodarczo-obronnym, zwłaszcza w kontekście zawarcia w tym zbiorze produkcji, remontów, modernizacji lub serwisowania pojazdów mechanicznych oraz środków transportu lądowego, wodnego i powietrznego, co pozwoliło objąć stocznie i zakłady naprawy samochodów. Z zadowoleniem przyjęliśmy, że projekt ustawy objął istotną kwestię jaką jest uruchamianie zadań produkcyjnych i usługowych wynikających z planu mobilizacji gospodarki.

Niemniej jednak eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego znaleźli w projekcie ustawy kilka zagadnień, które należałoby uzupełnić. Przede wszystkim podkreślić należy, że projekt porusza niemal wyłącznie aspekty bezpieczeństwa niematerialnego i przygotowania obronnego/obrony narodowej. Brakuje zapisów wyczerpująco regulujących sferę produkcji wojennej, co wskazuje na jednopłaszczyznowe ujęcie tematu. Zarówno z punktu widzenia ekonomiki obronności, jak i ekonomiki wojskowej czy gospodarki wojskowej celowym byłoby zwrócenie uwagi na konieczność doprecyzowania zagadnienia przedstawienia części linii produkcyjnych na potrzeby wojenne. W perspektywie możliwego konfliktu zbrojnego czy wojny oraz korzyści ekonomicznych związanych ze stymulacją produkcji obronnej, zdaje się to być wyraźnym niedopatrzeniem.

Drugim zagadnieniem jakim należałoby się przyjrzeć to pozamilitarny układ wykonywania zadań na rzecz obronności, kierowania obronnością w układzie pozamilitarnym w wymiarze szkoleniowym, organizacyjnym, czy edukacyjnym. W opinii niektórych ekspertów PLP obecne zapisy projektu ustawy nie gwarantują osiągnięcia celu, jakim jest skuteczna reakcja na zagrożenie militarne.

Trzecią kwestią jakiej zdaje się brakować to wskazanie konkretnych sektorów produkcyjnych, które mogą zostać w przypadku konfliktu przystosowane na cele wsparcia zaopatrzenia wojskowego, produkcji uzbrojenia oraz realizacji prac badawczo-rozwojowych. W okresie pokoju wytypowane sektory produkcyjne i zaplecze badawczo-rozwojowe winno wypełniać część zadań, a nie wyłącznie trwać w gotowości, co wymaga zdefiniowania potrzeb przez Siły Zbrojne RP i zidentyfikowania wykonawców tych zadań.

Czwartą sprawą jest zwrócenie uwagi, że zadania produkcyjne dla przedsiębiorców powinny obejmować również sposób gromadzenia i przekazywania surowców, rud metali, półwyrobów (szczególnie tych z importu np. do produkcji prochu, amunicji itd.) oraz gromadzenie zapasów na zabezpieczenia

medycznego co wiązałoby się z koniecznością ujęcia np. hurtowni leków.

Kolejną sprawą, na którą należy poprawić to fakt, że w dokumencie zaprezentowano klasyczne podejście do zasobów, które obejmuje zasoby materialne i ludzkie, nie zabezpiecza jednak wykorzystania potencjału intelektualnego, co w dobie konfliktów o charakterze hybrydowym wydaje się istotnym błędem. Siły i środki zaangażowane obecnie na użytek prowadzenia konfliktu hybrydowego, czy wojny informacyjnej wykraczają daleko poza sferę materialnej produkcji i konwencjonalnych środków bojowych. W związku z powyższym należy przewidzieć odpowiednią rolę dla uczestników życia gospodarczego realizujących swoje cele biznesowe w sposób charakterystyczny dla białego wywiadu, analityków rynkowych, ekonomistów zajmujących się gospodarką w ujęciu strategicznym oraz instytucji i zakładów oscylujących swoje aktywności wokół high-tech i IT.

Ostatecznie należy zwrócić uwagę, że opisana droga do wydania rozporządzenia zarządzającego powszechną lub częściową mobilizację jest wieloetapowa, a czasy podejmowania decyzji w naszej opinii zbyt długie lub niedostatecznie określone, co może zagrażać sprawnemu podjęciu decyzji, a w konsekwencji bezpieczeństwu całego państwa.

Ponadto, Polskie Lobby Przemysłowe wnosi następujące propozycje i uwagi do niżej wymienionych zapisów projektu ustawy:

1. W rozdz. 1, art. 2 należy dodać definicje: mobilizacji, militaryzacji i realizacji zadań państwa gospodarza.
2. W rozdz. 1, art. 4, pkt 8, ppkt 2 sformułowanie „...utrzymywanie przedsiębiorcy w wykazie nie leży w interesie obronności państwa” jest zapisem zbyt ogólnym, bowiem można wiele rzeczy w ten sposób uargumentować, bez podawania konkretnej przyczyny.
3. W rozdz. 2 nie uwzględniono nigdzie potrzeb bytowych społeczeństwa.

4. W rozdz. 3, art. 13, pkt 5 nie uwzględnia sytuacji i sankcji, gdy państwo nie będzie wywiązywało się z finansowania tego typu przedsięwzięć lub je opóźniało.
5. Rozdz. 4, art. 17 nie uwzględnia potrzeb bytowych społeczeństwa, a akcentuje tylko przemysłowy potencjał obronny. Potrzeby bytowe społeczeństwa powinny być zdefiniowane i aktualizowane przez wojewodę.

Wskazane jest również, by Program określał również priorytety przedsiębiorców produkujących na potrzeby Sił Zbrojnych RP. W pierwszej kolejności powinni być ujęci przedsiębiorcy produkujący wyroby niezbędne do zaspokojenia potrzeb prowadzenia walki zbrojnej: amunicję, materiały wybuchowe, podstawowe wyposażenie żołnierza (np., umundurowanie), broń, materiały sanitarne, itd.
6. W rozdz. 4, art. 19 nie uwzględniono kosztów zużytych mediów.
7. Zapisy rozdz. 4, art. 19, pkt 5 jest krzywdzący dla przedsiębiorców. Sam ustawodawca stwierdza w Uzasadnieniu, że „będzie to tylko częściowe zrefundowanie dotychczas ponoszonych ze środków własnych koszty pracy” (s. 1) oraz „przedsiębiorcy ci otrzymają częściową refundację ponoszonych kosztów” (s. 9). Stąd też powinna być to jasna reguła przeznaczania na utrzymywanie mocy produkcyjnych, remontowych lub usługowych liczona np. 1% wartości sprzedaży wyrobów obronnych lub zrealizowanych usług obliczonych w skali roku już wykonanego lub średnią z ostatnich trzech minionych lat. Proponowana zasada kosztowa jest w tym przypadku niewymierna. Odzwierciedla tylko część ponoszonych wydatków.
8. W rozdz. 6 mowa jest tylko o karach nałożonych na podmioty, ale nigdzie nie wspomniano o karach jakie ponosiłby Skarb Państwa w przypadku nie wywiązywania z finansowania przedmiotowej sprawy. Takie ujęcie jest nierównoprawnym traktowaniem podmiotów i może odbić się negatywnie na przedsiębiorcach.

9. W rozdz. 7, art. 41 mowa jest o 6 miesiącach wejścia ww. ustawy w życie po jej podpisaniu. Oznacza to, że można się tego spodziewać dopiero około 2020 r. – jest to zbyt odległy czas jak na wagę tego problemu.
10. Pewne obawy budzą zapisy uzasadnienia (s. 7), stwierdzające że „zadania realizowane przez państwo-gospodarz finansowane będą przez państwo wysyłające”. Obciążenie państw sojuszniczych może spowodować, że pomoc sojusznicza będzie realizowana z opóźnieniem lub w ograniczonym zakresie. Zadania usługowe winny być rozbudowane i dostępne również dla armii sojuszniczych.

Podsumowując Polskie Lobby Przemysłowe stoi na stanowisku, że projekt ustawy wnosi znaczną jakościową poprawę względem obecnie obowiązującej legislacji, niemniej jednak wymaga dokonania istotnych poprawek w kilku wymienionych powyżej obszarach. Pragniemy również zauważyć, że sprawdzenie funkcjonowania nowej ustawy będzie możliwe dopiero po wydaniu rozporządzeń do ustawy i przeanalizowaniu sposobów jej wykonywania przez władze oraz samych przedsiębiorców.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
tel: 0-22 827-17-68; fax: 0-22 826-03-54; tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

DZIENNIK PODAWCZY	
Wpł.	27-07-2018
Pancelaria Prezesa Rady Ministrów 2	

Warszawa, 24 lipca 2018 r.

Szanowny Pan

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów RP

Szanowny Panie Premierze,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła w załączeniu swoje Stanowisko w sprawie Programu modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP.

Załącznik

Z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

Otrzymują:

- **Andrzej Duda**
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
- **Jarosław Gowin**
Wicepremier, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- **Mariusz Blaszczak**
Minister Obrony Narodowej;
- **Jerzy Kwieciński**
Minister Rozwoju i Inwestycji;
- **Teresa Czerwińska**
Minister Finansów;
- **Sebastian Chwalek**
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej;
- **Sekretarz Stanu Paweł Słoch**
Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
- **Posel Michał Jach**
Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej;
- **Senator Jarosław Rusiecki**
Przewodniczący Senackiej Komisji Obrony Narodowej;
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych i Kół Poselskich
- **Gen. broni Rajmund Andrzejczak**
Szef Sztabu Generalnego WP;
- **Gen. broni Jarosław Mika**
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- **Gen. broni Sławomir Wojciechowski**
Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- **Jakub Skiba**
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w sprawie Programu Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych RP

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego z zadowoleniem przyjęło fakt podpisania umowy na realizację pierwszego etapu dostarczenia systemu obrony przeciw-rakietowej i przeciwlotniczej w ramach programu operacyjnego „WISŁA”, jak również przyjęcie przez Radę Ministrów *Szczegółowych kierunków przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na lata 2017-2026*. Niemniej jednak w opinii PLP istotną sprawą będzie faktyczna realizacja wyżej wymienionej umowy oraz implementacja zakupionego sprzętu w siłach zbrojnych, a także uszczegółowienie i materializacja zapisów dokumentu przyjętego na początku czerwca br. przez rząd w sprawie kontynuacji procesu modernizacji, uwzględniając możliwie jak największe zaangażowanie rodzimego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego, ich rozwój oraz absorpcję technologii od potencjalnych kontrahentów w przedmiotowym zakresie.

PLP z troską i zaniepokojeniem ocenia stan realizacji pozostałych elementów programu modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP. Chodzi tutaj o takie przedsięwzięcia jak:

- pozyskanie zestawów rakietowych krótkiego zasięgu „NAREW” do zwalczania środków napadu powietrznego (samoloty, śmigłowce i pociski rakietowe);
- pozyskanie systemu rakietowego w ramach programu „HOMAR”;
- realny plan pozyskania w rozsądnym czasie śmigłowców dla wojsk lądowych, sił specjalnych i Marynarki Wojennej

RP, zwłaszcza w obliczu unieważnienia przez Inspektorat Uzbrojenia przetargu na przedmiotowy sprzęt, jakie miało miejsce w ostatnim czasie;

- możliwości wdrożenia w siłach zbrojnych nowego bojowego wozu piechoty „BORSUK”;
- perspektyw modernizacji czołgów PT-91 oraz możliwości realizacji perspektywnego programu pancernego;
- modernizacji Marynarki Wojennej RP, uwzględniając jej potencjalne zadania, strefę prowadzenia operacji, stworzenie systemu zabezpieczenia logistycznego dla nowych jednostek, a także zaangażowanie polskiego przemysłu stocznio-owego w odbudowę jej potencjału.

Uwzględniając pierwotne terminy realizacji poszczególnych programów należy stwierdzić, iż mamy do czynienia z istotnymi opóźnieniami, a często z brakiem jakichkolwiek działań związanych z uruchomieniem tych programów. Jest to szczególnie istotne w obecnej sytuacji geopolitycznej, gdzie trudno zakładać, że czas na realizację programu modernizacji jest nieograniczony. Dużą dozę niepewności sprawia brak określonych priorytetów w perspektywie długoterminowej. Ponadto zaangażowanie własnego przemysłu w wytwarzanie wysoko przetworzonych produktów, zakładając zdolność do absorpcji nowoczesnych technologii, ma szczególne znaczenie dla rozwoju gospodarczego, naukowego oraz społecznego naszego kraju.

Uwzględniając ogólne zapisy *Szczegółowych kierunków przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na lata 2017-2026*, Polskie Lobby Przemysłowe, zainteresowane jest następującymi kwestiami:

- w jakim kierunku i zakresie powinny pójść prace związane z rozwojem i modernizacją systemów rozpoznania i walki radioelektronicznej oraz w jakim zakresie przewiduje się zaangażowanie własnego przemysłu obronnego w to przedsięwzięcie;
- w jakich ramach czasowych można się spodziewać decyzji dotyczących pozyskania systemów „HOMAR” i „NAREW”;

- jaka jest perspektywa czasowa i finansowa realizacji drugiego etapu programu „WISŁA” oraz czy przewiduje się zaangażowanie do realizacji tego etapu polskich przedsiębiorstw, a także jaki jest planowany oraz możliwy do osiągnięcia poziom offsetu (tym bardziej, że poziom offsetu w ramach I etapu tego programu jest wielce niezadawalający);
- czy istnieją plany pozyskania nowych okrętów wielozadaniowych z systemami przeciwrakietowymi i przeciwlotniczymi, kompatybilnymi z systemami „NAREW” i „WISŁA”, w budowę których zaangażowany może być polski przemysł stoczniowy poprzez utworzenie spółki joint venture z ich zagranicznym oferentem? Kwestię tę uważamy za priorytetową;
- jak przedstawia się przyszłość polskiej floty podwodnej w związku ze stopniowym wycofywaniem okrętów typu Kobben i uszkodzeniem w wyniku pożaru ORP „Orzeł”;
- w jakim kierunku mają pójść dalsze prace modernizacyjne dotyczące lotnictwa wojskowego i jakie jest tego uzasadnienie, uwzględniając fakt, iż wyposażenie sił powietrznych w samoloty wielozadaniowe może się okazać niewystarczające w wyniku konieczności wycofania z linii samolotów produkcji ZSRR.
- czy będzie uruchomiony program budowy w Polsce, we współpracy z partnerami zagranicznymi, samolotu szkolno-bojowego najnowszej generacji, którego projekt – w oparciu o posiadane nowoczesne technologie – opracował Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych wspólnie z Politechniką Warszawską i Politechniką Rzeszowską. Taki samolot mógłby zastąpić wycofywane z uzbrojenia samoloty Su-22;
- jak będzie wyglądać, przynajmniej w zarysach, realizacja programu pancernego związanego z pozyskiwaniem bądź modernizacją czołgów, bojowych wozów piechoty i transporterów opancerzonych;
- na ile realne jest zapowiadane pozyskanie śmigłowców dla Marynarki Wojennej RP i sił specjalnych oraz śmigłowców uderzeniowych.

Realizacja tych programów wymaga czynnych okresów wykonawczych od 5 do 10 lat (od koncepcji do wdrożenia do produkcji seryjnej w przemyśle), nawet przy zakupie licencji. Dlatego w trybie pilnym, w wytypowanych jednostkach badawczo-rozwojowych i podmiotach produkcyjnych przemysłu obronnego, powinny zostać zlecone wstępne prace projektowe w postaci analiz operacyjno-technicznych, projektów koncepcyjnych i wybranych modeli, które pozwolą zdefiniować ekonomicznie i czasowo tryb realizacji poszczególnych programów.

Oprócz pozyskania nowego uzbrojenia możliwie najnowszej generacji warto modernizować nadające się do tego wybrane rodzaje uzbrojenia i sprzętu wojskowego będące już na wyposażeniu Wojska Polskiego poprzez wymianę w nich systemów i elementów na nowocześniejsze – w oparciu o najnowsze technologie, w tym pozyskiwane zagranicą. Dzięki temu można polepszyć ich zdolności bojowe i przedłużyć okres ich eksploatacji.

Mając na względzie delikatną materię poruszonych zagadnień, PLP nie oczekuje bardzo szczegółowych informacji. Natomiast jest rzeczą istotną, czy istnieje jakakolwiek strategia w przedmiocie realizacji wspomnianych programów oraz czy jest zabezpieczone pokrycie finansowe przedmiotowych przedsięwzięć, a także czy są ustalone jakiekolwiek, akceptowalne z operacyjnego punktu widzenia, ramy czasowe.

Polskie Lobby Przemysłowe pragnie zauważyć, że powstanie Wojsk Obrony Terytorialnej, pozytywnie wpłynęło na zaangażowanie społeczeństwa w proces przygotowania do obrony kraju oraz na wzrost świadomości w zakresie obronności. Niemniej jednak, WOT ze względu na swoją specyfikę, jeśli chodzi o wyposażenie, stosunkowo długi okres osiągania zdolności operacyjnych zarówno w wymiarze pojedynczego żołnierza, jak i pododdziałów oraz oddziałów tej formacji, stanowi tylko element komplementarny dla wojsk operacyjnych na współczesnym polu walki.

Jednocześnie w naszym stanowisku wskazujemy na przyczyny opóźnień w realizacji programów modernizacji Sił Zbrojnych RP. Są to:

- 1) Kwestie polityczne – długi czas na nabycie niezbędnej wiedzy przez polityków do podjęcia kluczowych decyzji, rotacje na kierowniczych stanowiskach, różne wizje zakupu uzbrojenia i realizacji interesów z innymi państwami.
- 2) Ratowanie budżetu państwa poprzez cięcia wydatków na zbrojenia.
- 3) Duży udział wydatków personalnych w budżecie MON (ponad 50%).
- 4) Zbyt duża liczba aktorów procesu zakupu uzbrojenia.
- 5) Rozwlekły etap analityczno-koncepcyjny, długi czas na postępowania przetargowe i odwołania od niego, co wymusza obecne prawo.
- 6) Zbyt mała liczba kadry realizującej zakupy, częsta rotacja specjalistów, krótkie okresy na zajmowanych stanowiskach, zmiany na stanowiskach kierowniczych w Inspektoracie Uzbrojenia.

Za warunki konieczne do sprawnej realizacji programów modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP uważamy:

- 1) Stabilne źródło finansowania nie tylko SZ RP ale samego PMT.
- 2) Sprawniejsze definiowanie wymagań w stosunku do uzbrojenia.
- 3) Przyspieszenie fazy analityczno-koncepcyjnej.
- 4) Utworzenie wyspecjalizowanej instytucji zakupowej (Urząd ds. Uzbrojenia).
- 5) Określenie priorytetów w realizacji programu modernizacji Sił Zbrojnych RP.
- 6) Długotrwałe kontrakty dla żołnierzy na pełnienie służby w instytucji pozyskującej uzbrojenie na stanowiskach zajmujących się zakupem poszczególnego rodzaju uzbrojenia.
- 7) Lepiej płatne etaty dla pracowników w instytucji zakupowej.
- 8) Zwiększoną decyzyjność polityków (zakaz zrzucania odpowiedzialności za niezrealizowanie zakupów na żołnierzy – podwładnych) oraz wprowadzenie zasady rozliczania zakupów uzbrojenia w danej kadencji rządu.

Mając na względzie dobro Sił Zbrojnych RP oraz związanego z nimi przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego, Polskie Lobby Przemysłowe ma nadzieje na uzyskanie odpowiedzi na nurtujące pytania.

Warszawa, 24 lipca 2018 r.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
tel: 0-22 827-17-68; fax: 0-22 826-03-54; tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

Warszawa, 20 sierpnia 2018 r.

Szanowny Pan

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów RP

Szanowny Panie Premierze,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła w załączeniu swoje Stanowisko w sprawie pozyskania fregat Adelaide.

Zał.1

Z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

Otrzymują:

- **Mariusz Blaszczak**
Minister Obrony Narodowej;
- **Marek Gróbarczyk**
Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
- **Jerzy Kwieciński**
Minister Rozwoju i Inwestycji;
- **Sebastian Chwalek**
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej;
- **Gen. broni Rajmund Andrzejczak**
Szef Sztabu Generalnego WP;
- **Gen. broni Jarosław Mika**
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- **Gen. broni Sławomir Wojciechowski**
Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- **Jakub Skiba**
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Warszawa, 18.08. 2018

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie pozyskania fregat Adelaide

Grono Ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z uwagą i troską przyjrzało się i przeanalizowało informacje dotyczące zakupu od rządu Australii fregat typu Adelaide.

W związku z powyższym PLP stwierdza:

- pozyskanie fregat typu Adelaide krótkoterminowo przyczyni się do zwiększenia zdolności MW RP i nieznacznego odnowienia jej okrętów. Nie wiadomo jednak, czy sprowadzenie fregat typu Adelaide wiązać się będzie z wycofaniem niedawno remontowanych fregat typu Oliver Hazard Perry (OHP) i czy w związku tym program Miecznik zostanie definitywnie zakończony;
- fregaty typu Adelaide nie będą miały kluczowych zdolności potrzebnych MW RP, w tym BMD (Ballistic Missile Defence), które zostały zdefiniowane w Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego.
- Jest zupełnie niejasne dlaczego i na jakiej podstawie zostały wybrane te właśnie okręty i w realizację którego zadania programu operacyjnego „Zwalczanie zagrożeń na morzu” pozyskanie fregat typu Adelaide ma się wpisywać;
- zakup fregat typu Adelaide mógłby stanowić rozwiązanie pomostowe w procesie modernizacji technicznej sił okrętowych MW RP pod warunkiem uprzedniego zawarcia kontraktów z przedstawicielami polskiego przemysłu stocznikowego na budowę okrętów w ramach głównych zadań programu operacyjnego „Zwalczanie zagrożeń na morzu”;

- opinia publiczną nie została poinformowana jaki będzie koszt zakupu okrętów typu Adelaide i co będzie obejmował. Taki stan rzeczy znacząco utrudnia rzeczową debatę i merytoryczne analizy. Niemniej jednak, jeśli, według niektórych źródeł, koszt te mają się kształtować na poziomie około 4 mld zł i będą obciążać budżet ministerstwa obrony narodowej to zdaniem PLP wydatnie zmniejszą zakres zamówień nowych okrętów w polskich stoczniach i zahamują modernizację pozostałych sił okrętowych MW RP;
- okręty typu Adelaide: HMAS „Melbourne” – wprowadzany do służby w 1992 r. oraz HMAS „Newcastle” – wprowadzany do służby w 1993 r., pomimo przeprowadzonej modernizacji, przekroczyły najprawdopodobniej co najmniej 70% resursu eksploatacyjnego i gdyby nie zakup przez Polskę byłyby wkrótce zezłomowane. Warto również zauważyć, że jeżeli ich zakup i wprowadzenie do służby w MW RP dojdzie do skutku to będą one starsze od sprowadzanych do Polski na początku XXI w. fregat typu OHP. Doświadczenie z fregatami OHP jak również zaawansowany wiek australijskich fregat pozwala to przypuszczać, że daleko im do standardów technologicznych nowobudowanych okrętów. Dodatkowo zauważyć należy, że okręty te zostały skonstruowane z myślą o wykonywaniu zadań na akwenach oceanicznych, co sprawia, że ich użycie na litoralnym, niedużym, półzamkniętym akwenie jakim jest Bałtyk może napotkać na szereg trudności w wykorzystaniu stacji hydroakustycznych, broni podwodnej, a także systemów przeciwlotniczych, co wydatnie zmniejszy zdolności bojowe całych platform;
- w obecnej sytuacji ciężko oszacować w jakim zakresie Polska będzie uzależniona od Australii (lub nawet USA) w kwestii dokonywania remontów, modernizacji, czy utrzymania systemów okrętowych i uzbrojenia w sprawności technicznej na sprowadzonych okrętach. Należy również wkalkulować ryzyko, że polski przemysł stoczniowy może ponosić znaczne dodatkowe koszty wynikające z klauzul, dotyczą-

- cych ochrony myśli technologicznej zastosowanej na fregatach typu Adelaide, zamieszczonych przez rząd Australii w umowie sprzedaży tego rodzaju uzbrojenia;
- trudno oszacować jakie będą koszty dostosowania niektórych australijskich systemów okrętowych do standardów Polski, czy NATO (np. systemy IFF, szyfrujące i kodujące łączność, przeciwpożarowe i RAS (replenishment at sea) itp.);
 - okręty typu Adelaide, podobnie jak dotychczas używane w MW RP fregaty typu OHP, są drogie w utrzymaniu i eksploatacji, co sprawia, że ograniczą środki finansowe na budowę nowych jednostek;
 - okręty typu Adelaide uzbrojone są, między innymi, w pociski przeciwlotnicze Evolved SEA SPARROW, co sprawia, że na wyposażenie MW RP wejdzie kolejny rodzaj leciwych pocisków rakietowych. Nie tylko skomplikuje to proces zabezpieczenia logistycznego polskich okrętów ale również wydatnie go podroży. Jednocześnie polska dokona kroku wstecz w procesie unifikacji uzbrojenia rakietowego używanego przez MW RP w działaniu na morzu;
 - analizy uzbrojenia i możliwości bojowych okrętów t. Adelaide wskazują, że nie są one przystosowane do operowania w strefach izolowania pola walki (A2AD), które Rosja utworzyła na znacznej części Bałtyku, oraz nie będą posiadać na wyposażeniu śmigłowców, co ograniczy możliwość zwalczania okrętów podwodnych, nie wspominając o innych bezzałogowym środkach powietrznych.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty PLP stoi na stanowisku, że zakup okrętów typu Adelaide może zastępować proces budowy okrętów w polskich stocznjach, co negatywnie odbija się na kondycji finansowej tej istotnej dla bezpieczeństwa państwa branży przemysłu oraz całkowicie pogrzebie możliwości eksportu platform, które byłyby budowane w przyszłości dla MW RP, a co mogłoby dać polskim stocznjom szansę na walkę o zagraniczne kontrakty. Jednocześnie PLP pragnie zauważyć, na przykładzie budowy ORP Kormoran, że polski

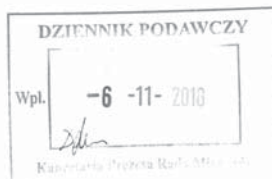
przemysł obronny potrafi skutecznie budować okręty, zaś sam proces nie musi trwać wiele lat (maksymalnie do trzech). Kluczowym czynnikiem jest decyzyjność na szczeblu politycznym i zapewnienie finansowania.

Podsumowując PLP stwierdza, że nabycie *ad hoc* nieplanowanych i niespełniających polskich potrzeb i wymagań okrętów z Australii, choć krótkoterminowo przyniesie poprawę zdolności bojowych MW RP, to jednak w perspektywie długofalowej okaże się niekorzystne dla procesu modernizacji sił morskich, a także dla polskiego przemysłu obronnego, a w konsekwencji dla bezpieczeństwa państwa.

**Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; fax: 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 5 listopada 2018 r.

Szanowny Pan

Mateusz MORAWIECKI

Prezes Rady Ministrów

Szanowny Panie Premini

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła w załączeniu swoje Stanowisko w sprawie powstrzymania degradacji Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stoczniowego,

Załącznik

Z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. **Paweł SOROKA**

Otrzymują:

- **Andrzej Duda**
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
- **Jarosław Kaczyński**
Prezes Prawa i Sprawiedliwości
- **Mariusz Błaszczak**
Minister Obrony Narodowej;
- **Jerzy Kwieciński**
Minister Rozwoju i Inwestycji;
- **Marek Gróbarczyk**
Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
- **Sekretarz Stanu Paweł Sokoł**
Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
- **Posel Michał Jach**
Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej;
- **Senator Jarosław Rusiecki**
Przewodniczący Senackiej Komisji Obrony Narodowej;
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych i Kół Poselskich
- **Gen. broni Rajmund Andrzejczak**
Szef Sztabu Generalnego WP;
- **Gen. broni Jarosław Mika**
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- **Gen. dyw. Tomasz Piotrowski**
Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych RP;
- **Witold Słowik**
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Warszawa, 5 listopada 2018r.

**Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego
w sprawie powstrzymania degradacji Marynarki
Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i jej
odbudowy z udziałem polskiego przemysłu
stocznioowego**

Polskie Lobby Przemysłowe z uwagą śledzi przedsięwzięcia związane z procesem modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a w tym działania związane z odbudową coraz bardziej starzejącej się Marynarki Wojennej RP. Niestety, pomimo zapowiedzi związanych z realizacją programów modernizacyjnych Marynarki Wojennej przez kolejnych ministrów obrony narodowej, trudno zauważyć znaczące postępy w przedmiotowym zakresie.

Zacząć należy od tego, że do tej pory, w żadnym oficjalnym dokumencie poziomu strategicznego, nie zostały określone zadania, jakie miałyby pełnić Marynarka Wojenna w systemie obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Brak wyznaczonych zadań dla tego rodzaju sił zbrojnych w dokumentach najwyższego szczebla powoduje, że długofalowo nie można określić potrzeb w zakresie budowy poszczególnych rodzajów okrętów i przekuć ich w trwały plan budowy polskich sił okrętowych. Równocześnie wyraźnie widać, że Ministerstwo Obrony Narodowej odeszło od realizacji zapisów Programu Operacyjnego *Zwalczanie zagrożeń na morzu*. Przyjęcie przez Radę Ministrów w czerwcu br. „Szczegółowych Kierunków Przebudowy i Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych na lata 2017-2026” jako materiału niejawnego, uniemożliwia nam analizę priorytetów MON w za-

kresie modernizacji Marynarki Wojennej, co uważamy za znaczące utrudnienie i pogorszenie warunków debaty publicznej.

Należy również zauważyć, że Marynarka Wojenna od lat jest marginalizowana, nie tylko w zakresie priorytetów modernizacyjnych, czy finansowania (np. środki przeznaczane na MW RP są mniejsze niż na dużo mniej liczebne siły specjalne, które nie dysponują tak złożonymi platformami jakimi są okręty), ale również w najważniejszych dokumentach z dziedziny bezpieczeństwa i obrony. I tak na przykład w „Koncepcji Obrony Rzeczypospolitej Polskiej”, wydanej po przeprowadzeniu Strategicznego Przeglądu Obronnego w 2016 r., fraza „Marynarka Wojenna” występuje zaledwie trzy razy. Jednocześnie w tym dokumencie za podstawowe zadanie Marynarki Wojennej RP określono „przygotowanie ochrony polskiego wybrzeża i uniemożliwienie przeciwnikowi panowania nad południowym Bałtykiem”, co znacząco obniża jej znaczenie jako rodzaju sił zbrojnych. **Natomiast niewątpliwie bardzo ważnym przedsięwzięciem było opracowanie i przyjęcie w 2017 roku przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, we współpracy z Akademią Marynarki Wojennej i Radą Budowy Okrętów, Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego Rzeczypospolitej Polskiej, do której wstęp napisał Prezydent RP Andrzej Duda.** Zdefiniowała ona główne potrzeby i nakreśliła kierunki rozwoju naszej Marynarki Wojennej, jednak z uwagi na fakt, że nie jest dokumentem strategicznym, nie ma praktycznego wpływu na działanie resortu obrony narodowej. **Dlatego uważamy, że pożądanym jest wydanie nowej Strategii Bezpieczeństwa Narodowego, w której należy jasno określić rolę i miejsce Marynarki Wojennej RP w systemie bezpieczeństwa naszego kraju. Należy w niej uwzględnić propozycje i zalecenia zawarte we wspomnianej Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego Rzeczypospolitej Polskiej.**

Zadaniem Polskiego Lobby Przemysłowego, jako społecznej organizacji opiniotwórczej zrzeszającej ekspertów z wielu dziedzin, nie jest określanie zadań dla Marynarki Wojennej RP,

ale promowanie i wspieranie jej odbudowy i rozwoju w połączeniu z odbudową i umocnieniem potencjału polskiego przemysłu stocznioowego. Przed 1989 rokiem polski przemysł stocznioowy i wspierający go przemysł obronny miały kompetencje, doświadczenie i tradycje w budowie okrętów desantowych, transportowo – minowych, trałowców, ścigaczy okrętów podwodnych, okrętów ratowniczych, rozpoznawczych i hydrograficznych (co więcej – latach osiemdziesiątych ZSRR zamierzał zlecić Polsce budowę lotniskowca!).

W związku z tym pragniemy zwrócić uwagę na kierunki jakie należy podjąć w celu rozwoju przemysłu stocznioowego w Polsce. Przede wszystkim pragniemy podkreślić, że Polska jako kraj morski posiada solidną bazę przemysłu stocznioowego, która jest zdolna nie tylko do remontów, ale i do budowy okrętów, czego wyraźnym przykładem była udana i stosunkowo szybka realizacja projektu okrętu ORP „Kormoran” czy ostatnio kierowane do tego przemysłu zamówienia z zagranicy na produkcję w Polsce okrętów rozpoznawczych. Chcemy również podkreślić, że właściwe zaplanowanie budowy okrętu, zapewnienie finansowania i wsparcia politycznego powoduje, że czas niezbędny do jego wdrożenia do linii może trwać poniżej trzech lat (tego, niestety, nie zapewniono przy budowie korwety „Gawron”/Ślązak). Nadmienić należy, że każdy z wymienionych warunków jest niezbędny do osiągnięcia sukcesu.

Zdaniem ekspertów PLP należy podjąć niżej wymienione działania zmierzające do budowy sił okrętowych Marynarki Wojennej, które jednocześnie zabezpieczyłyby rozwój bazy produkcyjnej polskiego przemysłu stocznioowego:

- przyśpieszyć realizację programu „Kormoran”, rozszerzając go o budowę kolejnych okrętów. Utworzenie serii co najmniej 6 okrętów tego typu, gdzie kolejne okręty powinny być pozbawione wad „pierwszych egzemplarzy” powinno stworzyć tak pożądane możliwości eksportowe;
- zakończyć budowę okrętu patrolowego ORP „Ślązak oraz przedstawić i implementować koncepcję funkcjonowania tej jednostki w Marynarce Wojennej RP;

- zrealizować rozpoczęte programy budowy holowników oraz okrętu ratowniczego;
- kontynuować modernizację okrętów rozpoznania radioelektronicznego;
- zapewnić realizację programu „Ratownik” oraz koniecznych prac modernizacyjnych na okrętach projektu 151;
- pozyskać nowe śmigłowce do realizacji zadań ZOP i SAR dla zapewnienia międzynarodowych zobowiązań naszego państwa;
- dokonać płytkiej modernizacji, w oparciu o możliwości własnego przemysłu stocznioowego / obronnego, zakwalifikowanych do dalszej służby i modernizacji okrętów transportowo – minowych i trałowców (np. wdrożenie do służby armaty 35 mm TRYTON czy też zestawu WRÓBEL 3 M).

Dodatkowo warto przeanalizować możliwości zagospodarowania w Marynarce Wojennej wybudowanych przez polski przemysł konstrukcji statków, takich jak choćby wykonany dla Uniwersytetu Gdańskiego przez stocznię Remontową NAUTA S.A. i CRIST S.A. katamaran „Oceanograf”.

Realizacja wszystkich tych programów wymaga odbudowy potencjału i zmian w polskim przemyśle stoczniowym, m.in. ustanowienia jednolitego nadzoru właścicielskiego nad stoczniami, w których udziały posiada Skarb Państwa, który to nadzór, naszym zdaniem, powinien sprawować Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Przy czym w strukturze właścicielskiej państwowych stoczn produkcyjnych i remontowych, realizujących programy na potrzeby Marynarki Wojennej, należy zapewnić udziały Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. Ważną kwestią jest również zapobieganie faworyzowaniu przemysłu państwowego kosztem prywatnych stoczn. Ich istnienie i rozwój jest bowiem postrzegany za bardzo istotny również z perspektywy budowy i rozwoju polskiego zaplecza przemysłowo-obronnego.

Kolejny zespół przedsięwzięć dotyczy realizacji celów, do których należy zbudowanie potencjału operacyjnego przezna-

czonego nie tylko do obrony własnego terytorium lecz również uczestnictwa w pozostałych operacjach artykułu 5 Traktatu Północnoatlantyckiego, w ramach którego należy pozyskać lub rozwinać:

- zdolności przetrwania własnych sił morskich do momentu rozpoczęcia działań sojusznich;
- zdolności do ogniowego oddziaływania na różne obiekty, w tym na lądzie;
- zdolności przeciwdostępowe na podejściach do strefy obrony Marynarki Wojennej RP;
- zdolności do obrony własnej infrastruktury sił morskich (cywilnej i wojskowej);
- zdolności udziału Marynarki Wojennej w zintegrowanym systemie obrony powietrznej i przeciwrakietowej rozwijanym na poziomie całych sił zbrojnych;
- zdolności do udziału w działaniach stałych zespołów sił morskich NATO oraz wydzielenia niezbędnego polskiego komponentu do operacji poza Polską w ramach artykułu 5 Sojuszu Północnoatlantyckiego RP w operacjach kryzysowych poza Morzem Bałtyckim i Strefą Cieśnin Bałtyckich.

W ramach realizacji tych celów należy **rozpocząć jak najszybciej pracę nad budową okrętów wielozadaniowych klasy fregata lub korweta o zwiększonych wymiarach z systemami obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej, kompatybilnymi z planowanymi systemami „Wisła” i „Narew”, w oparciu o rodzime podmioty produkcyjne i badawczo- rozwojowe oraz zagranicznego partnera strategicznego (alians strategiczny lub powołanie spółki joint venture w celu wspólnego realizowania programu)**. Pozyskanie gotowych okrętów z zagranicy, w jakiegokolwiek formie, zdaniem ekspertów PLP, przyczyni się do znacznego ograniczenia możliwości ich budowy przez polski przemysł i na długie lata, przekieruje znaczne środki finansowe poza granice kraju. Jest to spowodowane tym, że zakup okrętów nowych lub używanych stanowi zaledwie około trzecią część ich całkowitego kosztu

eksploatacji, która zawsze musi być zabezpieczona remontami i zakupem części zamiennych, a ostatecznie zezłomowaniem.

Poza tym uważamy, że w dobie dynamicznego rozwoju środków napadu powietrznego koniecznym wydaje się pozyskanie dedykowanego uzbrojenia przeciwokrętowego przez Wojska Lotnicze i intensyfikacja szkolenia całości ich sił, lub wydzielonej części do działań nad morzem.

W takim kontekście należy spojrzeć na prezentowaną ostatnio inicjatywę pozyskania fregat typu Adelaide od rządu Australii, wprowadzonych do linii w latach 1992 – 1993. W opinii PLP jest to rozwiązanie połowiczne, które może na pewien czas podtrzymać, a nawet okresowo zwiększyć nikłe zdolności Marynarki Wojennej RP. Niemniej jest ono obciążona dużym ryzykiem ekonomicznym i eksploatacyjnym oraz niepewnością co do warunków pozyskania tych okrętów, a także dalszych działań w zakresie ich zastępowalności przez nowe jednostki w akceptowalnym czasie, przy wykorzystaniu polskiego przemysłu stocznioowego i obronnego. Naczelną zasadą, co do pozyskania tego rodzaju jednostek powinna być optymalizacja nakładów związanych z ich wdrożeniem i kosztów eksploatacyjnych, włączenie polskiego przemysłu stocznioowego i obronnego w system zabezpieczenia logistycznego tych jednostek oraz zapewnienie ciągłości ich operacyjnego wykorzystania poprzez nieskrępowany dostęp do części zamiennych, obsług technicznych i środków bojowych. Odpowiedź na powyższe kwestie jest warunkiem koniecznym, co do zasadności procedowania przedmiotowej inicjatywy.

Odrębną sprawą jest realizacja programu ORKA. Warunki jakie istnieją na Bałtyku dla okrętów podwodnych zapewniają im swobodę operacyjną oraz wymaganą skrytość działania pod warunkiem posiadania napędu niezależnego od powietrza. Wyposażenie ich w rakiety manewrujące, kierowane na cele za pośrednictwem systemu satelitarnego, zapewni im zdolność odstraszania konwencjonalnego. Wymaga to również – poza posiadaniem „narodowej biblioteki celów” – racjonalnego systemu dowodzenia i jednoznacznego określenia gestora uzbro-

jenia tej klasy, dysponującego walizką z kodami startowymi. Jednocześnie zauważyć należy, że koszty pozyskania jednostek tego typu będą wysokie, dlatego ich liczbę trzeba ograniczyć do dwóch, zapewniając odpowiedni poziom offsetu.

PLP chciałby zwrócić uwagę na jeszcze jeden istotny szczegół. Duże przedsięwzięcia modernizacyjne w obszarze sił zbrojnych związane są z ogromnymi nakładami finansowymi. Dlatego należy szczególnie ostrożnie podchodzić do działań różnych kręgów lobbystycznych, gdyż interes tej czy innej korporacji rzadko kiedy będzie spójny z interesem Państwa Polskiego oraz Sił Morskich RP.

W konkluzji wierzymy, że nasze stanowisko spowoduje uruchomienie działań ratunkowych na rzecz wyposażenia Marynarki Wojennej RP i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stocznioowego. Czas nagli aby przyspieszyć działania w tym ważnym obszarze obronnym i społeczno-gospodarczym państwa.

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie sytuacji w polskim przemyśle obronnym

Analizując obecną sytuację przedsiębiorstw produkcyjnych w rozbiciu na etap przed konsolidacją oraz po jej dokonaniu, zauważyć można niepokojącą tendencję wynikającą z obecnego stanu. Tym samym alarmujemy o jego stanie.

Kluczowym elementem, który przyczynił się do powstania Polskiej Grupy Zbrojeniowej był zapis w Rządowej Strategii Restrukturyzacji Przemysłowego Potencjału Obronnego na lata 2007-2012 o konieczności konsolidacji wszystkich państwowych przedsiębiorstw tej branży w jeden Koncern Zbrojeniowy. Zbieżne to było z wcześniejszymi procesami konsolidującymi w Stanach Zjednoczonych i w Europie Zachodniej mającymi na celu umocnienie pozycji sektora zbrojeniowego i poprawę jego międzynarodowej konkurencyjności. W Polsce spowolniał ten proces opór Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo -Produkcyjnych przed konsolidacją w ramach Grupy BUMAR. Opór ten podyktowany był obawami związanymi ze zmianą właściciela którym był Minister Obrony Narodowej a miał być Minister Gospodarki. Obawy budziły również słabe wyniki finansowe Grupy BUMAR „która miała wtedy stać się bezpośrednim właścicielem WPRP. Na ówczesnym etapie konsolidacji widoczne było pogorszenie stanu spółek po ich skonsolidowaniu. Naturalnym ryzykiem była zatem obawa o pogorszenie sytuacji w dobrze prosperujących spółkach WPRP. W owym czasie (rok 2010) Grupa BUMAR generowała zysk na poziomie 100 mln brutto (22 skonsolidowane spółki) vs 98 milionów zysku netto (11 spółek WPRP) – w roku 2010. Elementem spornym była także pobierana opłata referencyjna

od spółek na rzecz BUMARU w wysokości 3%, co przy rentowności spółek na poziomie poniżej 10% oznaczało znaczące pogorszenie ich zysków. Opłata ta pobierana była od wszystkich kontraktów a nie tylko od pozyskanych przez BUMAR czyli od wartości dodanej przez grupę. Podnoszono także aspekt kosztów samej spółki Bumar gdzie zatrudnionych było ponad 100 osób, które trzeba było wówczas utrzymać. Pomimo trudnego czasu i batalii o przyszłość spółek zbrojeniowych, skumulowana branża rokrocznie generowała zyski i pozwalała na rozwój oraz tworzenie nowych konceptów zarówno w grupie BUMAR jak i WPRP.

Z tego powodu w przemyśle zbrojeniowym podjęto decyzję o powstaniu Polskiej Grupy Zbrojeniowej czyli stworzenia nowego championa, który miałby być spółką konsolidującą pod swoimi skrzydłami wszystkie przedsiębiorstwa zbrojeniowe, oraz który miał być pozbawiony wad istniejących w grupie BUMAR. Założeniem oprócz konsolidacji przemysłu była także służebność wobec spółek, która miała wyeliminować dublowanie się działań oraz mnożenie niepotrzebnych kosztów. Wskutek prowadzonych działań od momentu powstania PGZ zauważyć można następujące niepokojące przejawy:

1. Istniejące ryzyko pogłębienia się kiepskiej sytuacji spółek polskiego przemysłu obronnego związane z utratą udziału przez Polską Grupę Zbrojeniową w lukratywnych kontraktach takich jak program HOMAR. Sytuacja taka podważa zaufanie MON do PGZ jako kluczowego integratora i wskazuje negatywny obraz dla potencjalnych odbiorców rozwiązań jako spółkę nie posiadającą kompetencji w swoim obszarze działania. Kolejnym przykładem jest program WISŁA gdzie udział PGZ w ramach pierwszego etapu jest śladowy i wskutek porozumienia G2G zawartego przy programie HOMAR, daje negocjatorom amerykańskim otwarte pole do negocjacji zakresu udziału przemysłu polskiego w realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.
2. Stan polskiego sektora zbrojeniowego skonsolidowanego w grupie PGZ ukazuje jego trudną sytuację. W latach po-

przedzających przemysł zbrojeniowy generował zawsze wartości dodatnie związane z dostawami dla MON lub eksport. Od roku 2015 sytuacja ta uległa pogorszeniu, co stanowi zagrożenie bytu dla skonsolidowanych spółek. W roku 2016 wynik skonsolidowany grupy PGZ wyniósł -46,4 mln PLN na działalności operacyjnej, a zysk brutto: - 104 mln PLN. W roku 2017 grupa zamknęła rok zyskiem na działalności operacyjnej ~200 mln, jednak w ogólnym rozrachunku zysk brutto wyniósł ~ 112 mln PLN. Z informacji przekazanych podczas spotkania w grudniu w siedzibie PGZ dla przedstawicieli spółek wynika, iż ok 20 podmiotów zakończy rok 2018 ze stratą, a 12 z nich ma przesłanki do postawienia w stan upadłości. Z zebranych informacji wynika, iż rok 2018 także zakończony będzie stratą na wyniku skonsolidowanym. Zachodzi zatem sytuacja, w której można domniemać, iż grupa jest niewydolna w zakresie organizacji systemu zarządzania oraz pozyskiwania zamówień. Przyczyn można upatrywać w kilku aspektach. Niewątpliwie jednym z nich jest polityka kadrowa, która stanowi kluczową przyczynę pogarszania się wskaźników ekonomicznych. W spółkach zależnych do zarządów często dobierani są ludzie zaufani politycznie a nie osoby, które mogą pozytywnie wpłynąć na standing i rozwój spółki. W efekcie podważane zostaje zaufanie do spółki wobec kontrahentów i potencjalnych kooperantów. Aspektem mającym wpływ na taki stan jest także, brak siły przebiccia i negocjacji wobec potencjalnych kontrahentów oraz w efekcie brak właściwie przygotowanych ofert i utrata intratnych kontaktów. Przykład może stanowić kontrakt na program HOMAR, który w efekcie został zakupiony bez offsetu oraz zapowiadanego transferu technologii do polskiego przemysłu. Kontrakt ten, oprócz wpływu na cały sektor obronny ma także znaczenie bezpośrednie dla Huty Stalowa Wola S.A., która pomimo obecnie dobrej sytuacji jest firmą o wysokim ryzyku. Spowodowane to jest intratnym zamówieniem na Kraby, który niedługo ulegnie zakończeniu. Krab nie okazał się jak zapowiadano

hitem eksportowym, z względu na wysoką cenę, a właśnie eksport miał stanowić motor napędowy HSW. Obecnie po zakończeniu produkcji Krabów, Huta stanie w obliczu braku zamówień i ryzykiem powrotu do sytuacji sprzed kilku lat. Problemy z organizacją widać także w MESKO, które miało przejściowe kłopoty z produkcją rakiety „PIORUN”. Zaistniałe awarie dotyczyły elementów pirotechnicznych, miały one charakter jednostkowy i związane były z naturalnymi trudnościami uruchamiania produkcji nowych wyrobów. W czasie wielokrotnych prób poligonowych udowodniono jednak, że wyprodukowane w odpowiedni sposób rakiety „PIORUN” mają bardzo wysoką skuteczność. Na bazie MESKO – spółki o strategicznym znaczeniu dla polskiego systemu obronnego – powinno dążyć się do powstania nowej generacji polskich rakiet przeciwlotniczych krótkiego zasięgu. Układy naprowadzania już są i wystarczy do tego dołożyć odpowiedni nośnik, „PIORUN” bowiem udowodnił, że efekt może przerosnąć najśmielsze oczekiwania. Biorąc jednak pod uwagę zaistniałe problemy, które mogły doprowadzić do przerwania programu „PIORUN”, należy szczególnie przyjrzeć się kompetencjom poszczególnych spółek oraz wspomóc je w grupie w ramach prowadzonych działań lobbujących lub szans sprzedażowych na rynkach trzecich.

3. Braki w uzbrojeniu polskiej armii oraz powiązanych z tym zamówień dla polskiego przemysłu. Pierwszym jest ciągnący się od dwóch lat temat zakupu śmigłowców wielozadaniowych. Pierwotnie jednostkowy śmigłowiec miał kosztować 270 mln PLN/szt (kontrakt dotyczący zakupu Caracali), obecnie MON ogłosił chęć zakupu 16 śmigłowców w cenie 8 mld, co daje jednostkowy koszt na poziomie 500 mln PLN/szt. W tle nadal mamy planowane postępowania na śmigłowce wielozadaniowe (PERKOZ), oraz uderzeniowe (KRUK). Aktualnie największy problem stanowią śmigłowce MI 14PL/R mające po ~ 34 lata, którym sztucznie przedłuża się resurs. Kolejnym przykładem jest program ORKA

oraz MIECZNIK, którego wstrzymanie odbija się na sektorze stoczniowym który znajduje się w zapaści.

4. Od roku 2016 widoczny jest ujemny bilans eksportowy w sektorze zbrojeniowym. Spadek eksportu maskowany był kontraktem na zakup 40 sztuk Rosomaków do Zjednoczonym Emiratom Arabskich. W rzeczywistości był to kontakt fińskiej firmy Patria, a Rosomak był jedynie podwykonawcą. Zatem zamówienie nie zostało pozyskane w ramach struktur PGZ, tylko przed i dla firmy fińskiej. Przykładem nieskutecznych działań PGZ w zakresie eksportu jest nie sfinalizowanie kontraktu na Rosomaki w Republice Słowackiej. Jest to jedna z przyczyn, że PGZ nie wnosi wartości dodanej dla spółek, nad którymi sprawuje pieczę.
5. Polska Grupa Zbrojeniowa stanowi obecnie element stanowiący centrum kosztów, zamiast stanowić centrum zysku. Nie wyciągnięto wniosków dotyczących problemów konsolidacji wokół BUMARU, gdzie jednym z kluczowych argumentów był nieadekwatny do potrzeb wzrostu zatrudnienia w spółce wiodącej. W Polskiej Grupie Zbrojeniowej następuje lawinowy wzrost zatrudnienia z 200 osób w 2016 roku do 305 w roku 2017. Dotychczasową konsolidację cechuje bowiem podejście etatystyczne – zamiast redukcji zatrudnienia w centrali, następuje nieuzasadniona rozbudowa struktur w spółce dominującej i realizacja celów odcinkowych, autonomicznych (zamiast rozwojowych działań strategicznych i operacyjnych, zapewniających zaopatrywanie armii).
6. W ramach funkcjonowania Polskiej Grupy Zbrojeniowej widoczne jest zbytne drenowanie spółek zależnych. PGZ S.A. jako główny udziałowiec pobiera dywidendę od zysków każdej z spółek, oraz uczestniczy jako lider w ramach konsorcjów produktowych. Ponadto pobiera opłatę z tytułu wartości referencyjnej marki w wysokości 5 % od przychodów spółki. Z założenia, grupa kapitałowa winna czerpać zyski z dywidendy oraz pozyskanych przez grupę dodatkowych kontraktów (wartość dodana). Obecnie z niepokojem przy-

glądamy się dążeniom PGZ do zwiększenia procenta opłaty referencyjnej, która z pewnością spowoduje kolejne problemy finansowe spółek wewnątrz grupy. Utrzymywanie spółki dominującej winno odbywać się z zysków a nie drenażu spółek zależnych. Podobnie jak w przypadku zatrudnienia, była to jedna z przyczyn braku zgody społecznej na konsolidację wokół BUMARU, który pobierał opłatę referencyjną w wysokości 3%. PGZ obecnie proponuje nową formułę opartą o dwa wskaźniki, gdzie jeden to stała opłata od obrotu związanego z uczestnictwem w nim PGZ, a drugi to opłata z tytułu wsparcia. Pierwsza opłata, ponoszona tylko i wyłącznie od umów, w których PGZ wnosi wartość dodaną, jest umową sensowną pod warunkiem, iż będzie to opłata od umów, które wskutek współpracy z PGZ zostaną pozyskane dodatkowo. Jednakże druga opłata jest niczym innym jak niedookreślonym przeniesieniem kosztów funkcjonowania PGZ na spółki zależne, bez ich wpływu na wysokość tych kosztów. Rodzi to zagrożenie, iż struktura w centrali może się w nieograniczony sposób rozrastać na koszt spółek zależnych. W efekcie koszty ponoszone na dzień dzisiejszy zamiast maleć wzrosną. Z otrzymanych informacji wynika, iż na przykładzie PCO koszt ten wzrośnie z 5 do 11%. Z tego powodu należałoby, przeanalizować zasadność tych zmian, które w naszej ocenie mogą tylko pogorszyć sytuację polskiego przemysłu zbrojeniowego.

7. Ograniczone zaufanie do Polskiej Grupy Zbrojeniowej przez kontrahentów zagranicznych. Brak zaufania spowodowany jest zbyt dużą rotacją kadry zarządzającej i w związku z tym braku możliwości nawiązania relacji biznesowych pomiędzy potencjalnymi partnerami. W Polskiej Grupie Zbrojeniowej dokonano w okresie od roku grudnia 2015 pięć zmian kadry zarządzającej. W latach 2015-2018 w PGZ było 5-ciu prezesów, i brak spójnego przekazu do partnerów zagranicznych.
8. Spadek zaufania publicznego poprzez zaistniałe afery wewnętrzne. Widoczny jest negatywny oddźwięk zarówno

w branży krajowej u potencjalnych kooperantów czy też członków konsorcjów spowodowany informacjami prasowymi o kolejnych aferach dotyczących postępowań (postępowanie w ramach programu ŻMIJA, wpływu informacji (kontrakt do Peru), czy też niegospodarności (wyrządzenie szkody majątkowej). Informacje te budują mur zarówno w zakresie zaufania jak i potencjalnej współpracy, który przeradza się w niechęć dotyczącą przekazywania informacji i związanego z tym potencjalnego wpływu informacji ze struktur grupy. Taka sytuacja powoduje izolację PGZ oraz rosnącą chęć współpracy z podmiotami zagranicznymi co znacznie osłabia pozycję PGZ na rynku krajowym. Konieczne jest podjęcie działań korygujących tą sytuację poprzez zapobieganie przyszłym tego typu zdarzeniom.

9. W statutach spółek w roku 2018 dokonane zostały niepokojące zapisy w postaci: *„w uzasadnionych przypadkach za wniosek Zarządu, pozytywnie zaopiniowany przez Radę Nadzorczą, Spółka może dokonać sprzedaży aktywów trwałych, o których mowa w par ... ust bez przeprowadzania przetargu, za cenę i na warunkach określonych Uchwałą Walnego Zgromadzenia”*. Forma zapisu stanowi ryzyko wyprzedzący aktywów trwałych Spółek poprzez ich sprzedaż po zaniżonej wartości lub skutek otrzymania korzyści majątkowych za brak ogłoszenia postępowania przetargowego i w efekcie zaniżenia ceny aktywów. Konieczne jest skorygowanie tego zapisu do postaci niwelującej możliwość korupcji i w efekcie eliminacji zdarzeń takich jak opisywanie w styczniu 2019 r. w prasie dotyczących uzyskiwania korzyści majątkowych przez prominentne osoby w PGZ oraz MON.
10. W ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej należy zaprzestać transferu ze spółek wchodzących do PGZ – tak jak to było w Grupie BUMAR – środków finansowych do centrali Grupy w różnej formie: zlecenia różnych prac dla centrali nie służących rozwojowi, jako materiału do opracowania np. studium, koncepcji rozwoju (np. zleconego przez decyden-

tów centrali zaprzyjaźnionej firmie), nadmiernie wysokiego wynagrodzenia zarządu centrali i zatrudniania w niej dodatkowego personelu (wysoko płatnych menadżerów) do koordynowania i wymyślania różnego typu prac i obciążanie nimi podmiotów konsolidowanych (przy jednoczesnym pozbawianiu ich dotychczasowych premii i nagród). Przecież obca firma spoza grupy (konsultingowa, ankietarska, szkoleniowa czy inna) nie jest w stanie opracować koncepcji rozwoju grupy bez szerokiego udziału spółek wchodzących do Grupy oraz resortu obrony narodowej. Pożytki z tego typu prac mają jedynie owe zewnętrzne firmy. Dotyczy to również narzucania bardzo drogich firm (przeważnie zaprzyjaźnionych z członkami Zarządu) do badania bilansów. Jednocześnie wiąże się to z narzucaniem bezcelowych szkoleń na ten temat, czyli działań doraźnych, niemających wiele wspólnego z koncepcjami rozwoju grupy.

11. Uważamy, że Polska Grupa Zbrojeniowa powinna za pośrednictwem Ministerstwa Obrony Narodowej włączyć się do programów realizowanych w ramach Europejskiego Funduszu Obronnego (EDF), będącego elementem niedawno ustanowione stałej współpracy strukturalnej państw członkowskich Unii Europejskiej pn. PESCO. Fundusz ten ma umożliwić współfinansowanie z budżetu UE rozwoju nowych technologii obronnych przez europejski przemysł oraz opracowywania nowego uzbrojenia i sprzętu wojskowego przez państwa członkowskie.
12. W odniesieniu do podpisanego w dniu 28.02.2019 r. przez Ministra Obrony Narodowej Planu Modernizacji Technicznej na lata 2017-2026 Polskie Lobby Przemysłowe pragnie zwrócić uwagę na następujące kwestie. Nowy PMT powstał ze znacznym opóźnieniem, zaś jego konstrukcja finansowa nie przewiduje znacznego zwiększenia nakładów na zakup nowego uzbrojenia do końca 2020 r. Znaczne zwiększenie nakładów prognozowane jest dopiero od 2024 r., co jest perspektywą bardzo odległą i przez co nie stanowi wystarczającego wsparcia dla Sił Zbrojnych w warunkach pogor-

szanego środowiska bezpieczeństwa w Europie Środkowej. Tymczasem potrzeby Sił Zbrojnych w zakresie modernizacji i zwiększenia potencjału bojowego po latach niedofinansowania są bardzo pilne. Jednocześnie planowanie znacznego zwiększenia wydatków na modernizację armii dopiero w pięcioletniej perspektywie jest silnie obciążone ryzykiem niepełnego wykonania ze względu na możliwość spowolnienia gospodarczego lub nawet zaistnienia kryzysu.

13. Dodatkowo zauważyć należy, że spora część zapisanych w PMT 2017-2026 programów została powtórzona z PMT 2013-2022 (NAREW, WISŁA, śmigłowce uderzeniowe (KRUK), ORKA, REGINA, HOMAR, RAK). Stan taki nie pozwala określić, czy powtórzone programy będą zmierzać do realizacji niewykonanych zadań (ORKA, MIECZNIK, KRUK), czy oznaczać będą zawieranie kolejnych kontraktów zmierzających do zwiększenia liczby zakupionego uzbrojenia (REGINA, WISŁA, RAK), czy ostatecznie będą nową, bardziej zaawansowaną technicznie wersją posiadanego sprzętu.
14. Znaczny niepokój budzi szczegółowa analiza nowego PMT, która wskazuje, że duża część z wymienionych 16 programów najprawdopodobniej realizowana będzie jedynie z symbolicznym udziałem polskiego przemysłu. Zadaniem Ministerstwa Obrony Narodowej powinien być nie tylko zakup uzbrojenia, ale również właściwe dbanie o rozwój zaplecza przemysłu obronnego w Polsce, w tym również nadzorowanych przez resort spółek skarbu państwa wchodzących w skład grupy PGZ. PLP szacuje, że zaangażowanie polskiego przemysłu w programy: HARPIA, KRUK, WISŁA, WAŻKA ORKA, HOMAR będzie w najlepszym wypadku symboliczne. Sprawia to, że należy dołożyć wszelkich starań, aby w pozostałych programach jak najmocniej zaangażowane były polskie firmy zbrojeniowe, zarówno prywatne jak i te z udziałem skarbu państwa. W przeciwnym wypadku doświadczymy pogorszenia stanu

sektora przemysłu obronnego w Polsce, co doprowadzić może w konsekwencji do upadku ważnych dla obronności państwa przedsiębiorstw.

15. Należy także zwrócić uwagę na niedostateczne od lat finansowanie programu mobilizacji gospodarczej realizowanego przez przemysł obronny. Podmioty gospodarcze biorące w nim udział ponoszą z tego tytułu rosnące koszty, które nie są pokrywane z obowiązującej dotacji. Stawia to tym samym olbrzymi dylemat przed kierownictwem stosownych spółek, jak rozwiązywać te problemy, kiedy nie mogą one zrezygnować z ich świadczenia a muszą ponosić wydatki.

Dokonując zawartej w tym Stanowisku diagnozy istniejącej sytuacji w polskim przemyśle zbrojeniowym, a zwłaszcza w Polskiej Grupie Zbrojeniowej, oraz formułując propozycje pożądanых zmian, Polskie Lobby Przemysłowe kieruje się troską o jego przyszłość na coraz bardziej konkurencyjnym światowym i europejskim rynku uzbrojenia. A także przekonaniem, iż w realizacji zaplanowanych przez MON programów modernizacji Sił Zbrojnych RP należy zapewnić możliwie duży udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Jednocześnie ufamy, że nowe kierownictwo Polskiej Grupy Zbrojeniowej uwzględni zawarte w tym Stanowisku propozycje i postulaty.

Warszawa, 8 marca 2019 r.

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka otwiera posiedzenie w dniu 28 lutego 2019 r. poświęcone wypracowaniu Stanowiska w sprawie sytuacji w polskim przemyśle obronnym. Z lewej mgr inż. Konrad Golczak.

Uczestnicy posiedzenia Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie sytuacji w polskim przemyśle obronnym w dniu 28 lutego 2019 r. Od prawej: inż. Zygmunt Dębiński, płk Jerzy Kade i płk Edmund Misterski.

**POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
WSPÓŁORGANIZATOREM
OGÓLNOPOLSKICH
KONFERENCJI**

Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach

Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kościłkowskiego

SPOŁECZNA AKADEMIA NAUK

K O M U N I K A T

4 września 2018 roku o godz. 10.00 w Kielcach – w ramach XXVI Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego – odbędzie się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. ***Udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP.*** Jej organizatorami będą: Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania-Szkołą Wyższą, Społeczną Akademią Nauk, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Polską Agencją Przemysłowo-Obronną i Polskim Lobby Przemysłowym.

Miejsce obrad: Targi Kielce S.A., ul. Zakładowa 1

I. Cele Konferencji:

1. Przedstawienie najważniejszych aspektów i uwarunkowań modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP, ze szczególnym uwzględnieniem udziału w niej polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego.

2. Charakterystyka priorytetowych i wybranych programów modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP.
3. Ukazanie stanu realizacji przez polski przemysł obronny programów modernizacji w odniesieniu do potrzeb poszczególnych rodzajów sił zbrojnych.
4. Analiza przyczyn opóźnień występujących przy realizacji niektórych programów i możliwości ich przezwyciężenia.
5. Przedstawienie różnych form i przejawów współpracy polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego z partnerami zagranicznymi w procesie modernizacji technicznej Wojska Polskiego, zwłaszcza tych, które zapewnić mogą polonizację zakupionego zagranicą uzbrojenia i transfer nowoczesnych technologii.

II. Rada Naukowa Konferencji:

Przewodniczący: prof. dr hab. Marian Kozub – Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,

Wiceprzewodniczący: dr hab. Paweł Soroka, prof. UJK – kierownik Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego Instytutu Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego,

Wiceprzewodniczący: dr Krzysztof Wątarek – Prorektor Wyższej Szkoły Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach,

- dr inż. Waldemar Gajda – Rektor Warszawskiej Szkoły Zarządzania – Szkoły Wyższej,
- dr Tomasz Gajewski – Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr Katarzyna Gruszko -Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr Tomasz Jarocki – wicedyrektor Instytutu Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr Adrian Mitreğa- Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr Paweł Ramiączek – Dziekan Społecznej Akademii Nauk w Kielcach,

- prof. dr hab. Elżbieta Trafiałek – Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr Anna Zagórska- Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr inż. Józef Zakrzewski – Polska Agencja Przemysłowo-Obronna.
- prof. dr hab. Andrzej Żyłuk – Zastępca Dyrektora Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych

III. Komitet Organizacyjny Konferencji:

- dr hab. Paweł Soroka, prof. UJK –przewodniczący, tel. 603-425-568
- dr Krzysztof Wątopek – wiceprzewodniczący,
- dr Rafał Kołodziejczyk,
- Kamil Perz – Dyrektor Wydziału Targów Kielce S.A., *tel.* 41 365 12 30
- dr Anna Zagórska-sekretarz, e-mail: cyran.a@wp.pl, tel. 602-336-251

Temat wystąpienia na konferencji należy przesyłać do 15 sierpnia 2018 r. na adres: cyran.a@wp.pl lub pawel@plp.info.pl

Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku

W dniach 28 -29 listopada 2018 r. w Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku”, w której uczestniczyli naukowcy z uniwersytetów wojskowych i cywilnych z całego kraju, a także przedstawiciele polskich Sił Zbrojnych. Jej współorganizatorem obok uczelni wojskowych było Polskie Lobby Przemysłowe. Podczas niej koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka wygłosił – napisany wspólnie z dr Krzysztofem Pajakiem – referat pt. „Potrzeba i uwarunkowania integracji systemów Wisła i Narew”, a ponadto razem z płk. Sławomirem Augustynem był moderatorem prowadzącym panel przemysłowy dotyczący najnowszych technologii w obronie powietrznej.

Ogólnopolską Konferencję Naukową pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku” w Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie otwiera jej Rektor – komendant gen. bryg. pil. dr Piotr Krawczyk.

KOMUNIKAT

ORGANIZATORZY

**Wydział Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki
Lotniczej Akademii Wojskowej
Wydział Wojskowy Akademii Sztuki Wojennej**

**POLSKA
AGENCJA
KOSMICZNA**

**Polskie
Lobby
Przemysłowe**

**WARSZAWSKI INSTYTUT
INICJATYW STRATEGICZNYCH**

Dr. Eugeniusz Kuczkowski

WSPÓŁORGANIZATORZY

**Akademia Marynarki Wojennej
Akademia Wojsk Lądowych
Wojskowa Akademia Techniczna
Wydział Zarządzania i Dowodzenia Akademii Sztuki Wojennej
Inspektorat Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych
Polskie Lobby Przemysłowe
Warszawski Instytut Inicjatyw Strategicznych
Polska Agencja Kosmiczna**

Mają zaszczyt poinformować o organizacji II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej
na temat:

**„Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność
RP XXI wieku”**

Konferencja odbędzie się w dniach 28-29 listopada 2018 r.
w Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie.

PARTNER STRATEGICZNY

PATRONAT HONOROWY

PATRONAT MEDIALNY

Cele konferencji:

- Zdefiniowanie charakteru współczesnych zagrożeń powietrznych oraz określenie obecnych możliwości przeciwdziałania im przez system OP RP.
- Zdiagnozowanie głównych obszarów rozwoju obrony powietrznej oraz jej organizacji po zakończeniu długofalowego programu modernizacji technicznej SZ RP.
- Zaprezentowanie dotychczasowych wyników badań wpisujących się w problematykę organizacji i funkcjonowania perspektywicznego systemu OP RP przez krajowe ośrodki badawczo-naukowe oraz polski przemysł zbrojeniowy.
- Wymiana poglądów oraz popularyzowanie wiedzy z zakresu obrony powietrznej.

Proponowane zagadnienia do przedstawienia na konferencji:

- Rozwój obrony przeciwlotniczej w okresie I wojny światowej.
- Polska obrona przeciwlotnicza w okresie międzywojennym.
- Obrona przeciwlotnicza wybranych sił zbrojnych na frontach II wojny światowej.
- Rozwój obrony przeciwlotniczej po drugiej wojnie światowej do lat 90. XX wieku w Polsce.
- Poglądy na rozwój obrony przeciwlotniczej i obrony powietrznej w XX i XXI wieku.
- Analiza potrzeb i wymagań w zakresie obrony powietrznej na podstawie wniosków z współczesnych konfliktów zbrojnych i wyników badań naukowych.
- Ocena wpływu nowych systemów rozpoznania, rażenia i dowodzenia na organizację i funkcjonowanie obrony powietrznej.
- Miejsce i rola obrony powietrznej w systemie bezpieczeństwa państwa.
- Możliwości krajowego potencjału badawczo-rozwojowego w obszarze obrony powietrznej.
- Współczesne aspekty organizacji powszechnej obrony przeciwlotniczej w SZ RP.
- Ocena organizacji powszechnej obrony powietrznej ludności cywilnej w Polsce.
- Rola najnowszych technologii w rozwoju zdolności obrony powietrznej.
- Główne zadania realizowane przez przemysł krajowy na rzecz rozwoju obrony powietrznej.
- Pozyskiwanie technologii raketowych na rzecz rozwoju systemu obrony powietrznej RP.
- Postęp technologiczny w obszarach systemów związanych z obroną powietrzną.
- Nowoczesne systemy rozpoznania wykorzystywane w obronie powietrznej.
- Analiza możliwości udziału krajowego potencjału badawczo-rozwojowego i przemysłu w produkcji systemów rozpoznania, dowodzenia i zestawów raketowych małego i bardzo małego zasięgu.
- Analiza potrzeb systemu szkolenia i doskonalenia specjalistów w zakresie obrony powietrznej po zmianach technologicznych.
- Wspomaganie informatyczne procesu decyzyjnego w wojskach obrony przeciwlotniczej - kierunki rozwoju.
- Rola i zadania wyższych uczelni wojskowych w kształceniu kadr oficerskich dla potrzeb nowoczesnego systemu obrony powietrznej.
- Żywotność wojsk obrony przeciwlotniczej w działaniach wojennych.
- Użycia sił i środków obrony przeciwlotniczej w działaniach ekspedycyjnych. Doświadczenia, wnioski i kierunki rozwoju zdolności w XXI wieku.
- Rola i stan powszechnej obrony powietrznej w Polsce.
- Diagnoza realizacji założeń części wojskowej Strategii Kosmicznej.
- Potrzeby Sił Zbrojnych w aspekcie rozwoju Krajowego Programu Kosmicznego.
- Rola polskiego przemysłu i potencjału naukowo-badawczego w aspekcie rozwoju programów kosmicznych.
- Współczesne i przyszłe aspekty militaryzacji kosmosu.

Komit t naukowy

Przewodniczący:

gen. bryg pil dr Piotr KRAWCZYK - Rektor-Komendant Lotniczej Akademii Wojskowej

Zastępca przewodniczącego:

płk dr hab. Krzysztof KRAKOWSKI - Dziekan Wydziału Wojskowego (ASzWoj Warszawa)
dr hab. Adam RADOMYSKI - Dziekan Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki (LAW D b lin)

Cz łonkowie:

kmdr dr hab. Jarosław TESKA - Dziekan Wydziału Dowodzenia i Operacji Morskich (AMW Gdynia)
płk dr hab. Tadeusz ZIELIŃSKI – Dziekan Wydziału Zarządzania i Dowodzenia (ASzWoj.)
dr hab. Ryszard BARTNIK – (ASzWoj Warszawa)
dr hab. Piotr MAKOWSKI – (ASzWoj Warszawa)
dr hab. Wiesław MARUD – (ASzWoj Warszawa)
płk dr hab. Inż. Sławomir AUGUSTYN – (I3TO)
płk dr inż. Artur KUPTTEL – (I3TO)
dr hab. Jacek NOWAK - (LAW D b lin)
dr hab. inż. Jan Wacław KOBIERSKI- (AMW Gdynia)
prof. dr hab. Marian KOPCZEWSKI – (AWL Wrocław)
płk dr hab. inż. Piotr MALINOWSKI - (LAW D b lin)
dr hab. Janusz KARPOWICZ-(LAW D b lin)
dr hab. Paweł SOROKA - (UJK Kielce)
płk dr inż. Dariusz ŹY KA - (ASzWoj Warszawa)
ppłk dr inż. Konrad DOBIJA - (ASzWoj Warszawa)
ppłk dr inż. Sebastian MAŚLANKA - (ASzWoj Warszawa)
ppłk dr Jacek MILEWSKI- (ASzWoj Warszawa)
ppłk dr inż. Krzysztof OGONOWSKI - (LAW D b lin)
kpt. dr Daniel MICHAŁSKI - (LAW D b lin)
mjr dr inż. Tomasz KULIK – (LAW D b lin)
dr inż. Adam RURAK - (LAW D b lin)
kmdr por. dr inż. Stanisław MILEWSKI - (AMW Gdynia)

Komit t organizacyjny

Przewodniczący:

płk rez. dr hab. Adam RADOMYSKI, prof. LAW (e-mail: a.radomyski@wsosp.pl)

zastępca przewodniczącego - koordynator:

kpt. dr Daniel MICHAŁSKI – (e-mail: d.michalski@wsosp.pl; tel. 510 357 755)

Cz łonkowie:

ppłk mgr Dariusz GÓRCZYŃSKI (e-mail: d.gorczyński@wsosp.pl)
mjr dr inż. Tomasz KULIK (e-mail: t.kulik@wsosp.pl)
ppłk dr Konrad DOBIJA (e-mail: k.dobija@akademia.mil.pl)
por. Anna MICHA SKA (e-mail: a.michalska@wsosp.pl)
ppłk rez. dr inż. Marek ANDRUSZKIEWICZ
mjr dr inż. Jacek PAJĄK

Materiały konferencyjne

- Zakwalifikowane referaty w języku polskim będą opublikowane w **monografii wieloautorskiej** lub **Zeszytach Naukowych LAW** (po uzyskaniu pozytywnej recenzji).
- Zakwalifikowane referaty w języku angielskim będą opublikowane w czasopiśmie naukowo-technicznym **Safety&Defense** (więcej informacji <http://sd-magazine.eu>).
- Artykuły powinny być przygotowane zgodnie z zamieszczonymi przez organizatorów wytycznymi edytorskimi.

Uwaga: Komitet organizacyjny zastrzega sobie możliwość odesłania tekstu do poprawy lub jego odrzucenia w sytuacji, kiedy nie będzie on spełniał ustalonych wymogów technicznych oraz kryteriów naukowych.

Ważne terminy

- Zgłoszenie udziału w konferencji (karta zgłoszenia) – **10.11.2018**
- Uiszczenie opłaty za udział w konferencji – **10.11.2018**
- Informacja o zakwalifikowaniu referatów do wygłoszenia* – **15.11.2018**
- Przesłanie pełnego tekstu referatu wraz z oświadczeniem autora/ów – **28.11.2018**
- Publikacja komunikatu wraz z programem konferencji – **16.11.2018**

*informacja zostanie przekazana wyłącznie uczestnikom konferencji którzy w karcie zgłoszeniowej zaznaczyli formę udziału w konferencji - „udział z referatem”.

Koszt udziału w konferencji*:

Zgłoszeniem uczestnictwa w konferencji jest przesłanie karty zgłoszenia oraz dokonanie opłaty konferencyjnej w wysokości:

- studenci i doktoranci do 30 roku życia** - z publikacją 400 zł/bez publikacji 250 zł,
- przedstawiciele ośrodków akademickich – z publikacją 600 zł/bez publikacji 450 zł,
- przedstawiciele jednostek i instytucji wojskowych – z publikacją 600 zł/bez publikacji 450 zł,
- przedstawiciele innych instytucji lub przedsiębiorstw – 900 zł,
- publikacja artykułu w monografii wieloautorskiej (lub zeszytach naukowych) bez uczestnictwa - 200 zł,
- udział w formie sesji posterowej z wystawieniem instalacji naukowej*** - 2000 zł

Dane do przelewu:

12 1020 3147 0000 8402 0085 9934
Lotnicza Akademia Wojskowa
08-521 Dęblin, ul. Dywizjonu 303 nr 35

W tytule przelewu należy podać:

Konferencja wyzwania i rozwój obrony powietrznej, NAZWISKO Imię

* Konferencja jest przedsięwzięciem niekomercyjnym, opłaty konferencyjne przeznaczone będą wyłącznie na pokrycie kosztów organizacyjnych, w tym na wydanie monografii. Obsługa finansowa konferencji realizowana będzie przez Kwesturę LAW.

** Niezbędne jest posiadanie ważnej legitymacji studenckiej lub legitymacji doktoranckiej.

***Ograniczona ilość, przed zgłoszeniem prosimy o kontakt z organizatorem.

Organizatorzy nie zapewniają noclegów.

Uczestnicy konferencji mogą skorzystać ze specjalnej oferty noclegowej:

Hotel Oskar - adres: ul. Puławy, ul. Dęblińska 1, 24-100 Puławy; tel. (81) 886 72 07; 570 220 224 e-mail: rezerwacja@hoteloskar.pl www.hoteloskar.pl
(na hasło: konferencja WSOSP wszystkie pokoje 260 zł)

Ponadto, jest możliwość skorzystania z noclegów w niżej wymienionych hotelach:

- **Hotel Dedal** – adres: ul. Dywizjonu 303 12, 08-521 Dęblin; Tel. recepcji: 261-519-140;
- **Zajazd na Towarowej** – adres: ul. Towarowa 5, 08-530 Dęblin; Tel. recepcji: (81) 883-23-00, 506-053-360; <http://zajazdnatarowej.pl>
- **Hotel Pikul** – adres: ul. Lubelska 65, 24-100 Puławy; Tel. recepcji: (81) 888-22-60, 506-023-280; e-mail: rezerwacja@hotelpikul.pl; <http://www.hotelpikul.pl>
- **Trzy Korony** – adres: ul. 6-go Sierpnia 43 b, 24-100 Puławy; Tel. recepcji: (81) 886-44-44, 664-116-658; e-mail: recepcja@trzy-korony.com; <http://www.trzy-korony.com>.

Zgłoszenia do udziału w konferencji prosimy przysyłać na adres:

koordynatora konferencji: d.michalski@wsosp.pl

lub

SEKRETARIAT KONFERENCJI

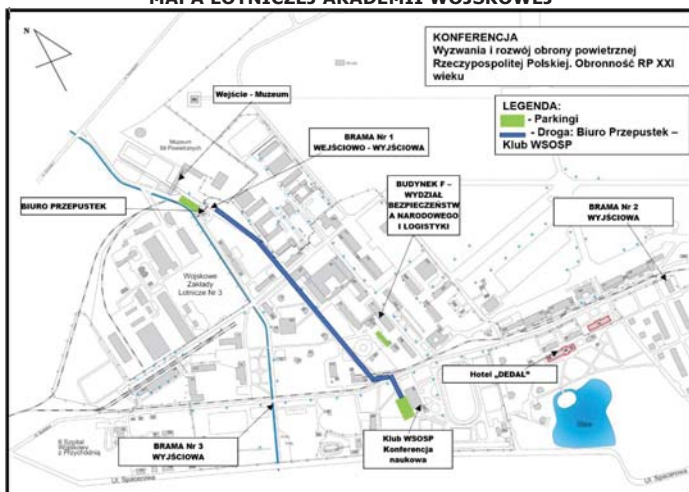
Lotnicza Akademia Wojskowa

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki

e-mail: sekretariat_wbnil@wsosp.pl

telefon 261 518 271, fax. 261 518 272

MAPA LOTNICZEJ AKADEMII WOJSKOWEJ

**II OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA
WYZWANIA I ROZWÓJ OBRONY POWIETRZNEJ RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
OBRONNOŚĆ RP XXI WIEKU**

28.11.2018 r. – I Dzień Konferencji

ŚNIADANE – RESTAURACJA „PIEKIEŁKO” REJESTRACJA UCZESTNIKÓW KONFERENCJI - KLUB UCZELNIANY LOTNICZEJ AKADEMII WOJSKOWEJ		8.00	9.25
ROZPOCZĘCIE KONFERENCJI – POWITANIE GOŚCI		9.25	9.40
I SESJA PLENARNA HISTORIA I TRADYCJE BRONI PRZECIWLOTNICZEJ Moderatorzy: dr hab. Marcin KRUSZYŃSKI / dr Andrzej MARCINIUK		9.40	10.50
prof. dr hab. inż. Andrzej ŻYLUK ITWL	100 lecie lotnictwa wojskowego	9.40	9.55
dr Marcin PALUCH LAW	Obraz polskiej obrony przeciwlotniczej w 1939 roku w powojennej periodykach	9.55	10.10
mjr mgr inż. Marcin PŁUCIENNICZAK AWL	Obrona przeciwlotnicza obszaru kraju we wrześniu 1939 r.	10.10	10.25
ppłk dr inż. Sebastian MAŚLANKA ASzWoj	Środki napadu powietrznego - doświadczenia konfliktów zbrojnych ostatniej dekady	10.25	10.40
DYSKUSJA		10.40	10.50
PRZERWA KAWOWA		10.50	11.20

SESJA POSTEROWA - hol główny klubu uczelnianego LAW Moderator: płk dr hab. Piotr MALINOWSKI		11.20	13.55
II SESJA PLENARNA STRATEGICZNO-OPERACYJNE ASPEKT OBRONY POWIETRZNEJ Moderatorzy: dr hab. Adam RADOMYSKI / dr hab. Jacek NOWAK		11.20	13.55
gen. dyw. (r) Leon KOMORNICKI SEA	Strategia obronności RP	11.20	11.40
dr Barbara STEFANIUK Państwowa Wyższa Szkoła im Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej	Miejsce i rola obrony powietrznej w systemie bezpieczeństwa narodowego	11.40	11.55
prof. dr hab. inż. Marian KOPCZEWSKI AWL	Obiekty infrastruktury krytycznej a stan sił i środków obrony powietrznej	11.55	12.10
dr Mirosław MARCINIAK WAT	Hybrydowa wojna powietrzna	12.10	12.25
ppłk dr Jacek MILEWSKI ASzWoj	Priorytetyzacja obiektów w obronie powietrznej	12.25	12.40
ppłk dr Konrad DOBIJA ASzWoj	Rosyjska koncepcja antydostrępu i wzbraniania Anti Access/Area Denial (A2/AD) i jej implikacje dla OP RP	12.40	12.55
płk dr Andrzej TRUSKOWSKI LAW	Komponent powietrzny w walce o przewagę w powietrzu	12.55	13.10
kpt. dr Daniel MICHALSKI LAW	Powszechna obrona powietrzna ludności cywilnej – diagnoza i jej implikacje dla bezpieczeństwa powietrznego	13.10	13.25
mjr dr inż. Tomasz KULIK LAW	NAREW - Element Systemu Obrony Powietrznej RP – wymagania, założenia, perspektywy	13.25	13.40
DYSKUSJA		13.40	13.55
POKAZ SPRZĘTU Z 8. PUŁK PRZECIWLOTNICZEGO		13.55	14.30
OBIAD – PAŁAC JABŁONOWSKICH		14.40	15.35

III SESJA PLENARNA- NOWOCZESNE TECHNOLOGIE W OBRONIE POWIETRZNEJ Moderatorzy: płk dr hab. inż. Sławomir AUGUSTYN / dr hab. Paweł SOROKA		15.40	17.40
płk Marek MARCINIAK Inspektorat Uzbrojenia	Sieciocentryczność - przyszłość zintegrowanej obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej	15.40	15.55
dr hab. Jan PIETRASIŃSKI WAT	Ewolucja przeciwlotniczych zestawów rakietowych jako konsekwencja rozwoju środków napadu powietrznego	15.55	16.10
dr inż. Marek GRĘZICKI WZU GRUDZIĄDZ	Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa eksploatacji sprzętu wojsk obrony przeciwlotniczej z perspektywy przedsiębiorstwa przemysłu obronnego	16.10	16.25
mgr inż. Piotr WOJCIECHOWSKI WB ELECTRONICS S.A.	Polski przemysł dla sił zbrojnych RP możliwości rozwoju i wykorzystania polskich technologii w budowie systemu obrony przeciwlotniczej	16.25	16.40
mgr inż. Dawid CIEŚLIŃSKI Instytut Lotnictwa	ILR-33 "Bursztyn" jako platforma do testów technologii rakietowych	16.40	16.55
mgr inż. Jacek WALCZAK WZU GRUDZIĄDZ	Modernizacja Jako ciągły proces rozwoju przeciwlotniczych zestawów rakietowych	16.55	17.10
dr hab. Paweł SOROKA PLP	Potrzeba i uwarunkowania współdziałania systemów obrony powietrznej "Wisła" i "Narew"	17.10	17.25
DYSKUSJA		17.25	17.40
KOLACJA		19.30	24.00
PAŁAC JABŁONOWSKICH (dress code: business casual)			

29.11.2018 r. – II Dzień Konferencji

SNIADANE		7.30	8.50
IV SESJA PLENARNA		9.00	10.50
KOSMOS INTEGRALNĄ CZĘŚCIĄ OBRONY POWIETRZNEJ			
Moderatorzy: dr hab. Jerzy ACHIMOWICZ / dr Adam RURAK			
plk Rafał BOREK Polska Agencja Kosmiczna	Diagnoza realizacji założeń części wojskowej polskiej strategii kosmicznej	9.00	9.15
mjr dr inż. Paweł DOBRZYŃSKI WAT	Polskie możliwości włączenia się w wojny kosmiczne w celu ochrony terytorium kraju w stanie wojny	9.15	9.30
ppłk Paweł CHODOSIEWICZ Polska Agencja Kosmiczna	Rola polskiego przemysłu i potencjału naukowo-badawczego w aspekcie rozwoju programów kosmicznych	9.30	9.45
dr inż. Marek BETIUK Instytut Mechaniki Precyzyjnej	Plazma niskociśnieniowa środowiskiem technologii w przemyśle lotniczym i kosmicznym	9.45	10.00
dr Paweł BERNAT LAW	Kosmiczne śmieci – przyczyny, zagrożenia, plany naprawcze	10.00	10.15
dr inż. Bogdan MACHOWSKI WAT	Aspekty bezpieczeństwa lotniczego wspomaganego rakietowego systemu wynoszenia nano i mikro satelitów	10.15	10.30
DYSKUSJA		10.40	10.50
PRZERWA KAWOWA		10.50	11.20
SESJA POSTEROWA		11.20	13.00
- hol główny klubu uczelnianego LAW			
Moderator: dr hab. Daniel KUCHAREK			
V SESJA PLENARNA		11.20	13.40
CZYNNIK LUDZI I WYBRANE ZAGADNIENIA Z OBRONY POWIETRZNEJ			
Moderatorzy: ppłk dr Krzysztof OGONOWSKI / kpt. dr Daniel MICHAŁSKI			
dr hab. inż. Jerzy ACHIMOWICZ LAW	Oddziaływanie czynnika ludzkiego na systemy C3I w aspekcie bezpieczeństwa operacji lotniczych i kosmicznych	11.20	11.35
mjr dr Dariusz RODZIK WAT	Kształcenie w Wojskowej Akademii Technicznej kadry dla potrzeb wojsk raketowych OPL	11.35	11.50
mjr dr Jacek PAJĄK AWL	Kształcenie kadry oficerskiej dla potrzeb wojsk obrony przeciwlotniczej w Akademii Wojsk Lądowych	11.50	12.05
mgr inż. Aleksandra PALCZEWSKA WZU GRUDZIĄDZ	Wybrane zagadnienia transportu przeciwlotniczych pocisków raketowych w świetle przepisów ADP	12.05	12.20
mgr Rafał ALEKSANDROWICZ Akademia Ignatianum w Krakowie	Permanentne, polisensoryczne monitorowanie i oddziaływanie na operatora maszyn złożonych w procesie podejmowania decyzji, z wykorzystaniem przewodowych urządzeń telemetrycznych	12.20	12.35
Joanna ŁOZINSKA LAW	Walka elektroniczna w Siłach Zbrojnych	12.35	12.50
Dominika Daria JABŁONKA Tomasz JANKOWSKI WAT	Zagrożenia ze strony improwizowanych bezpilotowych statków powietrznych na przykładzie uderzeń na obiekty i instalacje wojskowe w Syrii	12.50	13.05
DYSKUSJA		13.05	13.20
PODSUMOWANIE I ZAMKNIĘCIE KONFERENCJI		13.20	13.40
OBIAD		13.40	14.40

***INFORMACJA DLA OSÓB NOCUJĄCYCH W HOTELU OSKAR – PUŁAWY**

Organizatorzy zapewniają transfer uczestników konferencji w terminach:

28.11.2018: Dąblin – Puławy – 17:50

28.11.2018: Puławy – Dąblin – 19:00

28.11.2018: Dąblin – Puławy – 24:00

29.11.2018: Puławy – Dąblin – 08:15

Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku” w Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie w dniach 28-29 listopada 2018 r. Referat wygłasza płk rez. prof. dr hab. Adam Radomyski – Dziekan Wydziału Bezpieczeństwa i Logistyki Lotniczej Akademii Wojskowej.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku”. Referat wygłasza dr inż. Marek Gręzicki z Wojskowych Zakładów Uzbrojenia w Grudziądzu.

Płk dr hab. inż. Sławomir Augustyn i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – moderatorzy sesji plenarnej „Nowoczesne technologie w obronie powietrznej” odbywającej się w ramach Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku”.

Zbiorowe zdjęcie uczestników Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku” w Dęblinie w dniach 28-29 listopada 2018 r.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku”.

Obrady Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku” w Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie w dniach 28-29 listopada 2018 r.

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego na zakończeniu natowskich ćwiczeń ANAKONDA-18

W dniu 6 grudnia 2018 r. na zaproszenie Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka wziął udział w Dniu Dostojnych Gości na zakończenie ćwiczeń „Anakonda-18”, odbywających się na terenie Polski i państw bałtyckich, powiązany z certyfikacją Dowództwa Wielonarodowej Dywizji Północny-Wschód w Elblągu. Finał manewrów był też połączony z ćwiczeniem dowódczo-sztabowym. W zakończeniu ćwiczeń uczestniczył prezydent RP Andrzej Duda, minister obrony narodowej Mariusz Błaszczak, wysocy dowódcy z 23 państw NATO oraz najwyżsi polscy dowódcy.

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka na trybunie w Elblągu na zakończeniu natowskich ćwiczeń „Anakonda-18”.

III OGÓLNOPOLSKA OLIMPIADA WIEDZY O LOTNICTWIE I PRZEMŚLE LOTNICZYM

PATRONAT HONOROWY

Szef Biura Bezpieczeństwa
Narodowego - Sekretarz Stanu
Paweł Słoch

ORGANIZATORZY

**WEŹ UDZIAŁ W OLIMPIADZIE
KARTY ZGŁOSZENIOWE
WRAZ ZE SZCZEGÓŁAMI
ZNAJDUJĄ SIĘ NA STRONIE
WWW.INTERWIZJA.EDU.PL**

**Zgłoszenia należy wysłać
na adres:
interwizja@interwizja.edu.pl**

lub

**Biuo RECTUS
Al. 1000-lecia 32
21-500 Biała Podlaska**

Patroni medialni:

III Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym

10 grudnia 2018 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbył się finał III Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym. Etap pierwszy olimpiady został przeprowadzony przez internet. Organizatorzy otrzymali 66 zgłoszeń osób, które wyraziły chęć wzięcia udziału w olimpiadzie. Do drugiego etapu (finału) zakwalifikowało się 32 uczestników. Do ostatecznej rozgrywki przystąpiło 23 uczestników, w tym 13 uczniów i studentów.

Reprezentowani byli także pracownicy naukowcy oraz inżynierowie.

Jury olimpiady wyłoniło zwycięzców w dwóch kategoriach: uczeń/student i pozostali uczestnicy.

W kategorii uczeń /student zwyciężyli :

I miejsce

Magdalena Gałek – Lotnicza Akademia Wojskowa w Dęblinie

II miejsce

Maciej Oleksy – Liceum Ogólnokształcące w Opolu

III miejsce

Justyna Skrzyńska – Lotnicza Akademia Wojskowa w Dęblinie

W kategorii pozostali (dorośli) zwyciężyli:

I miejsce

Mariusz Grabowiecki – Bodzechów woj. Świętokrzyskie

II miejsce

Paweł Okonowicz – Goleniów woj. Zachodniopomorskie

III miejsce

Maciej Rękawek – Lotnicza Akademia Wojskowa w Dęblinie

Zwycięzcy otrzymali dyplomy, puchary oraz nagrody ufundowane przez Polską Grupę Zbrojeniową. W nagrodę zostali także zaproszeni na spotkanie z Ministrem Pawłem Solochem-Szefem Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Firma LOTAMS zaprosiła wszystkich finalistów do swojej siedziby celem zapoznania się z możliwościami jakie ta firma oferuje potencjalnym pracownikom.

Organizatorami Olimpiady byli : Portal internetowy www.interwizja.edu.pl , Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Stowarzyszenie Polska w Unii Europejskiej, Naczelna Organizacja Techniczna w Białej Podlaskiej, Podlaska Agencja Consultingowa RECTUS-WOC, Białkopodlaski Oddział Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, oraz Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, który użyczył swoją salę kinową do rozegrania finału olimpiady.

Patronatem honorowym Olimpiadę objął Minister Paweł Sołoch – Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Wydarzenie uświetnił występ wokalisty Wojciecha Bardowskiego, który w stroju ułana zaprezentował pieśni wojskowe, legionowe od Pierwszej Brygady zaczynając.

Organizatorzy Olimpiady z Białej Podlaskiej pochwalili się sukcesami polskiego przemysłu lotniczego II Rzeczypospolitej. Ciekawą prezentację Podlaskiej Wytwórni Samolotów funkcjonującej w tym mieście w latach 1924 – 1939, przedstawił Leszek Zieliński z Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 4 w Białej Podlaskiej. Gospodarz finału, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych zaprezentował finalistom, zaproszonym gościom, organizatorom olimpiady i opiekunom uczniów, film prezentujący dorobek Instytutu.

W pracach jury wzięli udział m.in. gen. bryg. w st. spocz. Ryszard Dębski ITWL – przewodniczący jury, prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – Koordynator PLP, Przewodniczący Rady Głównej Olimpiady, płk dypl. pilot Jan Smolarek – honorowy Prezes Białkopodlaskiego Oddziału Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, płk. dypl. pilot Wiesław Sokołowski – Prezes Białkopodlaskiego Oddziału Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, a także autor pytań mjr mgr Wojciech Stachowicz.

W wydarzeniu uczestniczył płk Artur Choma – przedstawiciel Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego Ministra Pawła Solocha, który odczytał list ministra skierowany do laureatów, organizatorów, uczestników i gospodarzy finału III edycji Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym. W liście Minister podkreślił, że Olimpiada Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym wpisuje się znakomicie w Jubileusz 100-lecia Odzyskania Niepodległości oraz 100-lecie polskiego lotnictwa i polskiej myśli związanej z lotnictwem.

Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych reprezentował dr Jarosław Sarnecki – z-ca dyrektora Instytutu. Swoją obecnością zaszczycił finalistów gen. dyw. dr inż. Anatol Czaban wykładowca na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, wcześniej dowódca 61 Pułku Szkolno-Bojowego w Białej Podlaskiej, następnie w latach 2002 – 2003 Z-ca Komendanta Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie, a także pełniący obowiązki Rektora – Komendanta WSOSP, a później Zastępca Dowódcy Sił Powietrznych.

Naczelną Organizację Techniczną reprezentował mgr inż. Janusz Kowalski oraz mgr inż. Tadeusz Kochanowski, SIMP Biała Podlaska – inż. Henryk Zawistowski, a Portal www.interwizja.edu.pl – mgr inż. Tadeusz Kucharuk.

Patronatem medialnym olimpiadę objęło 11 tytułów prasowych, internetowych, radia i telewizji.

Finaliści Olimpiady przyjechali z Dębina, Stalowej Woli, Radomia, Chrzanowa, Gliwic, Poznania, Lublina, Katowic, Rzeszowa, Opola, Warszawy i Białej Podlaskiej.

Sponsorami olimpiady byli: Polska Grupa Zbrojeniowa, Hemarex i Zamel z Białej Podlaskiej, LOTAMS – Warszawa, NOT z Białej Podlaskiej, Prezydent Miasta Biała Podlaska, ITWL, Red. Nacz. Portalu www.interwizja.edu.pl oraz Podlaska Agencja Consultigowa RECTUS-WOC.

Stały zespół roboczy przygotowujący olimpiadę stanowili: Monika Pawlonka – PAC RECTUS-WOC, Tadeusz Kochanowski RR NOT w Białej Podlaskiej, Grzegorz Sobczak – Red. Naczelny Skrzydlatej Polski, płk dypl. pilot Jan Smolarek, płk dypl. pilot Wiesław Sokołowski, ppłk mgr inż. Krzysztof Demczuk, mjr mgr Wojciech Stachowicz, ppłk Stanisław Pietras, inż. Henryk Zawistowski, mjr Jerzy Trudzik, mgr Leszek Zieliński, Anna Łęgowik i Izabela Zubko ITWL, oraz mgr inż. Tadeusz Kucharuk – Red. Nacz. www.interwizja.edu.pl

Istotnego wsparcia zespołowi udzielili prof. Paweł Soroka – Przewodniczący Rady Głównej Olimpiady oraz gen. bryg. w st. spoczynku Ryszard Dębski – ITWL.

Tadeusz Kucharuk

Laureaci finału III Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie w dniu 10 grudnia 2018 r.

Płk Artur Choma z Biura Bezpieczeństwa Narodowego składa gratulacje zwycięzcom i wyróżnionym III Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym.

Obchody 100. rocznicy zdobycia poznańskiej Ławicy z udziałem Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

„Musieliśmy zwyciężyć, albowiem przed przemocą wroga szły nasze święte prawa do ziemi polskiej i wspólnie z mieczem szedł duch narodu” – tak napisał w swoim pamiętniku z okresu Powstania Wielkopolskiego ówczesny sierżant pilot, pierwszy komendant Stacji Lotniczej Ławica, późniejszy dowódca 1 Wielkopolskiej Eskadry Polnej Wiktor Pniewski (1891-1974) urodzony w Klecku k/Gniezna.

W sobotę 5 stycznia 2019 r. przed pomnikiem Powstańców Wielkopolskich zdobywców Lotniska Ławica odbyła się podniosła uroczystość poświęcona 100. rocznicy brawurowej akcji zdobycia rankiem 6 stycznia 1919r. przez oddziały powstańcze tego ważnego obiektu strategicznego, ostatniego bastionu oporu Niemców w wyzwolonym Poznaniu, znaczenie którego obszernie przedstawił w swoim wystąpieniu gen. dyw. pil. Franciszek Macioła – Prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

Przejęty sprzęt lotniczy umożliwił zorganizowanie pierwszych eskadr polskiego Lotnictwa Wojskowego w odradzającej się Wielkopolsce. W wyniku działań zbrojnych w ręce powstańców trafiło uzbrojenie wartości 200 milionów marek niemieckich, będące największym łupem wojennym w dziejach oręża polskiego. W hangarach bazy lotniczej zdobyto 30 sprawnych do lotu samolotów szkolnych i bojowych, wiele silników, części zapasowych oraz sporo amunicji lotniczej a niewiele paliwa – benzyny i smarów.

Z kolei w hali sterowców Zeppelina na Winiarach znaleziono około 300 samolotów, a w zasadzie w większości ich kadłuo-

by, oraz różnego rodzaju sprzęt lotniczy. Umożliwił on nie tylko wyposażenie wielkopolskich eskadr ale i tworzących się wojskowych jednostek lotnictwa na terenie kraju.

Zwycięska walka o lotnisko w Ławicy zakończyła etap przejmowania na obszarze odradzającego się państwa polskiego większości lotnisk spod niemieckiego panowania. Wielce wzruszające było przesłanie seniora generała brygady Jana Henryka Podhorskiego skierowane do młodego pokolenia Polaków, apelujące o dochowanie wierności Ojczyźnie i pamięci powstańczego zrywu.

Pośród licznych pocztów sztandarowych, parlamentarzystów, władz samorządowych, organizacji cywilnych i wojskowych, stowarzyszeń, młodzieży szkolnej i mieszkańców Wielkopolski – cześć Powstańcom w imieniu Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego oddał Krzysztof Borowiak, laureat Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae” z 2018r., składając na płycie pomnika znicz Hołdu i Chwały.

Następnie odbył się piknik historyczny przy Starym Terminalu. Pokazano scenkę nawiązującą do zdobycia Stacji Lotniczej Ławica w wykonaniu grupy rekonstrukcji historycznej, podczas której zostały oddane strzały z historycznej armaty. Zaprezentowano również latającą replikę samolotu myśliwskiego Fokker D.VII – m.in. tego typu maszyny zdobyli powstańcy.

Równolegle na Placu Wolności w Poznaniu, w miejscu, gdzie sto lat temu powstańcy składali przysięgę na wierność Bogu i Ojczyźnie, nastąpiło uroczyste wręczenie sztandaru, zgodnie z ceremoniałem wojskowym, Mobilnej Jednostce Dowodzenia Operacjami Powietrznymi w Babkach przez Ministra Obrony Narodowej Mariusza Błaszczaka.

Krzysztof Borowiak

Uroczystość 100-rocznicy zdobycia lotniska na poznańskiej Ławicy przed pomnikiem Powstańców Wielkopolskich zdobywców Ławicy w dniu 5 stycznia 2019 r.

Poznań 5 stycznia 2019 r. Wiązanki kwiatów i zniczy od Polskiego Lobby Przemysłowego na płycie pomnika Powstańców Wielkopolskich zdobywców Ławicy.

Szkolenie z Zarządzania i Organizacji

23 lutego 2019 r. w Gdańsku zostało przeprowadzone szkolenie z zakresu zarządzania i organizacji, podczas którego zostały omówione przykłady w dobrych i złych praktyk w kluczowych obszarach zarządzania jednostkami organizacyjnymi. Szkolenie stanowiło nawiązanie do prezentacji Stanisława Leśniaka i Krzysztofa Mroczkowskiego, ekspertów PLP, „Rozwój Polskiego Przemysłu – Kluczowe wyzwania inteligentnej reindustrializacji” zaprezentowanej podczas XXV-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego. Fundamentalną tezą wystąpienia było wskazanie faktu, że przyczyną pułapek średniego dochodu, przeciętnego produktu i słabości instytucjonalnej jest pułapka przeciętnych kompetencji zarządczo-organizacyjnych.

Tematami poruszonymi podczas szkolenia były przede wszystkim kwestie związane z:

- prawidłowym i ustrukturyzowanym planowaniem działań,
- budowaniem efektywnych struktur i mechanizmów organizacyjnych,
- kształtowaniu zdrowych relacji z pracownikami i kształtowaniem kultury organizacyjnej,
- tworzeniem skutecznych mechanizmów kontroli i rozliczania pracy,
- efektywnego zarządczo prowadzenia spotkań działowych,
- projektowaniem skutecznych systemów motywacyjnych.

Organizacja szkoleń i konsekwentne promowanie rozwoju kompetencji zarządczo-organizacyjnych, wpisuje się w postulowane przez PLP krytyczne działania inteligentnej reindustrializacji. Rekomendowane szersze działania w tym zakresie obejmują min. wspieranie tworzenia programów managerskich w SSP i firmach prywatnych, utworzenie pożyczkowego funduszu rozwoju kompetencji, uruchomienie mechanizmu wymiany pracowników pomiędzy SSP – administracja – firmy prywatne oraz systemowego podejścia do przygotowania (w tym kompetencyjnego) do sukcesji w firmach rodzinnych.

Centralne Obchody Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego w dniu 14 września 2018 r. w Mielnie. Poczty sztandarowe na ulicach Mielna.

Msza Św. z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego w Kościele Przemienienia Pańskiego w Mielnie w dniu 14 września 2018 r.

Akademia z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego w Mielnie w dniu 14 września 2018 r. Przemówienie Prezydenta Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce Leszka Miętka. Polskie Lobby Przemysłowe współpracuje ze Związkiem Zawodowym Maszynistów Kolejowych w Polsce od 2000 roku.

Akademia z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego w dniu 14 września 2018 r. w Mielnie. Minuta ciszy dla tych, którzy odeszli na wieczną służbę.

Regionalne Święto Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 7 października 2018 r. Maszynista Marek Kraska dziękuje za Mszę Św. w intencji maszynistów i ich rodzin.

Uczestnicy Regionalnego Święta Maszynistów Kolejowych PKP CARO S.A. w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 7 października 2018 r. Wśród nich koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

**POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
NA ŁAMACH PRASY
I W INTERNECIE W 2018 R.**

25-lecie powstania Polskiego Lobby Przemysłowego

fol. Hanni

Inicjatorami powołania Polskiego Lobby Przemysłowego byli dyrektorzy, pracownicy nauki współpracujący z przemysłem i związkowcy będący uczestnikami trzech ogólnopolskich konferencji, które odbyły się w 1992 roku w Świdniku oraz Warszawie i były poświęcone sytuacji i przekształceniom w polskich przemysłach: elektronicznym, lotniczym i obronnym, których istnienie było wówczas zagrożone. Polskie Lobby Przemysłowe ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku w Warszawie. W 1995 roku na patrona PLP wybrano Eugeniusza Kwiatkowskiego, polityka okresu międzywojennego.

W 2000 roku eksperci PLP byli autorami wydanego w postaci książki opracowania pt. *Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego*. 12.11.2003 roku z inicjatywy PLP powołane zostało Konwersatorium *O lepszą Polskę*, w pracach którego brało udział ponad 40 intelektualistów i ekspertów. Efektem tych prac jest *Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy*, 2006.

24 marca 2018 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie miała miejsce uroczystość 25-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. Uroczystość jubileuszowa odbywała się pod Patronatem Honorowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy w roku 100-lecia Odzyskania Niepodległości 1918–2018. W uroczystości wzięli udział m.in.: Senator Jarosław Rusiecki – przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP, Poseł Michał Jach – przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Sejmu RP, Marszałek Senior, poseł na Sejm RP Kornel Morawiecki, płk dypl. Mirosław Kuchański – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego, Ewa Mańkiewicz-Cudny – Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Janusz Dobrzański – wiceprezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, gen. Leon Komornicki – przewodniczący Komitetu Przemysłowego Stowarzyszenia Euroatlantyckiego, pierwsza polska pilotka latająca na bojowym samolocie ponaddźwiękowym Mig-29 por. pil. Katarzyna Tomiak-Siemieniowicz. Gości powitał i zabrał głos prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego, przedstawiając jednocześnie dokonania PLP w okresie 25 lat jego istnienia. Po nim głos zabrał prof. dr hab. Ryszard Szczepaniak – dyrektor ITWL, który przedstawił działalność, dokonania, a także szerokie możliwości i aspiracje kierowanego przez niego instytutu.

Następnie rozpoczęła się najważniejsza część uroczystych obchodów 25-lecia PLP, którą było wręczenie (po raz szósty) Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt.

„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu): Krzysztofowi A. Borowiakowi – autorowi wielu wdrożonych projektów innowacyjnych urządzeń technicznych oraz zasłużonemu na rzecz politehnizacji polskiej młodzieży, prof. nadzw. dr hab. inż. Tomaszowi Babulowi – dyrektorowi Instytutu Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, inż. Zygmuntovi Dębińskiemu – wieloletniemu dyrektorowi ds. inwestycji, nieruchomości i infrastruktury w PIT-RADWAR, technologowi urządzeń radiolokacyjnych, mgr inż. Januszowi Dobrzańskiemu – wiceprezesowi SIMP, długoletniemu dyrektorowi Łańcuckiej Fabryki Śrub, dr inż. Andrzejowi Kilianowi – Prezesowi Zarządu Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, Mieczysławowi Kwiatkowskemu – mistrzowi w zawodach budowlanych i produkcji drzewnej, założycielowi Branżowych Cechów Rzemieślniczych i współzałożycielowi Związku Pracodawców Klastyry Polskie, Ewie Mańkiewicz-Cudny – prezes FSNT NOT i redaktor naczelnej „Przeglądu Technicznego”, inż. Piotrowi Sadowskiemu – konstruktorowi śmigłowców w WSK Świdnik S.A., członkowi Rady Dialogu Społecznego, przewodniczącemu Zarządu Krajowego Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, mgr Elżbiecie Wawrzyńkiewicz – prezes zarządu, dyrektor generalnej Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych S.A. w Poznaniu, prof. Andrzejowi Żylukowi – zastępcy dyrektora Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych ds. naukowych.

W dalszej części programu uroczystości przedstawili następujące prezentacje: prof. Paweł Soroka – Raporty i programy opracowane przez ekspertów PLP i Konwersatorium *O lepszą Polskę*; Stanisław Leśniak i Krzysztof Mroczkowski – Rozwój polskiego przemysłu. Kluczowe wyzwania integralnej reindustrializacji; Angelika Jarosławska – Działalność PLP na rzecz polskiego lotnictwa wojskowego i polskiego przemysłu lotniczego; kmr dr inż. Bohdan Pac – PLP na rzecz modernizacji i rozwoju Marynarki Wojennej RP oraz odbudowy przemysłu stoczniowego. Ponadto odbyła się promocja kolejnego rocznika Polskiego Lobby Przemysłowego, zawierającego w pierwszej części jego opinie, stanowiska i ekspertyzy z 2017 i początku 2018 roku, a w drugiej części – ukazującego wybrane działania i dokonania PLP w okresie 25 lat jego istnienia.

Na zakończenie oficjalnej części uroczystości Janusz Dobrzański – wiceprezes Zarządu Głównego SIMP wręczył grupie działaczy i ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego Honorowe Odznaki Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

25-lecie PLP

Pod Patronatem Honorowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na terenie Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie 24 marca odbyła się uroczystość celebrująca 25-lecie powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.

W uroczystości wzięli udział m.in.: senator Jarosław Rusiecki – przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP, poseł Michał Jach – przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Sejmu RP, marszałek senior, poseł na Sejm RP Kornel Morawiecki, płk dypl. Mirosław Kucharski – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego, Ewa Mańkiewicz-Cudny – prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Janusz Dobrzański – wiceprezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, gen. Leon Komonicki – przewodniczący Komitetu Przemysłowego Stowarzyszenia Euroatlantyckiego, pierwsza polska pilotka latająca na bojowym samo-

locie ponaddźwiękowym Mig-29 por. pil. Katarzyna Tomiak-Siemieniewicz, działacze związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym, prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, oraz dziennikarze. Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych reprezentował jego wiceprezydent Sławomir Centkowski, który przekazał list gratulacyjny podpisany przez prezydenta ZZZM Leszka Miętka.

Gości powitał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, który na po-

czątku uroczystości odczytał Listu Gratulacyjny dla Polskiego Lobby Przemysłowego od prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy. Podczas uroczystości już po raz szósty wręczono Honorowe Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pn. Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu), a także medale „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, Honorowe Odznaki Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz okazjonalne dyplomy. Przedstawiono również prezentację na temat aktualnej sytuacji i perspektyw polskiego przemysłu i jego zaplecza badawczo-rozwojowego oraz ukazujące dorobek 25 lat działalności Polskiego Lobby Przemysłowego.

Tekst i fot.

Paweł Spychalski

Głos Maszynisty

kwiecień 2018

PLP wzywa do odbudowy Marynarki Wojennej w oparciu o polskie stocznie

7 listopada 2018, 11:59

Okręt ORP „Grom” w Wielkiej Gal Banderowej i okręt ORP „Ślązak” na terenie Stoczni Marynarki Wojennej – fot. M.Dura

AddThis Sharing Buttons

Share to Facebook

Facebook | Share to Twitter | Twitter | Share to Drukuj | Drukuj | Share to Email App | Email App | Share to Więcej

Więcej

24

Jakub Palowski

DOTYCZY:

- [ministerstwo gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej](#)
- [marynarka wojenna](#)

- [marynarka wojenna](#)
- [koncepcja rozwoju Marynarki Wojennej](#)
- [skbm](#)

Pomimo zapowiedzi związanych z realizacją programów modernizacyjnych Marynarki Wojennej przez kolejnych ministrów obrony narodowej, trudno zauważyć znaczące postępy w przedmiotowym zakresie – czytamy w stanowisku Polskiego Lobby Przemysłowego. PLP wezwało do podjęcia działań w celu odbudowy MW w oparciu o polskie stocznie, poprzez budowę nowych i modernizację istniejących okrętów.

Zobacz także

[Siły Zbrojne](#)

Morskie koncepcje, czyli jak zatopić Marynarkę Wojenną [OPINIA]

Polskie Lobby Przemysłowe opublikowało stanowisko „w sprawie powstrzymania degradacji Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stoczniego”. Dokument zawiera krytyczną ocenę obecnych działań, jeśli chodzi o modernizację MW, i rekomendacje dotyczące dalszego postępowania w tym zakresie.

Eksperci PLP zauważyli, że „do tej pory, w żadnym oficjalnym dokumencie poziomu strategicznego, nie zostały określone zadania, jakie miałyby pełnić Marynarka Wojenna w systemie obrony Rzeczypospolitej Polskiej”. W ich opinii MON odeszło od realizacji zapisów programu operacyjnego „zwalczanie zagrożeń na morzu”, a sama MW jest „od lat marginalizowana”. Przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego krytycznie odnoszą się do zapisów Koncepcji Obronnej RP, w której głównym zadaniem floty było przygotowanie do obrony wybrzeża i obszaru południowego Bałtyku. Wskazują też, że ważnym działaniem było przyjęcie przez BBN w 2017 roku Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego, ale nie jest ona dokumentem strategicznym i ma ograniczone przełożenie na działania resortu obrony. Postulują przyjęcie nowej strategii bezpieczeństwa narodowego RP, uwzględniającej zapisy SKBM.

Czytaj też: [Kontrowersje ws. Adelaide. PLP: „Niejasna podstawa i hamowanie modernizacji”](#)

W stanowisku zaznaczono, że „Polska jako kraj morski posiada solidną bazę przemysłu stoczniego, która jest zdolna nie tylko do remontów, ale i do budowy okrętów, czego wyraźnym przykładem była udana i stosunkowo szybka realizacja projektu okrętu ORP <<Kormoran>>”, a także zamówienia z zagranicy na produkcję w Polsce okrętów rozpoznawczych. Przypomniano

jednocześnie, że przed 1989 rokiem polski przemysł miał kompetencje w zakresie budowy okrętów różnych klas.

Czytaj też: W Remontowa Shipbuilding ruszyła budowa czwartego holownika

PLP wezwało do podjęcia szeregu działań zabezpieczających potrzeby MW i jednocześnie wspierających przemysł stoczniowy. To między innymi przyspieszenie realizacji programu niszczycieli min „Kormoran” ze zwiększeniem liczby do 6 jednostek, finalizacja budowy okrętu Ślăzak wraz z przedstawieniem koncepcji uŹycia go w Marynarce Wojennej, realizacja programów Ratownik, Holownik oraz modernizacji okrętów 151 (Orkan) i jednostek rozpoznania radioelektronicznego, a także pozyskanie śmigłowców ZOP i SAR. Wśród rekomendacji znajduje się również płytka modernizacja, w oparciu o możliwości własnego przemysłu, trałowców i okrętów transportowo-minowych (np. poprzez wdroŹenie do słuŹby armat Tryton lub Wróbel-3M).

Czytaj też: Szybkie decyzje modernizacyjne kołem ratunkowym dla marynarki i przemysłu.
Debata Defence24.pl [RELACJA]

Według PLP „jednolity” nadzór nad stoczniami kontrolowanymi przez Skarb Państwa powinien sprawować Minister Gospodarki Morskiej i Źeglugi Śródlądowej, natomiast w strukturze właścicielskiej stoczni realizujących prace nad rzecz MW powinno się znaleźć miejsce dla Polskiej Grupy Zbrojeniowej. „Ważną kwestią jest również zapobieganie faworyzowaniu przemysłu państwowego kosztem prywatnych stoczni. Ich istnienie i rozwój jest bowiem postrzegany za bardzo istotny również z perspektywy budowy i rozwoju polskiego zaplecza przemysłowo-obronnego.” – dodano.

Czytaj też: Zmiany w sektorze stoczniowym. MON traci nadzór

Ekspert PLP zidentyfikowali też szereg działań potrzebnych w celu zapewnienia MW zdolności związanych z obroną terytorium i operacjami artykułu V Traktatu Północnoatlantyckiego. Chodzi o zdolności przetrwania własnych sił morskich do momentu rozpoczęcia działań sojuszniczych, do ogniowego oddziaływania na różne obiekty, w tym na lądzie, do obrony własnej infrastruktury sił morskich (cywilnej i wojskowej), udziału Marynarki Wojennej w zintegrowanym systemie obrony powietrznej i przeciwrakietowej rozwijanym na poziomie całych sił zbrojnych a także do udziału w działaniach NATO, w tym poza obszarem Morza Bałtyckiego lub cieśnin duńskich.

Według PLP aby to osiągnąć powinno się jak najszybciej rozpocząć prace nad budową okrętów wielozadaniowych klasy fregata lub korweta o zwiększonych wymiarach z systemami obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej, kompatybilnymi z planowanymi systemami „Wisła” i „Narew”. Podkreślono, że takie prace powinny być realizowane przez polskie podmioty, we współpracy z zagranicznym partnerem strategicznym. „Pozyskanie gotowych okrętów z zagranicy, w jakiegokolwiek formie, zdaniem ekspertów PLP, przyczyni się do znacznego ograniczenia możliwości ich budowy przez polski przemysł i na długie lata, przekieruje znaczne środki finansowe poza granice kraju.” – dodano. Krytycznie odniesiono się przy tym do koncepcji pozyskania australijskich fregat Adelaide. Oceniono, że to rozwiązanie połowiczne, a przy tym obciążone dużym ryzykiem ekonomicznym i eksploatacyjnym oraz niepewnością co do warunków pozyskania tych okrętów, a także dalszych działań w zakresie ich zastępowalności przez nowe jednostki w akceptowalnym czasie, przy wykorzystaniu polskiego przemysłu stoczniowego i obronnego.

Polskie Lobby Przemysłowe zaapelowało też o nabycie uzbrojenia przeciwokrętowego dla lotnictwa. Z kolei w odniesieniu do programu okrętu podwodnego Orka stwierdzono, że „warunki jakie istnieją na Bałtyku dla okrętów podwodnych zapewniają im swobodę operacyjną oraz wymaganą skrytość działania”, przy założeniu posiadania napędu niezależnego od powietrza. PLP uznało też, że okręty uzbrojone w pociski manewrujące mogą być elementem konwencjonalnego odstraszania, co wymaga posiadania „narodowej biblioteki celów”, a także racjonalnego systemu dowodzenia i jednoznacznego określenia gestora uzbrojenia tej klasy, dysponującego walizką z kodami startowymi. Eksperci PLP stwierdzili, że liczbę okrętów podwodnych trzeba ograniczyć do dwóch, zapewniając odpowiedni poziom offsetu.

W konkluzji do stanowiska Polskie Lobby Przemysłowe wyraziło nadzieję, że przyczyni się ono do uruchomienia działań ratunkowych na rzecz Marynarki Wojennej RP i odbudowy polskiego przemysłu stocznioowego. „Czas nagli aby przyspieszyć działania w tym ważnym obszarze obronnym i społeczno-gospodarczym państwa.” – zaznaczono.

Wiadomości Polskie Lobby Przemysłowe zabiera głos w sprawie powstrzymania degradacji Marynarki Wojennej

opublikowano: 07.11.2018

autor: ew

fot. gospodarkamorska.pl

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego opracowuje opinie, analizy, stanowiska oraz ekspertyzy dotyczące polskiej gospodarki, poszczególnych branż polskiego przemysłu lub konkretnych jego problemów, a także obronności. Tym razem, wystosowało pismo dotyczące powstrzymania degradacji Marynarki Wojennej RP i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stocznioowego. Otrzymali je najwyżsi decydenci i dowódcy wojskowi w kraju. Są to między innymi: prezydent Andrzej Duda, premier Mateusz Morawiecki, minister gospodarki morskiej i żeglугi śródlądowej Marek Gróbarczyk czy szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Andrzej Soloch. Publikujemy pełną treść stanowiska PLP.

"Polskie Lobby Przemysłowe z uwagą śledzi przedsięwzięcia związane z procesem modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a w tym działania związane z odbudową coraz bardziej starzejącej się Marynarki Wojennej RP. Niestety, pomimo zapowiedzi związanych z realizacją programów modernizacyjnych Marynarki Wojennej przez kolejnych ministrów obrony narodowej, trudno zauważyć znaczące postępy w przedmiotowym zakresie.

Zacząć należy od tego, że do tej pory, w żadnym oficjalnym dokumencie poziomu strategicznego, nie zostały określone zadania, jakie miałyby pełnić Marynarka Wojenna w systemie obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Brak wyznaczonych zadań dla tego rodzaju sił zbrojnych w dokumentach najwyższego szczebla powoduje, że długofalowo nie można określić potrzeb w zakresie budowy poszczególnych rodzajów okrętów i przekuć ich w trwały plan budowy polskich sił okrętowych. Równocześnie wyraźnie widać, że Ministerstwo Obrony Narodowej odeszło od realizacji zapisów Programu Operacyjnego Zwalczanie zagrożeń na morzu.

Przyjęcie przez Radę Ministrów w czerwcu br. „Szczegółowych Kierunków Przebudowy i Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych na lata 2017-2026” jako materiału niejawnego, uniemożliwia nam analizę priorytetów MON w zakresie modernizacji Marynarki Wojennej, co uważamy za znaczące utrudnienie i pogorszenie warunków debaty publicznej.

Należy również zauważyć, że Marynarka Wojenna od lat jest marginalizowana, nie tylko w zakresie priorytetów modernizacyjnych, czy finansowania (np. środki przeznaczone na MW RP są mniejsze niż na dużo mniej liczne siły specjalne, które nie dysponują tak złożonymi platformami jakimi są okręty), ale również w najważniejszych dokumentach z dziedziny bezpieczeństwa i obrony. I tak na przykład w „Koncepcji Obrony Rzeczypospolitej Polskiej”, wydanej po przeprowadzeniu Strategicznego Przeglądu Obronnego w 2016 r., fraza „Marynarka Wojenna” występuje zaledwie trzy razy. Jednocześnie w tym dokumencie za podstawowe zadanie Marynarki Wojennej RP określono „przygotowanie ochrony polskiego wybrzeża i uniemożliwienie przeciwnikowi panowania nad południowym Bałtykiem”, co znacząco obniża jej znaczenie jako rodzaju sił zbrojnych. Natomiast niewątpliwie bardzo ważnym przedsięwzięciem było opracowanie i przyjęcie w 2017 roku przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, we współpracy z Akademią Marynarki Wojennej i Radą Budowy Okrętów, Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego Rzeczypospolitej Polskiej, do której wstęp napisał Prezydent RP Andrzej Duda. Zdefiniowała ona główne potrzeby i nakreśliła kierunki rozwoju naszej Marynarki Wojennej, jednak z uwagi na fakt, że nie jest dokumentem strategicznym, nie ma praktycznego wpływu na działanie resortu obrony narodowej. Dlatego uważamy, że pożądane jest wydanie nowej Strategii Bezpieczeństwa Narodowego, w której należy jasno określić rolę i miejsce Marynarki Wojennej RP w systemie bezpieczeństwa naszego kraju. Należy w niej uwzględnić propozycje i zalecenia zawarte we wspomnianej Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego Rzeczypospolitej Polskiej.

Zadaniem Polskiego Lobby Przemysłowego, jako społecznej organizacji opiniotwórczej zrzeszającej ekspertów z wielu dziedzin, nie jest określanie zadań dla Marynarki Wojennej RP, ale promowanie i wspieranie jej odbudowy i rozwoju w połączeniu z odbudową i umocnieniem potencjału polskiego przemysłu stoczniowego. Przed 1989 rokiem polski przemysł stoczniowy i

wspierający go przemysł obronny miały kompetencje, doświadczenie i tradycje w budowie okrętów desantowych, transportowo – minowych, trałowców, ścigaczy okrętów podwodnych, okrętów ratowniczych, rozpoznawczych i hydrograficznych (co więcej - latach osiemdziesiątych ZSRR zamierzał zlecić Polsce budowę lotniskowca!).

W związku z tym pragniemy zwrócić uwagę na kierunki jakie należy podjąć w celu rozwoju przemysłu stocznioowego w Polsce. Przede wszystkim pragniemy podkreślić, że Polska jako kraj morski posiada solidną bazę przemysłu stocznioowego, która jest zdolna nie tylko do remontów, ale i do budowy okrętów, czego wyraźnym przykładem była udana i stosunkowo szybka realizacja projektu okrętu ORP „Kormoran” czy ostatnio kierowane do tego przemysłu zamówienia z zagranicy na produkcję w Polsce okrętów rozpoznawczych. Chcemy również podkreślić, że właściwe zaplanowanie budowy okrętu, zapewnienie finansowania i wsparcia politycznego powoduje, że czas niezbędny do jego wdrożenia do linii może trwać poniżej trzech lat (tego, niestety, nie zapewniono przy budowie korwety „Gawron”/Ślązak). Nadmienić należy, że każdy z wymienionych warunków jest niezbędny do osiągnięcia sukcesu.

Zdaniem ekspertów PLP należy podjąć niżej wymienione działania zmierzające do budowy sił okrętowych Marynarki Wojennej, które jednocześnie zabezpieczyłyby rozwój bazy produkcyjnej polskiego przemysłu stocznioowego:

- przyspieszyć realizację programu „Kormoran”, rozszerzając go o budowę kolejnych okrętów.
- Utworzenie serii co najmniej 6 okrętów tego typu, gdzie kolejne okręty powinny być pozbawione wad „pierwszych egzemplarzy” powinno stworzyć tak pożądane możliwości eksportowe;
- zakończyć budowę okrętu patrolowego ORP „Ślązak oraz przedstawić i implementować koncepcję funkcjonowania tej jednostki w Marynarce Wojennej RP;
- zrealizować rozpoczęte programy budowy holowników oraz okrętu ratowniczego;
- kontynuować modernizację okrętów rozpoznania radioelektronicznego;
- zapewnić realizację programu „Ratownik” oraz koniecznych prac modernizacyjnych na okrętach projektu 151;
- pozyskać nowe śmigłowce do realizacji zadań ZOP i SAR dla zapewnienia międzynarodowych zobowiązań naszego państwa;
- dokonać płytkiej modernizacji, w oparciu o możliwości własnego przemysłu stocznioowego / obronnego, zakwalifikowanych do dalszej służby i modernizacji okrętów transportowo – minowych i trałowców (np. wdrożenie do służby armaty 35 mm TRYTON czy też zestawu WRÓBEL 3 M).

Dodatkowo warto przeanalizować możliwości zagospodarowania w Marynarce Wojennej wybudowanych przez polski przemysł konstrukcji statków, takich jak choćby wykonany dla Uniwersytetu Gdańskiego przez stocznnię Remontową NAUTA S.A. i CRIST S.A. katamaran „Oceanograf”.

Realizacja wszystkich tych programów wymaga odbudowy potencjału i zmian w polskim przemyśle stocznioowym, m.in. ustanowienia jednolitego nadzoru właścicielskiego nad stoczniami, w których udziały posiada Skarb Państwa, który to nadzór, naszym zdaniem, powinien sprawować Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Przy czym w strukturze właścicielskiej

państwowych stocznich produkcyjnych i remontowych, realizujących programy na potrzeby Marynarki Wojennej, należy zapewnić udziały Polskiej Grupie Zbrojeniowej S.A. Ważną kwestią jest również zapobieganie faworyzowaniu przemysłu państwowego kosztem prywatnych stocznii. Ich istnienie i rozwój jest bowiem postrzegany za bardzo istotny również z perspektywy budowy i rozwoju polskiego zaplecza przemysłowo-obronnego.

Kolejny zespół przedsięwzięć dotyczy realizacji celów, do których należy zbudowanie potencjału operacyjnego przeznaczonego nie tylko do obrony własnego terytorium lecz również uczestnictwa w pozostałych operacjach artykułu 5 Traktatu Północnoatlantyckiego, w ramach którego należy pozyskać lub rozwinać:

zdolności przetrwania własnych sił morskich do momentu rozpoczęcia działań sojuszniczych;
zdolności do ogniowego oddziaływania na różne obiekty, w tym na lądzie;
zdolności przeciwdostępowe na podejściach do strefy obrony Marynarki Wojennej RP;
zdolności do obrony własnej infrastruktury sił morskich (cywilnej i wojskowej);
zdolności udziału Marynarki Wojennej w zintegrowanym systemie obrony powietrznej i przeciwrakietowej rozwijanym na poziomie całych sił zbrojnych;
zdolności do udziału w działaniach stałych zespołów sił morskich NATO oraz wydzielenia niezbędnego polskiego komponentu do operacji poza Polską w ramach artykułu 5 Sojuszu Północnoatlantyckiego RP w operacjach kryzysowych poza Morzem Bałtyckim i Strefą Cieśnin Bałtyckich.

. W ramach realizacji tych celów należy rozpocząć jak najszybciej pracę nad budową okrętów wielozadaniowych klasy fregata lub korweta o zwiększonych wymiarach z systemami obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej, kompatybilnymi z planowanymi systemami „Wisła” i „Narew”, w oparciu o rodzime podmioty produkcyjne i badawczo- rozwojowe oraz zagranicznego partnera strategicznego (alians strategiczny lub powołanie spółki joint venture w celu wspólnego realizowania programu). Pozyskanie gotowych okrętów z zagranicy, w jakiegokolwiek formie, zdaniem ekspertów PLP, przyczyni się do znacznego ograniczenia możliwości ich budowy przez polski przemysł i na długie lata, przekieruje znaczne środki finansowe poza granice kraju. Jest to spowodowane tym, że zakup okrętów nowych lub używanych stanowi zaledwie około trzecią część ich całkowitego kosztu eksploatacji, która zawsze musi być zabezpieczona remontami i zakupem części zamiennych, a ostatecznie zełomowaniem.

Poza tym uważamy, że w dobie dynamicznego rozwoju środków napadu powietrznego koniecznym wydaje się pozyskanie dedykowanego uzbrojenia przeciwokrętowego przez Wojska Lotnicze i intensyfikacja szkolenia całości ich sił, lub wydzielonej części do działań nad morzem.

W takim kontekście należy spojrzeć na prezentowaną ostatnio inicjatywę pozyskania fregat typu Adelaide od rządu Australii, wprowadzonych do linii w latach 1992 – 1993. W opinii PLP jest to rozwiązanie połowiczne, które może na pewien czas podtrzymać, a nawet okresowo zwiększyć niki zdolności Marynarki Wojennej RP. Niemniej jest ono obciążona dużym ryzykiem ekonomicznym i eksploatacyjnym oraz niepewnością co do warunków pozyskania tych okrętów, a także dalszych działań w zakresie ich zastępowalności przez nowe jednostki w akceptowalnym

czasie, przy wykorzystaniu polskiego przemysłu stoczniowego i obronnego. Naczelną zasadą, co do pozyskania tego rodzaju jednostek powinna być optymalizacja nakładów związanych z ich wdrożeniem i kosztów eksploatacyjnych, włączenie polskiego przemysłu stoczniowego i obronnego w system zabezpieczenia logistycznego tych jednostek oraz zapewnienie ciągłości ich operacyjnego wykorzystania poprzez nieskrępowany dostęp do części zamiennych, obsług technicznych i środków bojowych. Odpowiedź na powyższe kwestie jest warunkiem koniecznym, co do zasadności procedowania przedmiotowej inicjatywy.

Odrębną sprawą jest realizacja programu ORKA. Warunki jakie istnieją na Bałtyku dla okrętów podwodnych zapewniają im swobodę operacyjną oraz wymaganą skrytość działania pod warunkiem posiadania napędu niezależnego od powietrza. Wyposażenie ich w rakiety manewrujące, kierowane na cele za pośrednictwem systemu satelitarnego, zapewni im zdolność odstraszania konwencjonalnego. Wymaga to również - poza posiadaniem „narodowej biblioteki celów” - racjonalnego systemu dowodzenia i jednoznacznego określenia gestora uzbrojenia tej klasy, dysponującego walizką z kodami startowymi. Jednocześnie zauważyć należy, że koszty pozyskania jednostek tego typu będą wysokie, dlatego ich liczbę trzeba ograniczyć do dwóch, zapewniając odpowiedni poziom offsetu.

PLP chciałby zwrócić uwagę na jeszcze jeden istotny szczegół. Duże przedsięwzięcia modernizacyjne w obszarze sił zbrojnych związane są z ogromnymi nakładami finansowymi. Dlatego należy szczególnie ostrożnie podchodzić do działań różnych kręgów lobbystycznych, gdyż interes tej czy innej korporacji rzadko kiedy będzie spójny z interesem Państwa Polskiego oraz Sił Morskich RP.

W konkluzji wierzymy, że nasze stanowisko spowoduje uruchomienie działań ratunkowych na rzecz wyposażenia Marynarki Wojennej RP i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stoczniowego. Czas nagli aby przyspieszyć działania w tym ważnym obszarze obronnym i społeczno-gospodarczym państwa."

Kontrowersje ws. Adelaide. PLP: „Niejasna podstawa i hamowanie modernizacji”

20 sierpnia 2018, 15:37

Fot. LSIS Brenton Freind (photographer)/Royal Australian Navy.

AddThis Sharing Buttons

Share to Facebook

Facebook 157 Share to Twitter Twitter Share to Drukuj Drukuj Share to Email App Email App Share to Więcej

Więcej

24

Jakub Palowski

DOTYCZY:

- [HMAS "Adelaide"](#)
- [adelaide](#)
- [Fregaty Adelaide](#)

- [Miecznik](#)
- [Czapla](#)
- [Adelaide dla Polski](#)

Po zablokowaniu przez premiera Mateusza Morawieckiego sprawa zakupu fregat Adelaide będzie dalej analizowana w resorcie obrony. Pojawiają się kolejne głosy krytyczne wobec tej koncepcji, wskazujące na straty dla przemysłu stocznioowego. - *Nabycie ad hoc nieplanowanych i niespełniających polskich potrzeb i wymagań okrętów z Australii, choć krótkoterminowo przyniesie poprawę zdolności bojowych MW RP, to jednak w perspektywie długofalowej okaże się wielce szkodliwe dla procesu modernizacji sił morskich, a także dla polskiego przemysłu obronnego, a w konsekwencji dla bezpieczeństwa państwa.* – stwierdziło w stanowisku Polskie Lobby Przemysłowe.

Zobacz także

Marynarka Wojenna

Fregaty Adelaide: Za i przeciw [OPINIA]

Tuż przed rozpoczęciem wizyty prezydenta Andrzeja Dudy w Australii premier Mateusz Morawiecki zablokował pozyskanie ponad 25-letnich, używanych fregat typu Adelaide. List intencyjny w tej sprawie miał zostać podpisany w trakcie wizyty, ale najprawdopodobniej do tego nie dojdzie. Pośrednio potwierdził to szef gabinetu prezydenta Krzysztof Szczerski powiedział w poniedziałek, że rozmowy w trakcie wizyty będą dotyczyć szeroko rozumianej współpracy wojskowej, a negocjacje w sprawie konkretnych programów prowadzi Ministerstwo Obrony Narodowej. W składzie delegacji, która udała się do Australii jest też szef MON Mariusz Błaszczak.

Negocjacje dotyczące konkretnych zakupów prowadzi rząd, prowadzi Ministerstwo Obrony Narodowej i one będą prowadzone. Ministrowie dzisiaj potwierdzili, że kanały komunikacji powinny być otwarte, ale zależy nam na tym, aby ta rozmowa miała charakter szerszy, żeby dotyczyła nie tylko konkretnych zakupów, ale także szkolenia, współpracy technolog prezydenta icznej, współpracy w zakresie wspólnych ćwiczeń wojskowych - szef gabinetu Krzysztof Szczerski

Jednocześnie jeszcze 10 sierpnia minister Szczerski mówił: „Jeśli chodzi o obszar obronny, to przede wszystkim współpraca polsko-australijska w modernizacji polskiej Marynarki Wojennej. Do Australii jednocześnie z wizytą pana prezydenta udaje się także minister obrony narodowej, który

będzie prowadził swoje rozmowy. Zakładamy, że ich efektem będzie podpisanie listu intencyjnego na zakup fregat raketowych typu Adelajda, które mają wzmocnić polską Marynarkę Wojenną.”.

O inicjatywie zakupu australijskich fregat ciepło wypowiadali się przedstawiciele BBN, jak choćby wiceszef Biura Dariusz Gwizdała, który już po decyzji premiera Morawieckiego mówił PAP, że jest to kierunek wart rozważenia jako rozwiązanie pomostowe. Ostrożne stanowisko zajmuje natomiast MON i rząd. Wiceszef resortu Wojciech Skurkiewicz stwierdził w telewizji wPolsce.pl, że „MON nie wypowiadało się co do samego zakupu tych okrętów.”, zaznaczając że to nie resort obrony jest inicjatorem koncepcji pozyskania fregat. Wcześniej tej koncepcji sprzeciwił się szef resortu gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej Marek Gróbarczyk.

Czytaj też: Skurkiewicz o Adelaide: MON nie wypowiadało się co do samego zakupu tych okrętów

Z kolei szef Komitetu Stałego Rady Ministrów Jacek Sasin stwierdził w Polsat News, że analizy w tym zakresie będą prowadzone przez resort obrony. – *MON będzie analizował, czy ten zakup jest korzystny dla Polski, dla polskiej armii, również dla polskiej gospodarki* – powiedział. Zwrócił uwagę, że kwestia ta jest analizowana w kontekście możliwości polskiego przemysłu stoczniowego, który jest odbudowywany przez rząd PiS. – *Mówimy o zakupie sprzętów używanych. Chcielibyśmy, żeby do Polski trafiał nowy sprzęt* – stwierdził Jacek Sasin.

Czytaj też: Używane okręty zagrożeniem dla przetrwania polskich stoczní. Raport ISW

Pojawia się coraz więcej głosów sceptycznych wobec możliwego zakupu fregat Adelaide. Eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego przeanalizowali informacje dotyczące zakupu fregat. Przyznali, że „pozyskanie fregat typu Adelaide krótkoterminowo przyczyni się do zwiększenia zdolności MW RP i nieznacznego odmłodzenia jej okrętów.”. Jednocześnie jednak zauważyli, że nie wiadomo czy pozyskanie fregat będzie wiązać się z wycofaniem – niedawno remontowanych (za dość znaczne środki) – fregat OHP „i czy w związku tym program Miecznik zostanie definitywnie zakończony”.

Jest zupełnie niejasne dlaczego i na jakiej podstawie zostały wybrane te właśnie okręty i w realizację którego zadania programu operacyjnego „Zwalczanie zagrożeń na morzu” pozyskanie fregat typu Adelaide ma się wpisywać

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego

Zwrócili też uwagę, że podstawy i powody wyboru tych właśnie jednostek są „zupełnie niejasne”. Przypomnijmy, że zakupu fregat – w przeciwieństwie do pozyskania nowych okrętów obrony wybrzeża Miecznik i jednostek patrolowych ze zdolnością zwalczania min Czapla – nie ujęto w Planie Modernizacji Technicznej.

Eksperci PLP przypomnieli też, że nie poinformowano opinii publicznej o kwocie, za jaką miałyby zostać pozyskane fregaty Adelaide, ani o zakresie takiej transakcji. - *Niemniej jednak, jeśli, według niektórych źródeł, koszt te mają się kształtować na poziomie około 4 mld zł i będą obciążać budżet ministerstwa obrony narodowej to zdaniem PLP wydatnie zmniejszą zakres zamówień nowych okrętów w polskich stoczniach i zahamują modernizację pozostałych sił okrętowych MW RP* – stwierdzono. Dodali, że oba okręty, zbudowane odpowiednio w 1992 (HMAS „Melbourne”) i 1993 roku (HMAS „Newcastle”), pomimo modernizacji mają za sobą ok 70. proc. rezerwu i gdyby nie zakup przez Polskę, zostałyby wkrótce zełomowane. Adelaidey w momencie wprowadzenia do służby w MW RP będą też starsze, niż były obecnie używane fregaty Oliver Hazard Perry.

Dodatkowo zauważyć należy, że okręty te zostały skonstruowane z myślą o wykonywaniu zadań na akwenach oceanicznych, co sprawia, że ich użycie na litoralnym, niedużym, półzamkniętym akwenie jakim jest Bałtyk może napotkać na szereg trudności w wykorzystaniu stacji hydroakustycznych, broni podwodnej, a także systemów przeciwlotniczych, co wydatnie zmniejszy zdolności bojowe całych platform.

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego

Z analiz uzbrojenia i możliwości bojowych fregat Adelaide wynika również, że nie są one dostosowane do działań w strefach antydostępowych (A2/AD), jakie Rosja utworzyła na Bałtyku. Wątpliwości przedstawicieli PLP wzbudziły też kwestie związane z utrzymaniem fregat w służbie w trakcie cyklu życia. Po pierwsze, trudno oszacować koszty związane z dostosowaniem ich systemów swój-obcy (IFF), łączności i kryptografii czy zaopatrzenia do standardów NATO.

Czytaj też: Morskie koncepcje, czyli jak zatopić Marynarkę Wojenną [OPINIA]

Po drugie, nie wiadomo w jakim stopniu Polska będzie zależna od Australii (czy nawet USA) w zakresie dokonywania remontów tych okrętów. - *Należy również wkalkulować ryzyko, że polski przemysł stoczniowy może ponosić znaczne dodatkowe koszty wynikające z klauzul, dotyczących ochrony myśli technologicznej zastosowanej na fregatach typu Adelaide, zamieszczonych przez rząd Australii w umowie sprzedaży tego rodzaju uzbrojenia* – stwierdzono. Wreszcie, dotychczasowe doświadczenia z fregatami typu OHP wskazują, że są to jednostki drogie w utrzymaniu, co ogranicza fundusze na zakup nowych okrętów. To z kolei może wpłynąć negatywnie na kondycję branży, ale też na jej możliwości eksportowe.

Zakup okrętów typu Adelaide może zastopować proces budowy okrętów w polskich stocznich, co negatywnie odbije się na kondycji finansowej tej istotnej dla bezpieczeństwa państwa branży przemysłu oraz całkowicie pogrzebie możliwości eksportu platform, które byłyby budowane w przyszłości dla MW RP, a co mogłoby dać polskim stocznicom szansę na walkę o zagraniczne kontrakty.

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego

Przedstawiciele PLP przypominają, też doświadczenia z realizacji programu niszczyciela min nowego typu Kormoran, będące dowodem że polski przemysł potrafi budować okręty, a „sam proces nie musi trwać wiele lat”. „Kluczowym czynnikiem jest decyzyjność na szczeblu politycznym i zapewnienie finansowania.” - podkreślono.

24

Jakub Palowski

DOKUMENTY

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego

to sprawie powstrzymania degradacji Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polski i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stoczniowego

Polskie Lobby Przemysłowe z uwagą śledzi przedsięwzięcia związane z procesem modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a w tym działania związane z odbudową oraz bardziej staranną jej Marynarką Wojenną RP. Niestety, pomimo zapowiedzi związanych z realizacją programów modernizacyjnych Marynarki Wojennej przez kolejnych ministrów obrony narodowej, trudno zauważyć znaczące postępy w przedmiotowym zakresie.

Zacząć należy od tego, że do tej pory, w żadnym oficjalnym dokumencie poziomu strategicznego, nie zostały określone zadania, jakie miałyby pełnić Marynarka Wojenna w systemie obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Brak wyznaczonych zadań dla tego rodzaju sił zbrojnych w dokumentach najwyższego szczebla powoduje, że długofalowo nie można określić potrzeb w zakresie budowy poszczególnych rodzajów okrętów i przekuć ich w konkretny plan budowy polskich sił okrętowych. Konkretnie wyrażnie widać, że Ministerstwo Obrony Narodowej odeszło od realizacji zapisów Programu Operacyjnego Zwalczanie zagrożenia na morzu. Przyjęcie przez Radę Ministrów w czerwcu br. „Szczegółowych Kierunków Przebudowy i Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych na lata 2017-2028” jako materiału nieterminowego, uniemożliwia nam analizę priorytetów MON w zakresie modernizacji Marynarki Wojennej, co uważamy za znaczące utrudnienie i pogorszenie warunków debaty publicznej.

Należy również zauważyć, że Marynarka Wojenna od lat jest marginalizowana, nie tylko w zakresie priorytetów modernizacyjnych, czy finansowania (np. środki przeznaczone na MW RP są mniejsze niż na dużo mniej liczne siły specjalne, które nie dysponują tak złożonymi platformami jakimi są okręty), ale również w najważniejszych dokumentach z dziedziny bezpieczeństwa i obrony. I tak na przykład w „Koncepcji Obrony Rzeczypospolitej Polskiej”, wydanej po przeprowadzeniu Strategicznego Przeglądu Obronnego w 2016 r., fraza „Marynarka Wojenna” występuje zaledwie trzy razy. Jednocześnie w tym dokumencie za podstawowe zadanie Marynarki Wojennej RP określono „przygotowanie ochrony polskiego wybrzeża i uniemożliwienie przeciwnikowi panowania nad południowym Bałtykiem”, co znacząco obniża jej znaczenie jako rodzaju sił zbrojnych. Natomiast niewątpliwie bardzo ważnym przedsięwzięciem było opracowanie i przyjęcie w 2017 roku przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, we współpracy z Akademią Marynarki Wojennej i Radą Budowy Okrętów, „Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego Rzeczypospolitej Polskiej”, do której wstęp napisał Prezydent RP Andrzej Duda. Zdefiniowała ona główne potrzeby i nakreśliła kierunki rozwoju naszej Marynarki Wojennej, jednak z uwagi na fakt, że nie jest dokumentem strategicznym, nie ma praktycznego wpływu na działanie resortu obrony

narodowej. Dlatego uważamy, że pożądanym jest wydanie nowej Strategii Bezpieczeństwa Narodowego, w której należy jasno określić rolę i miejsce Marynarki Wojennej RP w systemie bezpieczeństwa naszego kraju. Należy w niej uwzględnić propozycje i założenia zawarte we wspomnianej „Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego Rzeczypospolitej Polskiej”.

Zadaniem Polskiego Lobby Przemysłowego, jako społecznej organizacji opiniodawczej zrzeszającej ekspertów z wielu dziedzin, nie jest określanie zadań dla Marynarki Wojennej RP, ale promowanie i wspieranie jej odbudowy i rozwoju w połączeniu z odbudową i umocnieniem potencjału polskiego przemysłu stoczniowego. Przed 1989 rokiem polski przemysł stoczniowy i wspierający go przemysł obrony miały kompetencje, doświadczenia i tradycje w budowie okrętów desantowych, transportowo – minowych, ratowniczych, ścigaczy okrętów podwodnych, okrętów ratowniczych, rozpoznawczych i hydrograficznych (co więcej – w latach osiemdziesiątych ZSRR zamierzał zlecić Polsce budowę lotniskowca).

W związku z tym pragniemy zwrócić uwagę na kierunki jakie należy podjąć w celu rozwoju przemysłu stoczniowego w Polsce. Przede wszystkim pragniemy podkreślić, że Polska jako kraj morski posiada solidną bazę przemysłu stoczniowego, która jest zdolna nie tylko do remontów, ale i do budowy okrętów, czego wyraźnym przykładem była udana i stosunkowo szybka realizacja projektu okrętu ORP „Kormoran” czy ostatnio kierowane do tego przemysłu zamówienia z zagranicy na produkcję w Polsce okrętów rozpoznawczych. Chcemy również podkreślić, że właściwe zaplanowanie budowy okrętu, zapewnienie finansowania i wsparcia politycznego powoduje, że czas niezbędny do jego wdrożenia do linii może trwać poniżej trzech lat (tędy, niestety, nie zwyczajnie przy budowie korwet „Gawron”/„Ślązak”). Nadmieniamy, że każdy z wymienionych warunków jest niezbędny do osiągnięcia sukcesu.

Zdaniem ekspertów PLP należy podjąć niż wymienione działania zmierzające do budowy sił okrętowych Marynarki Wojennej, które jednocześnie zabezpieczyłyby rozwój bazy produkcyjnej polskiego przemysłu stoczniowego:

- przypisać realizację programu „Kormoran”, rozszerzając go o budowę kolejnych okrętów. Utworzenie serii co najmniej 6 okrętów tego typu, gdzie kolejne okręty powinny być pozbowane wad „pierwszych egzemplarzy” powinno stworzyć tak pożądaną możliwość eksportową; – zakończyć budowę okrętu patrolowego ORP „Ślązak” oraz przedstawić i implementować koncepcję funkcjonowania tej jednostki w Marynarce Wojennej RP; – zrealizować rozpoczęte programy budowy holowników oraz okrętów ratowniczych; – kontynuować modernizację okrętów rozpoznawczych radiotelekomunikacyjnie; – zapewnić realizację programu „Ratownik” oraz koniecznych prac modernizacyjnych na okręcie projektu 151; – pozyskać nowe śmigłowce do realizacji zadań ZOP i SAR dla zapewnienia międzynarodowym zobowiązaniom naszego państwa; – dokonać pełnej modernizacji, w oparciu o możliwości własnego przemysłu stoczniowego i obronnego, zakwalifikowanych do dalszej służby i modernizacji okrętów trans-

portowo – minowych i trawolców (np. wdrożenie do służby armaty 35 mm TRYTON czy test zestawu WR0BEL 3 M).

Dodatkowo warto przeanalizować możliwości zagospodarowania w Marynarce Wojskowej wydobywanych przez polski przemysł konstrukcji statków, takich jak choćby wykonany dla Uniwersytetu Gdańskiego przez stocznię Remontową NAUTA S.A. i CRIST S.A. kataran „Oceanograf”.

Realizacja wszystkich tych programów wymaga odbudowy potencjału i zmian w polskim przemyśle stoczniowym, m.in. ustanowienia jednolitego nadzoru właścicielskiego nad stoczniami, w których wydzielono Staro Państwa, który to nadzór, naszym zdaniem, powinien sprawować Minister Gospodarki Morskiej i Żegludki Śródlądowej. Przy czym w strukturze właścicielskiej państwowych stoczni produkcyjnych i remontowych, realizujących programy na potrzeby Marynarki Wojennej, należy zapewnić udziału Polskiej Grupie Zbrojeniowej S.A. Ważną kwestią jest również zapobieganie tworzeniu przemysłu państwowego kosztem prywatnych przykładów, ich istnienie i rozwój jest bowiem postrzegany za bardzo istotny również z perspektywy budowy i rozwoju polskiego zaplecza przemysłowo-obronnego.

Kolejny zespół przedsięwzięć dotyczy realizacji celów, do których należy zbudować nie potencjał operacyjny, przeznaczony, nie tylko do obrony własnego terytorium, lecz również: uczestnictwa w pozostałych operacjach artykułu 5 Traktatu Północnoatlantyckiego, w ramach których należy pozyskać lub rozwijać: – zdolności pretrwania własnych sił morskich do momentu rozpoczęcia własnych działań; – zdolności do długiego oddziaływania na różne obiekty, w tym na lądzie; – zdolności przeciwdziałania na podjęciach do strefy obrony Marynarki Wojennej RP; – zdolności do obrony własnej infrastruktury sił morskich (cywilnej i wojennej); – zdolności udziału Marynarki Wojennej w zintegrowanym systemie obrony powietrznej i przeciwrakietowej rozwijanym na poziomie całych sił zbrojnych; – zdolności do udziału w działaniach stałych zespołów sił morskich NATO oraz wydzielenia niezbędnego komponentu do operacji poza Polską w ramach artykułu 5 Sojuszu Północnoatlantyckiego w RP w operacjach krytycznych poza Morzem Bałtykiem i Strzylą Giełsin Bałtyckich.

W ramach realizacji tych celów należy rozpocząć jak najszybciej prace nad budową okrętów wielozadaniowych klasy fregata lub korwety o zwiększonych wymiarach z systemami obrony przeciwrakietowej i przeciwrakietowej, kompatybilnymi z planowanymi systemami „Wista” i „Narew”, w oparciu o rodzime podmioty produkcyjne i badawczo-rozwojowe oraz zagranicęgo partnera strategicznego (alians strategiczny lub powołanie spółki joint venture w celu wspólnego realizowania programu). Pozyskanie gotowych okrętów z zagranicy, w jakiegokolwiek formie, zdaniem ekspertów PLP, przyczyni się do znacznego ograniczenia możliwości ich budowy przez polski przemysł i na długie lata, przekreśli znaczące źródło finansowe poza granice kraju. Jest to spowodowane tym, że zakup okrętów nowych lub używanych stanowi zaledwie około trzecią część ich całkowitego kosztu

eksploatacji, która zawsze musi być zabezpieczona remontami i zakupem części zamiennej, a ostatecznie zezdominowana.

Poza tym uważamy, że w dobie dynamicznego rozwoju środków napadu powietrznego koniecznym wydaje się pozyskanie dedykowanego uzbrojenia przeciwrakietowego przez Wojsko Lotnicze i intensyfikacja szkolenia całych ich sił, lub wydzielonej części do działań nad morzem. W takim kontekście należy spojrzeć na prezentowaną ostatnio inicjatywę pozyskania fregaty typu Adelaide od rządu Australii, wprowadzonych do linii w latach 1992-1993.

W opinii PLP jest to rozwiązanie polowiczne, które może na pewien czas podtrzymać, a nawet okresowo zwiększyć zdolności Marynarki Wojennej RP. Niemniej jest ono obciążone dużym ryzykiem ekonomicznym i eksploatacyjnym oraz niepewnością co do warunków pozyskania tych okrętów, a także dalszych działań w zakresie ich zastępowalności przez nowe jednostki w akceptowalnym czasie, przy wykorzystaniu polskiego przemysłu stoczniowego i obronnego. Naczelna zasada, co do pozyskania tego rodzaju jednostek, powinna być optymalizacja nakładów związanych z ich wdrożeniem i wzrostem eksploatacyjnych, włącznie polskiego przemysłu stoczniowego i obronnego w system zabezpieczenia logistycznego tych jednostek oraz zapewnienie ciągłości ich operacyjnego wykorzystania poprzez niekierowany dostatek do części zamiennych, obsług technicznych i środków bojowych. Odpowiedzi na powyższe kwestie jest warunkiem koniecznym, co do zasadności przedsięwzięcia przedmiotowej inicjatywy.

Odnosząc sprawę jej realizacji do programu OBRFA, warunek jest istotny na Bałtyku dla okrętów podwodnych zapewniają im swobodę operacyjną oraz wymagają szybkiego działania pod warunkiem posiadania napędu niezależnego od powietrza. Wyposażenie ich w rakietę manewrową, kierowaną na cele za pośrednictwem systemu satelitarne go, zapewni im zdolność odstraszania konwencjonalnego. Wymaga to również – poza posiadaniem „narodowej biblioteki celów” – racjonalnego systemu dowodzenia i jednoznacznie określania gestora uzbrojenia tej klasy, dysponującego walizką z kodałami startowymi. Jednocześnie zauważamy, że koszty pozyskania jednostek tego typu będą wysokie, dlatego ich liczbę trzeba ograniczyć do dwóch, zapewniając odpowiedni poziom offsetu.

PLP chciałby zwrócić uwagę na jeszcze jeden istotny szczegół. Długo przedsięwzięcia modernizacyjne w obszarze sił zbrojnych związane są z ogromnymi nakładami finansowymi. Dlatego należy szczególnie ostrożnie podchodzić do działań różnych kręgów lobbystycznych, gdyż interes tej czy innej korporacji rzadko kiedy będzie spójny z interesem Państwa Polskiego oraz Sił Morskich RP. W kontekście wiary, że nasze stanowisko spowoduje uruchomienie działań ratunkowych na rzecz wyposażenia Marynarki Wojennej RP i jej odbudowy z udziałem polskiego przemysłu stoczniowego. Czas nagli aby przyspieszyć działania w tym ważnym obszarze obronnym i społeczno-gospodarczym państwa.

Warszawa, 18 listopada 2018

Wyróżnienie dla Piotra Sadowskiego

Pod honorowym patronatem prezydenta RP Andrzeja Dudy w roku 100-lecia Odzyskania Niepodległości 1918-2018, w sali konferencyjnej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyło się uroczyste spotkanie członków oraz sympatyków Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego z okazji XXV rocznicy jego powstania.

W jubileuszowej gali udział wzięli m. in. przewodniczący Komisji Obrony Narodowej i senackiej – senator Jarosław Rusiecki, p.k.dypł. Mironów Kurowski, gen. dyw. w st. spoz. Leon WP, Ewa Maniewicz-Orlowski – prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Janusz Dobrzański – wiceprezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, gen. dyw. w st. spoz. Leon

nienia. Następnie dyrektor ITWL – prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepaniak przedstawił działalność, osiągnięcia, potencjał możliwości i ambicje plany podległej mu kadry na najbliższe lata. Poem z interesującymi odczytami o tematyce społeczno-ekonomicznej i wojskowej wysłuchali – dr Sław Lesniak, mgr Angelika Jarosławska oraz kmdr dr inż. Bohdan Pac. Promowano również najnowszy rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego zawierający jego opinie, stanowiska i ekspertyzy z okresu marzec 2017 r. – luty 2018 r. oraz ulepszający wybrane inicjatywy i sukcesy organizacji w minionym XXV-leciu. Grupie działaczy i ekspertów PLP Honorowe Odznaki Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich przekazał Wiceprezes Janusz Dobrzański.

Główną częścią rocznicowych obchodów była ceremonia wrę-

czenia po raz szósty Wyróżnień Honorowych PLP „Bene Meritus pro Industria Polonica” („Dobre zasługi dla Polskiego Przemysłu”). Kapitała przyznająca – prof. dr inż. Tadeusz Gałgka (przewodniczący), gen. dyw. w st. spoz. prof. dr hab. inż. Jerzy Mordzewski, prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepaniak, mgr inż. Jerzy Horodecki, mgr inż. Edmund Miśkiewicz i mgr inż. Edmund Miśkiewicz (sekretarz) na posiedzeniu w dniu 5 marca spośród zgłoszonych z całego kraju kandydatur wytypowała dziesięć osób oceniając wielkimi detychaczami do robót zawodowy nominowanych i szczegółowe osiągnięcia naukowo-badawcze oraz w działalności przemysłowo – biznesowej w kontekście ich istotnego znaczenia dla gospodarki narodowej i ogółu społeczeństwa.

W zaciętym gronie laureatów

W gali wziął udział Jakub Osina członek zarządu powiatu.

Na zdjęciu w towarzystwie nagrodzonego inż. Piotra Sadowskiego (w środku) i inż. Jerzego Mordzewskiego (po lewej). W swym dorobku ma szeregi nowatorskich rozwiązań konstrukcyjnych oraz projektów racjonalizatorskich. Czynnie udziela się społecznie w wielu organizacjach, komitetach i zespołach. W maju ub.r. wybrany został na Przewodniczącą Zarządu Krajowego Związku Zawodowego Inżynierów i Techników.

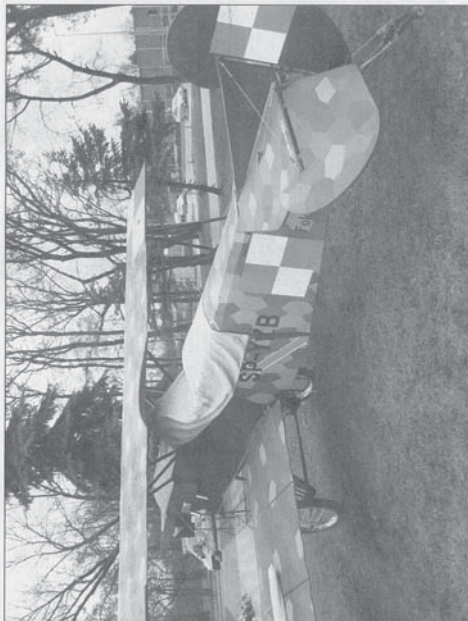
Jan Tarajko

„Przegląd Świdnicki”, kwiecień 2018 (4/2018)

Obchody rocznicowe na Ławicy z udziałem gnieźnian

■ „Musielismy zwyciężyć, albo-
wiem przed przemogą wroga szły
nasze święte prawa do ziemi pol-
skiej i wspólnie z mieczem szedł
duch narodu” – tak zapisał w swoim
pamiętniku z okresu powstania
wielkopolskiego ówczesny sierżant
pilot, pierwszy komendant Stacji
Lotniczej Ławica, późniejszy dowód-
ca 1. Wielkopolskiej Eskadry Polnej
Wiktor Pniński (1891-1974) urodzo-
ny w Klecku.

W sobotę, 5 stycznia przed pomni-
kiem Powstańców Wielkopolskich zdobywców lotniska Ławica
odbyła się podniosła uroczystość
poświęcona 100. rocznicy brawurowej akcji
zdobycia 6 stycznia 1919 roku przez
oddziały powstancze tego ważnego ośrodka
strategicznego. Znaczenie militarne zajęcia
lotniska dla dalszych losów powstania wiel-
kopolskiego obszerne nakreślił w swoim
wystąpieniu gen. dyw. pil. Franciszek Ma-
ciucha, prezes Zarządu Głównego Stowarzy-
szenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego
RP. Zbrojny ten czyn oraz przejęty sprzęt
lotniczy umożliwiły zorganizowanie pierw-
szych eskadr polskiego lotnictwa wojsko-
wego w odradzającej się Rzeczypospolitej.
W wyniku działań zbrojnych w ręce
powstańców trafiło uzbrojenie wartości 200
milionów marek niemieckich, będące naj-
większym łupem wojennym w dziejach
oręża polskiego. Wiele wzruszające było

Replika samolotu myśliwskiego Fokker D.VIII

przesłanie seniora generała brygady Jana
Henryka Podhorskiego skierowane do mło-
dą wianu wierności Ojczyźnie i pamięci

powstańczego zrywu. Lotnisko Ławica
przed stu laty było ostatnim bastionem
oporu Niemców w wyzwolonym już
Poznaniu. Pośród licznych pocztów szta-
nowych, parlamentarzystów, władz samo-
rządowych, organizacji cywilnych i wo-
jskowych, stowarzyszeń, mieszkańców
Poznania i młodzieży szkolnej, tradycyjnie
pamięć czynu powstańczego uczuli złoże-
niami na płycie pomnika wiązank z biało-
czerwonych kwiatów m.in. senator Robert
Gawel, Marek Barczyński, prezes Gnieź-
nińskiego Stowarzyszenia Sportów Lot-
niczych im. Ludwika Szajdy oraz regionali-
sta i publicysta lotniczy Krzysztof Boro-
wiak reprezentujący na uroczystości Pol-
skie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego z Warszawy, zapalając
symboliczny znicz Holda i Chiwały.
Następnie odbył się piknik historyczny przy
Starym Porcie Lotniczym oraz pokaz grupy
rekonstrukcji historycznej przedstawiający
scenkę zdobycia Stacji Lotniczej Ławica,
podczas której zostały oddane strzały z
historycznej armaty. Pokazano również
latającą replikę samolotu myśliwskiego
Fokker D.VIII, m.in. tego typu maszyny
zdobylą powstańcy.

(obk)

„Przemiany na szlaku piastowskim”, 15.01.2019 r.

KALENDARIUM

Polskiego Lobby Przemysłowego (marzec 2018 r. – marzec 2019 r.)

- 5 marca 2018 r. odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „**Bene Meritus pro Industria Poloniae**” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”), która wyłoniła laureatów VI edycji tego Wyróżnienia.

- W sobotę 24 marca 2018 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie miała miejsce uroczystość 25-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. **Uroczystość jubileuszowa odbywała się pod Patronatem Honorowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy w roku 100-lecia Odzyskania Niepodległości 1918-2018.** Patronami medialnymi byli: RAPORT WTO, Telewizja internetowa PRESS.WARSZAWA i Telewizja Internetowa INTERWIZJA. W uroczystości wzięli udział m.in.: Senator Jarosław Rusiecki - Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP, Poseł Michał Jach – Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Sejmu RP, Marszałek Senior, Poseł na Sejm RP Kornel Morawiecki, płk dypl. Mirosław Kucharski – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego, Ewa Mańkiewicz-Cudny – Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Janusz Dobrzański –Wiceprezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, Gen. Leon Komornicki – przewodniczący Komitetu Przemysłowego Stowarzyszenia Euroatlantyckiego, pierwsza polska pilotka latająca na bojowym samolocie ponaddźwiękowym Mig-29 por. pil. Katarzyna Tomiak-Siemieniewicz, działacze związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym, prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, oraz dziennikarze. W trakcie uroczystości po raz szósty wręczono Honorowe Wy-

różnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae”** – **„Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”**.

- 3 lipca 2018 r. w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyło się posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie realizacji programu modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP.

- **4 września 2018 roku o godz. 10.00 w Kielcach** – w ramach XXVI Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. ***Udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP.*** Jej organizatorami byli: Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania-Szkołą Wyższą, Społeczną Akademią Nauk, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Polską Agencją Przemysłowo-Obronną i Polskim Lobby Przemysłowym.

- 7 października 2018 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Zawodowego Maszynistów, w którym wziął udział koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

- W dniach 28 -29 listopada 2018 r. w Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Obronność RP XXI wieku”, w której uczestniczyli naukowcy z uniwersytetów wojskowych i cywilnych z całego kraju, a także przedstawiciele polskich Sił Zbrojnych. Jej współorganizatorem obok uczelni wojskowych było Polskie Lobby Przemysłowe. Podczas niej koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka wygłosił – napisany wspólnie z dr Krzysztofem Pająkiem – referat pt. „Potrzeba i uwarunkowania integracji systemów Wisła i Narew”, a ponadto razem z płk dr

hab. Sławomirem Augustynem był moderatorem prowadzącym Panel „Nowoczesne technologie w obronie powietrznej

- **10 grudnia 2018 r w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbył się finał III Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym. Jednym z jego organizatorów było Polskie Lobby Przemysłowe.** Przewodniczącym Rady Głównej Olimpiady był prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego.

- W dniu 6 grudnia 2018 r. na zaproszenie Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka wziął udział w Dniu Dostojnych Gości na zakończenie ćwiczeń „Anakonda-18”, odbywających się na terenie Polski i państw bałtyckich, powiązany z certyfikacją Dowództwa Wielonarodowej Dywizji Północny-Wschód w Elblągu. W zakończeniu ćwiczeń uczestniczył prezydent RP Andrzej Duda, minister obrony narodowej Mariusz Błaszczak, wysocy dowódcy z 23 państw NATO oraz najwyżsi polscy dowódcy.

- 18 grudnia 2018 r. r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

- 28 lutego 2019 r. w siedzibie Związku Zawodowego Sektora Obronnego odbyło się posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone sytuacji w polskim przemyśle obronnym i jego zapleczu badawczo-rozwojowym ze szczególnym uwzględnieniem Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

- 1 marca 2019 r. odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”), która wyłoniła laureatów VII edycji tego Wyróżnienia.

BIBLIOGRAFIA

dotychczasowych wydawnictw PLP

Dotychczas ukazały się następujące wydawnictwa Polskiego Lobby Przemysłowego:

- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, Warszawa, marzec 1994 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 2, Warszawa, marzec 1995 r.
- Sektor naftowy w Polsce, Polskie Lobby Przemysłowe (oprac. mgr inż. Marian Bardecki i dr Paweł Soroka), Warszawa, maj 1995 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 4, Warszawa, marzec 1996 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 5, Warszawa, marzec 1997 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 6, Warszawa, marzec 1998 r.
- I Ogólnopolskie Sympozjum „LNG Poland '98” (materiały i opracowania), Polskie Stowarzyszenie Budowniczych Rurociągów, Polskie Lobby Przemysłowe i Biuro Promocji Inwestycji EGERIA, Jastrzębia Góra, czerwiec 1998 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 7, Warszawa, marzec 1999 r.
- Konferencja „Strategia przekształceń polskiej energetyki” (opracowania). Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Ruchu Ciągłego, Polskie Lobby Przemysłowe, Legnica, 18 listopada 1999 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 8, Warszawa, marzec 2000 r.
- Polska Racja Stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego. Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 9, Warszawa, marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy kompleksu paliwo-energetycznego w Polsce” (referaty), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Związek Zawodowy Górników w Polsce, Katowice, 7 marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Krajowa Rada Lotnictwa, Warszawa, 9 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Czyja będzie polska kolej? Alternatywne koncepcje przekształceń PKP” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 30 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy polskiego hutnictwa”, Krajowa Sekcja Hutnictwa i Koksownictwa Związku Zawodowego „Kontra”, Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowy Sekretariat Hutnictwa, Koksownictwa i Przeróbki Metali NSZZ „Solidarność 80”, Dąbrowa Górnicza, 13 lipca 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Alternatywne koncepcje przekształceń polskiego systemu gazowniczego” (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, Sekcja Krajowa Górnictwa Naftowego i Gazownictwa NSZZ „Solidarność” i Sekcja Górnictwa Naftowego i Gazownictwa Porozumienia Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 14 listopada 2000 r.
- Ogólnopolskie Forum „Kierunki przekształceń strategicznych dziedzin polskiej gospodarki a suwerenność polskiej gospodarki (w warunkach globalizacji) (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Ogólnokrajowe Zrze-

- szenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 9 stycznia 2001 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska. Publikacja nr 10, Warszawa, marzec 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Sposoby ratowania polskiego hutnictwa”, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, NSZZ „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” i Związek Zawodowy „Kontra”, Częstochowa, 19 kwietnia 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Zagrożenia dla polskiego przemysłu samochodowego” (teksty wystąpień), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych „Metalowcy”, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Tychy, 13 czerwca 2001 r.
 - Ogólnopolska Konferencja „Ustawa o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego PKP. Naprawa czy destrukcja polskiej kolei?” Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 6 listopada 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa, 12 grudnia 2001 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2001 i początku 2002 roku. Publikacja nr 11, Warszawa, marzec 2002 r.
 - Ogólnopolskie Forum Programowe „Alternatywne koncepcje przezwyciężenia kryzysu gospodarczego w Polsce”

- (teksty wystąpień), Ogólnopolski Komitet Protestacyjny i Polskie Lobby Przemysłowe, Forum Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Warszawa, 14 listopada 2002 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2002 i początku 2003 roku. Publikacja nr 12, Warszawa, marzec 2003 r.
 - Ogólnopolska Konferencja „Polska potrzebuje narodowych kolei. Alternatywne propozycje funkcjonowania i rozwoju Polskich Kolei (materiały)”, Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy Kolejarzy i Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Warszawa 2 marca 2004 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2003 i początku 2004 roku. Publikacja nr 13, Warszawa, marzec 2004.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2004 i początku 2005 roku. Publikacja nr 14, Warszawa, marzec 2005 r.
 - O stanie państwa i sposobach jego naprawy. Raport Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 15, Kongregacja Przemysłowo-Handlowa OIG, Warszawa, czerwiec 2005 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2006 i początku 2007 roku. Publikacja nr 16, Warszawa, marzec 2006 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska. Publikacja nr 17, Warszawa, marzec 2007 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2007 i początku 2008 roku. Publikacja nr 18, Warszawa, marzec 2008 r.
- Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, Polskie Lobby Przemysłowe, Dęblin 29 października 2008 r.
- Ogólnopolska Konferencja pt. „Przekształcenia polskich kolei w warunkach globalnego kryzysu gospodarczego”, Polskie Lobby Przemysłowe i Konfederacja Kolejowych Związków Zawodowych, Warszawa 2008 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2008 i początku 2009 roku, Publikacja nr 19, Warszawa, marzec 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe i Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii i Marynarki Wojennej, Modernizacja Marynarki Wojennej RPA przezwyciężenie kryzysu gospodarczego w Polsce, AMW Gdynia 1009.
- Krajowa Rada Spółdzielcza i Polskie Lobby Przemysłowe, Spółdzielczość i akcjonariat pracowniczy jako elementy bezpieczeństwa społecznego i trwałego rozwoju, Warszawa, 12 października 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2009 i początku 2010 roku, Publikacja nr 20, Warszawa, marzec 2010 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2010 i początku 2011 roku, publikacja nr 21, Warszawa, marzec 2011 r.
- Modernizacja Wojsk Lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki (materiały konferencyjne), (redakcja naukowa i wstęp P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe i Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa 2011 r.
- Raport. Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce, (redakcja J. Ho-

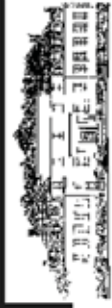
- rodecki, P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Warszawa 2011 r.
- Przyszłość Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych (referaty i wystąpienia), Polskie Lobby Przemysłowe i Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Warszawa, 19 września 2011 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2011 i początku 2012 roku, publikacja nr 23, Warszawa, marzec 2012 r.
 - Organizacja i struktura polskiego przemysłu zbrojeniowego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego jako istotnego elementu systemu obronnego państwa, Polskie Lobby Przemysłowe, Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju, Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Kielce, 5 września 2012.
 - Wojska Specjalne w systemie obronnym RP – aspekty organizacyjne, dotkrynalne i modernizacyjne. Materiały z konferencji, Akademia Obrony Narodowej, Dowództwo Wojsk Specjalnych, Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa 2013.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. XX-lecie powstania. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2012 i początku 2013 roku, publikacja nr 24, Warszawa 2013 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2013 i początku 2014 roku, publikacja nr 25, Warszawa marzec 2014 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2014 i początku 2015 roku, publikacja nr 26, Warszawa marzec 2015 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjnej, opinie i stanowiska z 2015 i początku 2016 roku, publikacja nr 27, Warszawa marzec 2016 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjnej, opinie i stanowiska z 2017 i początku 2018 roku, publikacja nr 28, Warszawa marzec 2017 r.
- Ogólnopolskie Forum „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stoczniowego a realiami ekonomicznymi państwa –w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”, Gdynia, 28 czerwca 2017. Zbiór referatów wygłoszonych podczas Forum.
- Polskie Lobby Przemysłowe, WZZ Sierpień 80 KWB Bełchatów, Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”, Bełchatów 11.09.2017. Zbiór referatów wygłoszonych podczas Konferencji.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Część I. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2017 i początku 2018 roku. Część II. Niektóre dokonania w okresie 25 lat działalności, publikacja nr 29, Ośrodek Wydawniczo-Poligraficzny SIM, Warszawa marzec 2018 r.

WARSZAWSKA SZKOŁA ZARZĄDZANIA SZKOŁA WYŻSZA

01-204 Warszawa, ul Siedmiogrodzka 3 A, tel.(022) 862 32 24

Rok założenia 1992. Nr rej. MENiS 12.

Studia /dzienne, zaoczne, wieczorowe/
LICENCJACKIE **MAGISTERSKIE**
oraz studia podyplomowe

Kierunek ZARZĄDZANIE

Specjalności:

- Przedsiębiorstwo	- Logistyka
- Kłustry	- Finanse i bankowość
- Projekty	- Kapitał ludzki
- Jakość	- Marketing
- Innowacje	- Administracja

Wszystkie zajęcia prowadzone są w zabytkowym pałacyku, który jest siedzibą Uczelni.

www.wsz-sw.edu.pl

e-mail: sekretariat@wsz-sw.edu.pl

PIAP FENIX®

LEKKI ROBOT ZWIADOWCZY

NOWOŚĆ

PIAP FENIX® – LEKKI ROBOT ZWIADOWCZY

Został stworzony do prowadzenia rozpoznania w bezpośredniej styczności operacji wojskowych, w tym miejsc niedostępnych dla człowieka. Kamery robota m.in. dzień-noć (opcjonalnie: termowizyjna, noktowizyjna), umożliwiają prowadzenie obserwacji przez całą dobę.

Znakomite właściwości terenowe robota PIAP FENIX® (system kołowo-gąsienicowy z ruchomymi, przednimi stabilizatorami) zapewniają łatwe przemieszczanie po drogach utwardzonych, gruntowych, bezdrożach, a także w terenie zurbanizowanym. PIAP FENIX®, w zależności od wyposażenia może być przeznaczony do obserwacji i nasłuchu, podejmowania i neutralizacji niebezpiecznych ładunków, transportowania środków dywersyjnych.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP
Dział Sprzedaży i Marketingu Produktów Specjalnych
Aleje Jerozolimskie 202, 02-486 Warszawa

Tel. 22 874 03 31
Fax. 22 874 03 40
e-mail: mds@piap.pl

antyterroryzm.com

PIAP GRYF®

MOBILNY ROBOT PIROTECHNICZNY

PIAP GRYF® jest robotem wykorzystywanym do rozpoznania terenu i miejsc trudnodostępnych. Za pomocą manipulatora o 5 stopniach swobody oraz funkcji zacisku szczegół chwytaka, możliwe jest podejmowanie ładunków o masie do 15 kg. Koła robota mogą być łatwo zdemontowane, co zmniejsza gabaryty robota, a tym samym ułatwia prowadzenie akcji w wąskich przestrzeniach.

Dzięki zastosowanemu napędowi robot sprawnie pokonuje nierówności terenu i przeszkody o kącie nachylenia do 45°. Cechą szczególną robota jest doskonała manewrowość. Niewielka masa ułatwia transport i przenoszenie robota, a jego modułowa konstrukcja pozwala na szybką i łatwą zmianę dodatkowego oprzyrządowania.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP
Dział Sprzedaży i Marketingu Produktów Specjalnych
Aleje Jerozolimskie 202, 02-486 Warszawa

Tel. 22 874 03 31
Fax. 22 874 03 40
e-mail: mds@piap.pl

Patronat Honorowy Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy

 Targi Kielce
exhibition & congress centre

XXVII Międzynarodowy Salon Przemysłu Obronnego

WYSTAWA NARODOWA USA

3-6.09.2019, Kielce

Partner strategiczny

www.mspo.pl

LOGISTYKA

XXV Międzynarodowe Targi Logistyczne

Kompleksowa oferta dla służb mundurowych

3-6.09.2019, Kielce

www.targikielce.logistyka.pl

INSTYTUT TECHNICZNY WOJSK LOTNICZYCH

ul. Księcia Bolesława 6, 01-494 Warszawa, Poland

tel.: 261 851 300, faks: 261 851 313

e-mail: pocza@itwl.pl

www.itwl.pl

Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych jest instytutem badawczym nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej. Misją Instytutu jest wspomaganie eksploatacji techniki lotniczej. Wkład Instytutu w rozwój lotnictwa polskiego wynika przede wszystkim z prac prowadzonych w zakresie niezawodności i szeroko pojętego bezpieczeństwa lotów. Istotny dorobek, znaczący w kraju i za granicą, obejmuje setki opracowań o charakterze naukowo-badawczym, doświadczalnie-konstrukcyjnym, które zastosowano w lotnictwie Sił Zbrojnych RP.

OBSZARY BADAWCZE:

- Badania naziemne i w locie
- Systemy diagnostyczne dla techniki lotniczej
- Wspomaganie sterowania eksploatacją
- Symulacja i modelowanie
- Awionika
- Uzbrojenie lotnicze
- Systemy rozpoznania, dowodzenia i szkolenia
- Integracja systemów C4ISR
- Bezzałogowe statki powietrzne
- Struktury kompozytowe
- Diagnostyka powierzchni roboczych lotnisk
- Badania paliw i cieczy roboczych
- Testy i certyfikacje wyrobów

POSIADAMY:

- Koncesję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Nr B-404/2003
- Natowski Kod Podmiotu Gospodarki Narodowej (NCAGE) 0481H
- Wewnętrzny System Kontroli Nr W-45/7/2014 w zakresie naukowo-badawczego wspomaganie eksploatacji lotniczej techniki wojskowej
- Akredytowane przez PCA laboratoria badawcze
- Certyfikat systemu zarządzania jakością, spełniając wymagania NATO AQAP-2110 i PN-ISO 9001
- Uprawnienia do nadawania tytułu naukowego doktora habilitowanego

SYSTEM SZKOLENIA

W ZAKRESIE TECHNIKI LOTNICZEJ

Z WYKORZYSTANIEM WIRTUALNEJ RZECZYWISTOŚCI (VR)

ITWL

ULEPSZYMY KAŻDĄ TECHNOLOGIĘ

AUTORYZOWANA MODERNIZACJA LEOPARD 2

Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne S.A. w Poznaniu to obecnie jedyny polski zakład posiadający autoryzowane uprawnienia do napraw czołgów Leopard 2 należących do Sił Zbrojnych RP. Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne S.A. to firma należąca do Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A., konsolidującej polski przemysł obronny. WZM istnieje od 1945 roku, cały czas działając w branży zbrojeniowej. Głównym profilem aktywności WZM są: produkcja, modernizacje, naprawy i serwisy czołgów, kołowych transporterów opancerzonych oraz projektowanie i produkcja szybko wymiennych zespołów napędowych do pojazdów wojskowych. Projektowanie i produkcja oprzyrządowania specjalistycznego do obsługi pojazdów wojskowych i ich wyposażenia oraz produkcja części zamiennych zapewniają kompleksowe zabezpieczenie potrzeb Sił Zbrojnych RP. W Centrum Szkoleń Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych załogi pojazdów uczą się profesjonalnego użytkowania sprzętu.

Jakość poparta wiedzą,
doświadczeniem i pasją.

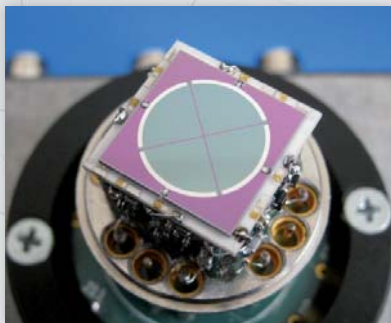

WOJSKOWE ZAKŁADY MOTORYZACYJNE S.A.

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o. jest miejscem, w którym powstają m.in. części detekcyjno-sterujące polskiego uzbrojenia kierowanego, a więc jego „INTELEKT”. To właśnie tu opracowano i uruchomiono produkcję kluczowych zespołów optoelektronicznych i elektronicznych pocisku przeciwlotniczego **Grom**, a obecnie powstają analogiczne do najnowszego **Pioruna**.

Opracowano również kilka wariantów **Mobilnego Systemu Przeciwlotniczego Kusza**, skonstruowano **Laserowy Podświetlacz Celu LPC-1** do systemów uzbrojenia naprowadzanych półaktywnie laserowo, zainicjowano prace nad laserowymi półaktywnymi głowicami naprowadzania artyleryjskiej amunicji precyzyjnego rażenia i lekkiego systemu przeciwpancernego **Pirat**.

Realizacja tych zadań wymagała m.in. opracowania konstrukcji i technologii wytwarzania, unikalnych w skali światowej, **fotodetektorów-fotorezystorów InSb, PbS i PbSe**, specjalistycznej optyki podczerwieni oraz nowoczesnych, hybrydowych przedwzmacniaczy.

Za największe osiągnięcie firmy należy uznać opracowanie **fotodiody InSb**, pracującej w warunkach chłodzenia ciekłym azotem, przewidzianej do zastosowania w układach detekcyjnych samonaprowadzających się rakiet przeciwlotniczych bliskiego zasięgu.

T TELESYSTEM

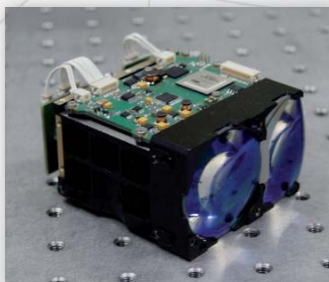
CRW Telesystem-Mesko produkuje także wiele modułów elektronicznych do przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych m.in.: blok elektroniki głowicy samonaprowadzania, elektronikę zapalnika, elektronikę mechanizmu startowego, układ zabezpieczenie rakiety przed niepożądanym użyciem, a także współpracujący z nimi sprzęt kontrolno-pomiarowy.

Podjęto prace nad głowicami samonaprowadzającymi do amunicji artyleryjskiej precyzyjnego rażenia, podsterowywanej w końcowej fazie lotu na promieniowanie laserowe do pocisku kalibru 155 mm (armatohaubica KRAB) i 120 mm pocisku moździerzowego (RAK).

CRW Telesystem-Mesko dysponuje też technologią produkcji laserów Nd:YAG, pracujących na fali długości 1064 nm, przy czasie trwania impulsu 10-20 ns i jego energii <100 mJ, w wykonaniu wojskowym.

Opracowano także „cichy” dalmierz podsumowy, wykorzystujący moduł laserowej diody półprzewodnikowej, pracujący na fali długości 905 nm.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej S.A.

Powołany w 1982 roku Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej S.A. posiada szerokie kompetencje oraz doświadczenie w projektowaniu, budowie, dostawie i utrzymaniu zintegrowanych systemów z obszaru techniki wojskowej i cywilnej. W tym w szczególności systemów: dowodzenia, analizy i przetwarzania danych, łączności, okrętowych oraz podwodnych. W oparciu o nowoczesne zaplecze badawczo-techniczne (w tym akredytowane laboratoria) oraz wytwórcze, Ośrodek dostarcza i rozwija swoje rozwiązania dzięki prowadzonym w trybie ciągłym badaniom naukowym, pracom rozwojowym i wdrożeniowym. Jego kluczowa działalność wpisuje się, przede wszystkim w obszar Obronności i Bezpieczeństwa Państwa. Istotnym elementem działalności Spółki jest uczestnictwo w krajowych i zagranicznych programach i projektach badawczo-rozwojowych na rzecz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju oraz Europejskiej Agencji Obrony (EDA) i NATO.

Od września 2013 roku OBR CTM S.A. aktywnie uczestniczy w programie operacyjnym „Zwalczanie zagrożeń na morzu”, dostarczając na okręty kluczowe z punktu widzenia realizowanych przez nie zadań systemy (Zintegrowane Systemy Walki dla okrętów typu „Kormoran” czy też Zintegrowany System Misji dla okrętu „Ratownik”, których fundamentem technologicznym jest opracowany w CTM pierwszy polski Okrętowy System Zarządzania Walką SCOT) oraz wyposażenie (pionierski system obrony biernej, stacje hydrolokacyjne SHL-101/TM, SHL-300, ładunki wybuchowe do niszczenia min morskich „Toczki”).

Ośrodek oferuje swoim odbiorcom usługi projektowania, testowania, wdrażania i rozwoju prototypowych rozwiązań oraz technologii, zapewniając jednocześnie ich integrację z systemami informatycznymi tworzącymi ich otoczenie.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy
Centrum Techniki Morskiej S.A.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej S.A.
ul. Dickmana 62
81-109 Gdynia

tel: (+48) 58 776 45 87
www.ctm.gdynia.pl

Wojskowe Zakłady Uzbrojenia S.A.

Nasze kompetencje: obrona przeciwlotnicza i przeciwrakietowa

Twoja: ochrona

GOTOWI DO STARTU

technika rakietowa
- ziemia - powietrze
- ziemia - ziemia

www.wzu.pl

GOTOWI DO OBSŁUGI

- modernizacja
- modyfikacja
- serwisowanie na poziomie przemysłowym
- serwisowanie w miejscu lokalizacji sprzętu

AWAT Spółka z o.o.

PRZEDSIĘBIORSTWO PROJEKTOWO-WDROŻENIOWE

00-908 Warszawa, ul. Gen. Witolda Urbanowicza 2 B, tel.: (+48) 519 088 194

Internet: www.awat.com.pl, e-mail: centr@awat.com.pl

Przedsiębiorstwo Projektowo-Wdrożeniowe **AWAT** zostało założone w 1989 roku przez Wojskową Akademię Techniczną i jej pracowników w celu komercjalizacji dorobku naukowego i technicznego WAT.

Przedsiębiorstwo zatrudnia etatowo około 20 pracowników, zaś około 300 osób corocznie wykonuje prace techniczne i naukowo-techniczne zawierając umowy o dzieło i umowy zlecenia.

PPW **AWAT** podejmuje zadania, które wymagają wysokich specjalistycznych kwalifikacji i nowatorskich rozwiązań. Ma niezwykle elastyczną strukturę organizacyjną. Zespoły – często interdyscyplinarne – są tworzone dla wykonania konkretnych zadań. W wyniku ich działalności powstają nowe unikalne wyroby, urządzenia i systemy. Satysfakcjonują one zarówno użytkowników, jak i twórców.

W PPW **AWAT** pracują naukowcy i specjaliści, w przeszłości lub aktualnie zatrudnieni w WAT oraz innych placówkach naukowych, głównie wojska. Daje to gwarancję rzetelności, wyniesioną ze środowiska wojskowego oraz wysoki, merytoryczny poziom realizowanych prac.

Główne dziedziny działalności AWAT stanowią:

- ❖ ELEKTRONIKA
- ❖ OPTOELEKTRONIKA
- ❖ INFORMATYKA
- ❖ TECHNIKA SAMOCHODOWA I MASZyny ROBOCZE
- ❖ TECHNIKA LOTNICZA
- ❖ INŻYNIERIA LOTNICZA
- ❖ APARATURA KONTROLNO-POMIAROWA
- ❖ URZĄDZENIA TRENINGOWE
- ❖ I SYMULATORY

Przykładowe usługi i produkty:

- Analizatory zanieczyszczeń powietrza
analizatory gazów spalinowych (AGS-2, AG-4)
dymomierze DGS-1, alkometry A2.0
- Projektowanie systemów informatycznych
- Szkolenia w zakresie wysoko wyspecjalizowanych systemów informatycznych
- Projektowanie i wytwarzanie aparatury optoelektronicznej
- Wytwarzanie mieszanin ciekłokrystalicznych
- Wskaźniki ciekłokrystaliczne
- Techniczna ochrona obiektów
- Komputerowe przeliczniki artyleryjskie
- Urządzenia diagnostyczne stabilizatorów czołgowych
- Urządzenia diagnostyczne wojskowych układów optoelektronicznych
- Urządzenia testująco-diagnostyczne wyposażenia wozów bojowych
- Symulatory obiektów latających
- Mierniki energii promieniowania laserowego
- Filtry optyczne
- Okulary ochronne (przeciwłaserowe do pracy z komputerami dla kierowców)
- Certyfikacja urządzeń laserowych i termowizyjnych
- Analiza składu włosów na zawartość metali

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
z siedzibą w Warszawie, ul. Świętokrzyska 14a
tel. 827-17-68; 826-45-55; 826-31-57; fax 826-03-54
e-mail: sekretariat@simp.pl; simp@simp.pl; http: //www.simp.pl

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP) jest dobrowolną demokratyczną, samorządną i trwałą organizacją użyteczności społecznej, zrzeszającą ok. 10.000 inżynierów i techników mechaników wszystkich specjalności oraz zawodów pokrewnych. SIMP założony w 1926 r. jest organizacją o 89-letniej tradycji.

Stowarzyszeniem kieruje Zarząd Główny. Prezesem SIMP w bieżącej kadencji (2018-2022) jest kol. Piotr Janicki.

Organizacyjnie SIMP składa się z 48 oddziałów oraz z 22 sekcji i towarzystw naukowo-technicznych o charakterze branżowym (np. Sekcja Spawalnicza, Poligrafów, Towarzystwo Naukowo-Techniczne Pojazdy Szynowe, Polskie Towarzystwo Inżynierów Motoryzacji, Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa, Towarzystwo Okrętowców Polskich KORAB).

Największym oddziałem Stowarzyszenia jest Oddział Poznański SIMP, skupiający 670 członków. Pracami Oddziału kieruje jego Prezes – kol. Piotr Janicki.

Działalność statutową SIMP, która skupia się w domach technika NOT i domach mechanika, wspiera sieć około 80 ośrodków działalności gospodarczej, realizujących prace inżynierskie, głównie w obszarze mechaniki. Podstawowe agendy działalności gospodarczej SIMP to: Zamek SIMP w Rydzynie im. prof. Henryka Mierzejewskiego, Zespół Ośrodków Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego w Warszawie, Zespół Ośrodków Doskonalenia Kadr w Warszawie, Zespół Ośrodków Kwalifikacji Jakości WYROBÓW w Katowicach, Oficyna Wydawnicza SIMPRESS. SIMP jest wydawcą 8 czasopism naukowo-technicznych. Najstarszym czasopismem jest „Mechanik”, założony w 1909 r.

Od 28 czerwca 2006 r. SIMP posiada certyfikat nadany przez UDT-CERT, potwierdzający wdrożenie i stosowanie Systemu Zarządzania Jakością zgodnego z normą PN-EN ISO 9001 : 2009.

SIMP od początku istnienia PLP uczestniczy w jego pracach, a ukoronowaniem dotychczasowego współdziałania między naszymi organizacjami jest podpisane w dniu 10 marca 2004 roku porozumienie o współpracy.

Szczególnie aktywnie w pracach Polskiego Lobby Przemysłowego, w charakterze przedstawicieli w komisjach problemowych PLP, uczestniczą członkowie SIMP Oddziału Warszawskiego.

